

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för rekonstruktion av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam rekonstruktionsmekanism och gemensam bankrekonstruktionsfond

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Som beskrivits i meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *En färdplan för en bankunion*¹, i kommissionens meddelande *En plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union - Inledningen till en debatt om Europa*² och i de fyra ordförandenas rapport *Mot en verklig ekonomisk och monetär union*³ under 2012, är en integrerad finansiell ram eller bankunion en viktig del av de politiska åtgärder som antagits för att återföra Europa på vägen mot ekonomisk återhämtning och tillväxt.

Det krävs snabba framsteg mot en bankunion för att säkerställa finansiell stabilitet och tillväxt i euroområdet och på hela den inre marknaden. Det är avgörande att övervinna den nuvarande finansiella fragmenteringen och osäkerheten, att skapa bättre finansieringsvillkor för utsatta stater och banker och att bryta sambandet mellan dessa båda, och att sätta fart på den gränsöverskridande bankverksamheten på den inre marknaden till gagn för både euro-medlemsstater och medlemsstater utanför euroområdet. Med utgångspunkt i den rättsliga ram som är gemensam för de 28 medlemmarna av den inre marknaden (*enhetligt regelverk*) har Europeiska kommissionen därför valt en inkluderande strategi och föreslagit en färdplan för bankunionen med olika instrument och åtgärder, som kan vara tillgängliga för alla medlemsstater, men i alla händelser inbegriper de 18 länder som i dag ingår i euroområdet.

I mars 2013 åtog sig Europeiska rådet att slutföra bankunionen genom nedanstående steg. För det första bör man prioritera de återstående rättsliga förfaranden för att inrätta en gemensam tillsynsmekanism som överför befogenheter till ECB att övervaka euroområdets banker⁴. För det andra bör en överenskommelse nås under sommarmånaderna om hur den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) efter inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen och en översyn av bankernas balansräkningar inbegripet definitionen av tidigare tillgångar som ärvts (*legacy assets*), direkt ska kunna rekapitalisera banker. Likaledes bör man under sommaren 2013 nå en överenskommelse om kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådets direktiv av den [] om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallat *Europaparlamentets och rådets direktiv av den []*⁵). Slutligen bör man prioritera en granskning av kommissionens förslag till en gemensam rekonstruktionsmekanism (SRM) tillsammans med lämpliga och effektiva skyddsmekanismer så att de kan antas under parlamentets innevarande period.

När bankunionen skapats kommer den att omfatta alla medlemsstater i euroområdet och de medlemsstater utanför euroområdet som väljer att ansluta sig. Samma EU-omfattande enhetliga regelverk för tillsynskrav⁶ och regler om bankrekonstruktion kommer att tillämpas

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – *En färdplan för en bankunion*, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Meddelande från kommissionen *En plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union – Inledningen till en debatt om Europa*, COM(2012) 777 final/2, 30.11.2012.

³ ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union”, rapport från Europeiska rådets ordförande, Herman Van Rompuy, EUCO 120/12, 26.6.2012.

⁴ KOM(2012) 511.

⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av ett ramverk för rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 82/891/EG, 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2010, COM(2012) 280, 6.6.2012.

⁶ Kapitalkravsförordningen och direktivet (om kapitalkrav) http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm

inom bankunionen och i alla andra medlemsstater. Därigenom kommer inre marknadens integritet att bevaras. Den förbättrade finansiella stabilitet som bankunionen leder till kommer också att leda till ökat förtroende och bättre utsikter för tillväxt på den inre marknaden. Central och enhetlig tillämpning av tillsyns- och rekonstruktionsregler i de medlemsstater som deltar i bankunionen kommer att gynna alla medlemsstater. Genom att övervinna den finansiella fragmentering som för närvarande hämmar den ekonomiska verksamheten kommer det att bidra till att säkerställa rättvis konkurrens och undanröja hinder för fritt utövande av de grundläggande friheterna inte bara i de deltagande medlemsstaterna utan på hela inre marknaden.

1.1. En gemensam rekonstruktionsmekanism och finansieringsarrangemang som nyckelelement för bankunion

En snabb överenskommelse om en gemensam tillsynsmekanism i april 2012, endast sju månader efter kommissionens förslag från september 2012 har lagt grunden för en bankunion, som en integrerad del i den ekonomiska och monetära unionen.

Skärpt tillsyn inom den gemensamma tillsynsmekanismen skulle återupprätta förtroendet för bankernas hälsa. År 2014 ECB att få det yttersta ansvaret för tillsynen av alla euroområdet banker. I praktiken kommer ECB att direkt övervaka de största och mest internationellt verksamma bankerna, med möjlighet att kräva direkt tillsyn även för de andra, medan de nationella myndigheterna kommer att ansvara för den löpande tillsynen av de mindre bankerna.

Med utgångspunkt i den gemensamma tillsynsmekanismen, måste EU i syfte att skapa hållbara bankmarknader i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen införa en gemensam rekonstruktionsmekanism för att hantera bankers obestånd. Risken för att en bank får mycket stora likviditets- eller solvensproblem kan aldrig helt uteslutas. Det är därför nödvändigt att fastställa en ram som ger myndigheterna möjlighet att genomgripande omstrukturera banker, samtidigt som man undviker de mycket betydande riskerna för den ekonomiska stabiliteten och de kostnader som härrör från bankers oordnade avveckling enligt nationell lagstiftning om insolvens. I synnerhet är det viktigt att få ett slut på behovet av att finansiera rekonstruktioner med offentliga medel.

När direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling har antagits av Europaparlamentet och rådet kommer det att reglera hur EU-banker som befinner sig i allvarliga ekonomiska svårigheter omstruktureras, hur viktiga funktioner för realekonomin upprätthålls, och hur förluster och kostnader fördelas mellan bankernas aktieägare, borgenärer och oförsäkrade insättare. *Bail-in*, dvs. den privata sektorns deltagande, är ett nyckelinstrument i rekonstruktionsdirektivet och innebär att man sekventiellt fördelar förlusterna och skriver ned fordringar som innehas av aktieägare, efterställda fordringshavare, och prioriterade långivare. Insättare under 100 000 euro är i alla händelser undantagna från förluster, eftersom deras fordringar skyddas av nationella insättningsgarantisystem.

Direktivet bygger på ett nät av nationella myndigheter och rekonstruktionsfonder för att rekonstruera banker. Även om detta är ett stort steg framåt för att minimera skillnaderna mellan de nationella metoderna och för att skydda den inre marknaden är det inte tillräckligt för de medlemsstater som delar tillsynen över kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen. Som erkänts av Europeiska rådet måste banktillsyn och rekonstruktion utövas av samma myndighetsnivå i bankunionen. Annars kan det uppstå spänningar mellan tillsynsmyndigheten (ECB) och nationella rekonstruktionsmyndigheter om hur man ska hantera nödlidande banker, samtidigt som marknadens förväntningar om medlemsstaternas (o)förmåga att hantera bankkonkurser nationellt fortbestår, vilket stärker återkopplingen

mellan statsfinanser och banker och bidrar till fragmenteringen och snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden.

Jämfört med ett nätverk av rekonstruktionsmyndigheter skulle en gemensam rekonstruktionsmekanism med ett centralt beslutscentrum och en gemensam bankrekonstruktionsfond ge viktiga fördelar för medlemsstaterna, skattebetalarna, bankerna och den finansiella och ekonomiska stabiliteten i hela EU:

- Stark central beslutsförmåga garanterar att rekonstruktionsbeslut i de deltagande medlemsländerna genomförs effektivt och snabbt, så att osamordnade insatser undviks, de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten minimeras, och behovet av ekonomiskt stöd begränsas.
- En central pool för sakkunskap och erfarenhet i fråga om bankrekonstruktion kommer att kunna hantera bankers obestånd på ett mer systematiskt och effektivt sätt än enskilda nationella myndigheter med mer begränsade resurser och erfarenhet.
- En gemensam bankrekonstruktionsfond kommer att kunna sammanföra betydande resurser från bankernas bidrag och därmed skydda skattebetalarna mer effektivt än nationella fonder, samtidigt som den garanterar lika villkor för banker i alla deltagande medlemsländer. En gemensam fond ska förhindra de samordningsproblem som uppstår med nationella fonder och vara avgörande för att bryta bankernas beroende av staters kreditvärdighet.

Den gemensam rekonstruktionsmekanismen måste skapas inom EU:s rättsliga och institutionella ramverk. I Europeiska rådets slutsatser av den 14 december 2012 anges att fullbordandet av EMU kommer att bygga på EU:s institutionella och rättsliga ramar. Det har varit nödvändigt att utveckla tillfälliga mellanstatliga verktyg utanför EU-ramverket för att hantera exceptionella omständigheter på marknaden och brister i styrelseformerna i EMU:s ursprungliga konstruktion, men dessa hotar nu att undergräva den demokratiska kontrollen över EU:s beslutsfattande och samstämmigheten i EU:s rättssystem. Det är därför nödvändigt att skapa en gemensam rekonstruktionsmekanism inom EU:s rättsliga och institutionella ramar (i likhet med den tidigare gemensamma tillsynsmekanismen), om man vill förverkliga EMU i linje med Europeiska rådets slutsatser och, i ett bredare perspektiv, skydda det demokratiska och institutionella systemet i EU.

1.2. Övergång till en bankunion

Den gemensamma tillsynsmekanismen kommer att träda i kraft i mitten av 2014. Den gemensam rekonstruktionsmekanism bör under tiden påbörja sin verksamhet i januari 2015, då direktiv [] med regler för bankrekonstruktion på den inre marknaden förväntas träda i kraft⁷. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen skulle därefter tillämpa reglerna i denna förordning (som är i linje med bestämmelserna i direktiv []) på medlemsstater som deltar i bankunionen, medan de nationella myndigheterna skulle tillämpa reglerna i direktiv [] för medlemsstater som inte deltar i bankunionen.

Reglerna om statligt stöd i fråga om bördefördelning kommer i varje fall att gälla om rekonstruktionsåtgärder omfattar statligt stöd. I syfte att genomföra bördefördelningen mellan aktieägarna och oprioriterade borgenärer, skulle den gemensamma rekonstruktionsmekanismen från och med den dag då denna förordning träder i kraft kunna

⁷ Beroende på slutresultatet av förhandlingarna mellan Europaparlamentet och rådet kan det fullständiga införandet av *bail-in* bli föremål för en ytterligare övergångsperiod, potentiellt fram till 2018 som kommissionen föreslagit.

tillämpa bestämmelser som möjliggör nedskrivning av andelar och efterställda skulder i den mån det krävs för att tillämpa reglerna om statligt stöd.

Dessutom kan medlemsstaterna besluta att genomföra de nya bestämmelserna i direktiv [] i sin nationella lagstiftning redan innan tidsfristen för införlivande av direktivet löper ut. Under alla omständigheter kommer kommissionens behörighet i fråga om statligt stöd att kvarstå för alla rekonstruktions- och avvecklingsfall där stöd som utgör statligt stöd betalas ut. De särskilda kriterier som fastställs genom fördraget skulle analogt även vara tillämpliga, i den utsträckning som den gemensamma rekonstruktionsmekanismens användning av den gemensamma bankrekonstruktionsfonden inte utgör statligt stöd enligt dessa kriterier, för att garantera att, om rekonstruktionsfonden används, samma regler gäller för dess ingripanden som om de nationella rekonstruktionsmyndigheterna skulle använda nationella finansieringsarrangemang.

På europeisk nivå uppmuntras denna konvergensprocess dels av de omarbetade riktlinjerna för statligt stöd om stöd till banker och dels av överenskommelsen om hur den europeiska stabilitetsmekanismen skulle kunna rekapitalisera banker som hamnat i svårigheter. De omarbetade riktlinjerna för statligt stöd inför strängare krav på bördefördelning för aktieägare och oprioriterade fordringsägare i medlemsstater som tillhandahåller offentligt stöd till sina banker. Detta skulle motverka den pågående fragmentering av den inre marknaden förutsatt att den berörda statens finanser är starka och det finns tidigare, ärvda tillgångar. ESM:s riktlinjer ska samtidigt ange enligt vilka villkor, och i överensstämmelse med reglerna om statligt stöd, medlemsstater som inte kan ge offentligt stöd till banker kan få lån eller, vid behov, hur banker kan få direkta kapitaltillskott från ESM.

2. MOTIVERING FÖR EN GEMENSAM REKONSTRUKTIONSMEKANISM

Kommissionen har beaktat den analys som gjorts i konsekvensbedömningen för antagandet av förslaget till direktiv [], som bedömde rättsliga och operationella aspekter av inrättandet av en gemensam rekonstruktionsmekanism.

En fördjupad analys har utförts av de föreslagna inslagen av en gemensam rekonstruktionsmekanism, på grundval av uppdateringar av de uppgifter som ingår i konsekvensbedömningen. Med hänsyn till att den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ska kunna fatta effektiva beslut brådskar antagandet av två viktiga orsaker: För att i förväg öka trovärdigheten för den nyinrättade gemensamma rekonstruktionsmekanismen som ett smidigt redskap som bidrar till att minimera osäkerheten på marknaderna, och för att, om rekonstruktion utlöses, den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ska kunna bevara värdet på tillgångarna, som kan minskas genom onödiga förseningar i rekonstruktionsprocessen. Ett nätverk av nationella myndigheter skulle kräva ytterligare förfaranden för varje överläggning om gränsöverskridande institut. Den föreslagna ansvarsfördelningen mellan en central beslutsfattande nivå och lokala genomförandemyndigheter skulle däremot leda till tidsbesparingar. Det går snabbare på nationell nivå än på central nivå att samla sakkunskap för genomförande, eftersom den tillämpliga lagen är nationell. På central nivå kommer det att finnas utrymme för en större kritisk massa för att snabbare locka till sig och utveckla de bästa specialiserade mänskliga resurserna.

Med hänsyn till den gemensamma rekonstruktionsmekanismens möjlighet att fatta effektiva beslut kommer en central beslutsfattande nivå att bidra till att minimera rekonstruktionskostnaderna, både eftersom man kan uppnå betydande stordriftsfördelar gentemot ett nätverk, och eftersom en sådan nivå är avgörande för rekonstruktionsbeslutens verkställbarhet och optimala utformning. Strukturellt sett kan ett system som inte överbryggas

de nationella myndigheternas mandat att minimera kostnaden för den egna medlemsstaten aldrig helt ta hänsyn till gränsöverskridande externa effekter. Ett system för bördefördelning som kan minimera de sammanlagda välfärdsförlusterna i sådana situationer har efterlysts av medlemsstaterna sedan krisens början⁸. En gemensam rekonstruktionsmekanism är bättre lämpad än ett nätverk för att garantera verkställbarheten av bördefördelningar, vilket i sin tur är en nödvändig förutsättning för ett välfungerande bördefördelningsavtal. Det ska också garantera den externa verkställbarheten av en optimal rekonstruktionsstrategi, som gör det möjligt att komma överens om en bördefördelningsregel på förhand som fördelar rekonstruktionskostnaderna enligt rättvisa och välavvägda kriterier.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Förslaget rättsliga grund är artikel 114 i EUF-fördraget. Detta möjliggör att åtgärder kan antas för tillnärmning av nationella föreskrifter som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Förslaget syftar till att bevara den inre marknads integritet och förbättra dess funktion. Enhetlig tillämpning av en gemensam uppsättning rekonstruktionsbestämmelser samt tillträde till en gemensam europeisk rekonstruktionsfond för en centralmyndighet kommer att återställa unionens bankmarknaders korrekta funktion, undanröja hindren för utövandet av de grundläggande friheterna och förebygga betydande snedvridningar av konkurrensen åtminstone i de medlemsstater som har gemensam tillsyn över kreditinstitut på europeisk nivå.

Även om direktiv [] medför en hög harmoniseringsnivå ger det fortfarande medlemsstaterna flexibilitet som innebär att en viss splittring av den inre marknaden kan kvarstå. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ger istället en integrerad beslutsstruktur som anpassar rekonstruktion och avveckling inom ramen för rekonstruktionsmekanismen med tillsyn enligt den gemensamma tillsynsmekanismen för att undanröja den konkurrensnackdel som banker i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen har i förhållande till banker i icke deltagande medlemsstater på grund av att det saknas en centraliserat system som kan hantera bankers obestånd. För att se till att alla deltagande medlemsstater har fullt förtroende för bankrekonstruktionsförfarandenas kvalitet och opartiskhet, särskilt när det gäller lokala ekonomiska följder, kommer resolutionsbeslut att utarbetas och övervakas centralt av en gemensam rekonstruktionsnämnd i syfte att säkerställa ett konsekvent och enhetligt tillvägagångssätt. rekonstruktions- och avvecklingsförfarandet kommer sedan att inledas av kommissionen. Kommissionen kommer också att besluta om ramen för de rekonstruktionsverktyg som skall tillämpas på den berörda enheten och om utnyttjande av fonden för att stödja rekonstruktionsåtgärder.

Dessutom, för att stödja rekonstruktionsförfarandet och öka dess effektivitet, införs genom den föreslagna förordningen en gemensam bankrekonstruktionsfond. Den föreslagna förordningen är direkt verkställbar i alla medlemsstater, men gäller för alla enheter som övervakas av den gemensamma tillsynsmekanismen. Den gemensamma regelbok som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om

⁸ Se rådets slutsatser om bättre arrangemang för ekonomisk stabilitet i EU (Enhancing the Arrangements for Financial Stability in the EU) av den 9 oktober 2007 http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 av om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag¹⁰, och direktiv [] kommer att tillämpas på de deltagande medlemsstaterna såsom de tillämpas inom hela den inre marknaden.

Artikel 114 i EUF-fördraget är därför den lämpliga rättsliga grunden.

3.2. Subsidiaritetsprincipen

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EUF-fördraget ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Endast åtgärder på europeisk nivå kan garantera att insolventa banker avvecklas med minsta möjliga spridningseffekter och på ett konsekvent sätt på grundval av en gemensam uppsättning regler. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen skulle också medföra betydande stordriftsfördelar, samtidigt som man undviker de negativa externa effekter som kan uppkomma till följd av rent nationella beslut och fonder. Betydande skillnader mellan rekonstruktions- och avvecklingsbeslut som fattas på nationell nivå, och i enlighet med lokala särdrag och finansieringsproblem, kan undergräva stabiliteten och integriteten på den inre marknaden.

Även om inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen ger likvärdiga villkor för banktillsyn och minskar risken för tolerans, ska den gemensamma rekonstruktionsmekanismen säkerställa att om en bank går omkull omstruktureringen kan genomföras till lägsta kostnad, att fordringsägarna får rättvis och lika behandling, och att finansiering snabbt kan sättas in på det mest produktiva sättet över inre marknaden.

Därför är det lämpligt att EU föreslår nödvändiga lagstiftningsåtgärder för att fastställa sådana rekonstruktionsbestämmelser för banker som övervakas av den gemensamma tillsynsmekanismen. En förordning är det lämpliga rättsliga instrumentet för att undvika avvikelser vid införlivandet i nationell lagstiftning och uppnå en enhetlig institutionell mekanism och lika konkurrensvillkor för alla banker i de deltagande medlemsstaterna.

3.3. Proportionalitetsprincipen

Enligt proportionalitetsprincipen ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen.

Som erkänts av Europeiska rådet måste banktillsyn och rekonstruktion utövas på samma myndighetsnivå i bankunionen. Annars kan det uppstå spänningar mellan den europeiska tillsynsmyndigheten och nationella rekonstruktionsmyndigheter om hur man hanterar och täcker kostnaderna för nödlidande banker. Sådana spänningar skulle kunna undergräva effektiviteten av både tillsyn och rekonstruktion och avveckling, och snedvrیدا konkurrensen mellan medlemsstaterna.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

Den senaste krisen visade på behovet av snabba och beslutsamma insatser som backas upp av finansieringsarrangemang på europeisk nivå för att undvika att nationellt genomförda bankrekonstruktioner får oproportionerliga effekter på den reala ekonomin, och för att minska osäkerheten och förhindra uttagsanstörningar och spridningseffekter på den inre marknaden. Den gemensam rekonstruktionsmekanismen skulle säkerställa att samma regler tillämpas på samma sätt på alla nödlidande banker i deltagande medlemsstater. Fullgod back up-finansiering skulle hindra att problem i enskilda banker leder till minskat förtroende för hela banksystemet i den berörda medlemsstaten eller att marknaden uppfattar andra banker som exponerade för liknande risker.

Den ökade rättssäkerheten, korrekt anpassade incitament i bankunionssammanhang och ekonomiska fördelar med centrala och enhetliga rekonstruktions- och avvecklingsinsatser medför att förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen.

Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, näringsfrihet, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, och måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.

4. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

4.1. En gemensam rekonstruktionsmekanism

4.1.1. Principer, struktur och tillämpningsområde

Den gemensam rekonstruktionsmekanismen måste medföra beslutsstrukturer som är rättsligt rimliga, och effektiva i kristider. Beslutsfattandet måste leda till EU-övergripande beslut, men engagera medlemsstaterna, med tanke på vilken betydelse bankrekonstruktioner har för de nationella ekonomierna.

Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kommer att tillämpa den gemensamma regelboken för bankrekonstruktion som anges i direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling på nödlidande banker från de medlemsstater som deltar i denna mekanism. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kommer att bestå av enhetliga regler och förfaranden som ska iakttas av den gemensamma rekonstruktionsnämnden (nedan kallad *nämnden*), tillsammans med kommissionen och rekonstruktionsmyndigheterna i de deltagande medlemsstaterna.

Europeiska kommissionen kommer att delta i den gemensamma rekonstruktionsmekanismen endast i den mån som krävs för att utföra vissa uppgifter som föreskrivs i denna förordning och i samband med granskning av statligt stöd enligt fördraget eller vid tillämpning av de kriterier som fastställts för tillämpningen av artikel 107 i EUF-fördraget.

Emellertid följer den gemensamma rekonstruktionsmekanismen inte det differentierade tillvägagångssätt som tillämpas av den gemensamma tillsynsmekanismen för olika typer av banker, på grund av rekonstruktionsförfarandets särart. I motsats till de pågående uppgifterna kring den dagliga tillsynen är det osannolikt att fler än ett fåtal banker går i konkurs och behöver rekonstrueras samtidigt. Dessutom är en omfattande räckvidd för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen helt förenlig med den logik enligt vilken ECB kan överta direkt tillsyn över alla banker som råkat i problem, även i syfte att genomföra en eventuell rekonstruktion eller avveckling. Slutligen har krisen visat att det inte bara är stora internationella banker som kräver en rekonstruktionsram på europeisk nivå. Differentierade rekonstruktionsmyndigheter för olika stora banker skulle också innebära skild finansiering

och olika skyddsmekanismer som i sin tur kan befästa kopplingarna mellan stater och banker och snedvrیدا konkurrensen.

4.1.2. Principer för den gemensamma rekonstruktionsmekanismens verksamhet

För att säkerställa en objektiv och rättvis reglering bör all diskriminering av kommissionen, styrelsen eller de nationella rekonstruktionsmyndigheterna gentemot banker, deras insättare, borgenärer eller aktieägare på grundval av nationalitet eller verksamhetsställe vara förbjuden. Rekonstruktion av gränsöverskridande koncerner vägleds ett antal principer för att säkerställa lika behandling mellan koncernens olika enheter, för att möjliggöra att vederbörlig hänsyn tas till de olika deltagande medlemsstaternas intressen, samt för att undvika att de kostnader som uppstår för borgenärerna är mer omfattande än det skulle ha varit under normala insolvensförfaranden. Där endast delar av en grupp är under rekonstruktion, syftar förslaget till att rekonstruktionsförfarandet inte negativt påverkar de enheter i gruppen som inte är under rekonstruktion. I princip kommer kostnaderna för en rekonstruktion att bäras av *bail-in* och banksektorn. Därför garanterar förslaget att kommissionen, nämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna beslutar om finansieringsarrangemang för rekonstruktion eller avveckling på ett sådant sätt att användningen av extraordinärt offentligt stöd begränsas till ett minimum.

4.1.3. Samspel med kommissionens statsstöds kontroll

Inom den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kommer kommissionen under alla omständigheter att behålla sin kontrollfunktion i fråga om statligt stöd. Detta betyder att när ECB meddelar kommissionen och styrelsen att en bank eller grupp har hamnat, eller sannolikt kommer att hamna, på obestånd, bör rekonstruktions- och avvecklingsförfarandet inom ramen för rekonstruktionsmekanismen i förekommande fall löpa parallellt med stödförfarandena, så att den eller de berörda medlemsstaterna uppmanas att anmäla de planerade åtgärderna till kommissionen i enlighet med artikel 108 i EUF-fördraget. Detta kräver att det upprättas ett kontinuerligt samarbete och utbyte av information mellan nämnden och kommissionen för slutförande av förfarandet för statligt stöd. Dessutom skulle kommissionens beslut enligt reglerna om statligt stöd vara en förutsättning för att kommissionen skulle kunna anta ett beslut om att rekonstruera eller avveckla en bank. Om användningen av fonden inte omfattar statligt stöd bör de kriterier som fastställts för tillämpningen av artikel 107 i EUF-fördraget analogt tillämpas som ett villkor för antagandet av ett beslut om rekonstruktion eller avveckling av en bank, för att bevara den inre marknadens integritet mellan deltagande och icke deltagande medlemsstater.

4.1.4. Arbetsuppgifter och struktur för beslutsfattande

Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen omfattar alla viktiga rekonstruktions- och avvecklingsuppgifter som är absolut nödvändiga för att rekonstruera banker i nödläge. Sådana uppgifter omfattar bl.a. godkännande av tillämpningen av förenklade skyldigheter i fråga om kravet på utarbetandet av rekonstruktionsplaner, utarbetande av rekonstruktionsplaner, översyn av rekonstruktionsplaner, bedömning av möjligheten till rekonstruktion av banker, beslut att placera en bank under rekonstruktion, utövande av rekonstruktionsbefogenheter med avseende på ett institut under rekonstruktion samt tvistlösning. Dessutom täcker den gemensamma rekonstruktionsmekanismen beslut om användningen av rekonstruktions- och avvecklingsfinansiering.

Sammansättningen av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen garanterar att dess beslutsstrukturer är rättsligt korrekta och effektiva, även i kristider. De är utformade för beslut av europeisk omfattning, och medlemsstaterna engageras med tanke på den vikt som bankavvecklingar har för de nationella ekonomierna.

Beslutsstrukturerna i den gemensamma rekonstruktionsmekanismen omfattar den gemensamma rekonstruktionsnämnden, rekonstruktionsmyndigheter i de deltagande medlemsstaterna samt Europeiska kommissionen. den gemensamma rekonstruktionsmekanismens uppgifter delas av den gemensamma rekonstruktionsnämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna.

I syfte att garantera den gemensamma rekonstruktionsmekanismens effektivitet och ansvarighet och i överensstämmelse med lagstiftningskrav har Europeiska kommissionen, som EU-institution, befogenhet att inleda rekonstruktionen av en bank på grundval av en rekommendation från rekonstruktionsnämnden eller på eget initiativ. När kommissionen inleder ett rekonstruktionsförfarande fattar den också beslut om ramen för de rekonstruktionsverktyg som kommer att tillämpas i varje enskilt fall, och om användningen av fonden. Den gemensamma rekonstruktionsnämnden ska fatta alla övriga beslut enligt förordningen om en gemensam rekonstruktionsmekanism och rikta dessa till de nationella rekonstruktionsmyndigheterna för genomförande på nationell nivå enligt förordningen om en gemensam rekonstruktionsmekanism och direktiv []. Nämnden ska övervaka de nationella rekonstruktionsmyndigheternas genomförande av sina beslut på nationell nivå och, om en nationell rekonstruktionsmyndighet inte följer besluten, direkt kunna rikta beslut till bankerna.

4.1.5. *Beslutsprocessen*

I enlighet med de regler som anges i direktiv [] skulle en bank omfattas av rekonstruktion om den kommer på obestånd eller det är sannolikt att den kommer att komma på obestånd, om inga arrangemang inom den privata sektorn kan förebygga konkursen och om rekonstruktion ligger i allmänhetens intresse, på grund av att banken är systembetydande och dess konkurs skulle skada den finansiella stabiliteten. Syftet med rekonstruktion är att säkerställa kontinuiteten i bankens kritiska funktioner, skydda den finansiella stabiliteten, minimera beroendet av skattebetalarnas pengar och skydda insättare.

Rekonstruktion utlöses efter en process som garanterar att ett motiverat och opartiskt beslut fattas för en konkurshotad bank:

- ECB, i egenskap av banktillsynsmyndighet, meddelar kommissionen, rekonstruktionsnämnden och berörda nationella myndigheter och ministerier om att en bank hamnat på obestånd.
- Rekonstruktionsnämnden bedömer om det föreligger systemrisk och inga lösningar kan finnas med hjälp av den privata sektorn.
- I så fall rekommenderar rekonstruktionsnämnden att kommissionen inleder rekonstruktion.
- Kommissionen beslutar att inleda rekonstruktion och anger för rekonstruktionsnämnden ramarna för tillämpningen av rekonstruktionsverktyg och för att använda fonden för att stödja rekonstruktionsåtgärder. Rekonstruktionsnämnden antar, genom ett beslut som riktar sig till de nationella rekonstruktionsmyndigheterna, en rekonstruktionsordning som omfattar rekonstruktionsverktyg, insatser och finansieringsåtgärder, och instruerar de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna att vidta rekonstruktionsåtgärder.
- De nationella rekonstruktionsmyndigheterna utför de rekonstruktionsåtgärder som beslutats av nämnden enligt nationell lagstiftning. Om de nationella rekonstruktionsmyndigheterna inte följer nämndens beslut kan nämnden ersätta de nationella rekonstruktionsmyndigheterna och rikta vissa beslut rörande genomförandet av rekonstruktionsåtgärder direkt till bankerna.

4.1.6. Redovsining och budget

Varje enskild del i den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kommer att vara oavhängig vid fullgörandet av sina uppgifter och kommer att omfattas av strikta redovisningsbestämmelser för att säkerställa att den utövar sina befogenheter på ett korrekt och opartiskt sätt, inom de gränser som fastställs i denna förordning och direktiv []. Rekonstruktionsnämnden kommer därför att vara ansvarig inför Europaparlamentet och rådet för beslut som fattats på grundval av detta förslag. De nationella parlamenten i de deltagande medlemsstaterna kommer också att informeras om rekonstruktionsnämndens verksamhet. Nämnden måste svara på de eventuella synpunkter eller frågor som riktats till den av de nationella parlamenten i de deltagande medlemsstaterna. Budgeten för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen, som inbegriper den gemensamma rekonstruktionsfonden, ingår inte i unionens budget. Utgifter för den gemensamma rekonstruktionsmekanismens verksamhet, och fondens administration och utnyttjande kommer att finansieras genom bidrag från banksektorn.

4.1.7. Förbindelser med icke-deltagande medlemsstater

Genom direktiv [] inrättas rekonstruktionskollegier mellan nationella rekonstruktionsmyndigheter för att hantera bankgrupper, och garantera ett lämpligt och väl avvägt deltagande från rekonstruktionsmyndigheterna i alla de medlemsstater där banken är verksam. Europeiska bankmyndigheten har en medlande roll när hemlandets och värdlandets nationella avvecklingsmyndigheter inte kan enas om utarbetandet av rekonstruktionsplaner och om rekonstruktionen som sådan. Inom den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ersätter denna mekanism, för enheter och grupper som endast är etablerade i de medlemsstater som deltar i tillsynsmekanismen, de rekonstruktionskollegier som avses i direktiv [] om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag. I stället engageras representanter från nationella avvecklingsmyndigheter i rekonstruktionsnämnden.

För banker som är etablerade i icke deltagande medlemsstater enligt definitionen i förordningen om den gemensamma tillsynsmekanismen fortsätter direktiv [] att tillämpas fullt ut. På samma sätt kommer sambandet mellan den gemensamma rekonstruktionsmekanismen och nationella rekonstruktionsmyndigheter i icke deltagande medlemsstater att helt regleras genom direktiv []. Bestämmelser om samspelet mellan olika rekonstruktionsfonder (ömsesidighet och frivillig ömsesidig upp- och utlåning) gäller mellan den gemensamma rekonstruktionsfonden och nationella rekonstruktionsfonder i icke deltagande medlemsstater. Förslaget klargör också att Europeiska bankmyndighetens roll enligt direktiv [] och förordningen om Europeiska bankmyndigheten, inbegripet dess medlarbefogenheter, till fullo kommer att tillämpas på rekonstruktionsnämnden.

I förslaget beaktas situationen för banker som är etablerade i medlemsstater som inte deltar i den gemensamma rekonstruktionsmekanismen på tre sätt.

För det första fastställs i förslaget principen om icke-diskriminering av någon av den gemensamma rekonstruktionsmekanismens delar mot kreditinstitut, insättare, investerare och andra kreditgivare på grund av deras nationalitet eller driftsställe.

För det andra föreskrivs att om en koncern inbegriper kreditinstitut som är etablerade i en deltagande medlemsstat och i en icke-deltagande medlemsstat, sak nämnden ersätta de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i den deltagande medlemsstaten i de rekonstruktionskollegier som föreskrivs enligt direktiv [].

För det tredje har de icke-deltagande medlemsstaterna alltid möjlighet att ansluta sig till den gemensamma tillsynsmekanismen, och därigenom också se till att bankerna är etablerade inom deras territorium omfattas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen.

4.1.8. *Förhållande till Europaparlamentets och rådets direktiv [] om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag*

Inom den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kommer de regler som anges i direktiv [] om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag att tillämpas på de deltagande medlemsstaterna på samma sätt som de gäller inom hela den inre marknaden. Undantag från detta kan endast göras om de förfaranden och bestämmelser som föreskrivs i denna förordning har företräde framför relevanta bestämmelser i direktiv [] (t.ex. bestämmelser om gränsöverskridande kollegier, som ersätts av beslutsfattandet inom den gemensamma rekonstruktionsmekanismen).

Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen innefattar vissa bestämmelser som är parallella med direktiv [], eftersom rekonstruktionsnämnden och kommissionen ska basera sina åtgärder på direkt tillämplig unionslagstiftning. Andra bestämmelser i detta förslag gör särskilda hänvisningar till kommissionens förslag till direktiv []. Vissa av dessa bestämmelser har ändrats av den rapport som antagits av parlamentets Econ-utskott i maj och av rådets allmänna riktlinje av den 26 juni. Förordningen om den gemensamma rekonstruktionsmekanismen måste därför till slut vara helt i linje med den överenskommelse om direktiv [] som uppnåtts mellan Europaparlamentet och rådet. Detta förslag avser rådets allmän riktlinje, som det senast tillgängliga dokumentet. Eftersom förhandlingarna pågår mellan Europaparlamentet och rådet och direktivet ännu inte är avslutat har kommissionens som mål att ersätta dessa bestämmelser med slutresultatet av förhandlingarna mellan de båda lagstiftande organen kring direktiv [].

För vissa aspekter som redan omfattas av direktiv [] är en ytterligare anpassning oundgänglig för en väl fungerande gemensam rekonstruktionsmekanism med en gemensam bankrekonstruktionsfond. Först bör rangordningen av fordringar harmoniseras fullständigt för rekonstruktion, utgående från principen om att insättare kompenseras först. Enligt artikel 15 ska rangordningen av fordringar harmoniseras vid rekonstruktioner, utgående från principen om att insättare kompenseras först. Kommissionen anser att en sådan harmonisering är nödvändig för alla enheter som omfattas av direktiv [], för att garantera lika villkor på den inre marknaden. För det andra måste all flexibilitet i fråga om användning av *bail-in* inom en gemensam rekonstruktionsmekanism vara strikt avgränsad och omfattas av samma villkor för alla banker. Artikel 24 i förslaget innehåller därför en ytterligare stram ram, utgående från rådets allmänna riktlinje av den 26 juni 2013, och utesluter i detta sammanhang användning av undantag som föreskrivs i direktiv [] (i synnerhet för beräkningen av tröskeln för *bail-in*).

4.2. **Rekonstruktions- och avvecklingsnämnden**

4.2.1. *Styrning*

För att säkerställa en verkningsfull och ansvarsfull rekonstruktionsbeslutsprocess föreskrivs det i strukturen och driftsreglerna för rekonstruktionsnämnden i vilken omfattning de direkt berörda medlemsstaterna ska vara delaktiga. Nämnden består av den verkställande direktören, den vice verkställande direktören, de företrädare som utses av kommissionen och ECB, och de ledamöter som utnämns av varje deltagande medlemsstat, som företräder de nationella rekonstruktionsmyndigheterna. Nämnden, som leds av en verkställande direktör, sammanträder och verkar vid två tillfällen: Ett verkställande möte och ett plenummöte. Observatörer kan inbjudas att delta i nämndens möten.

Vid sitt plenummöte fattar nämnden alla beslut av allmän karaktär. Vid sitt verkställande möte fattar nämnden beslut i fråga om enskilda företag eller bankgrupper. Sådana beslut sträcker sig från avvecklingsplaner och befogenheter att ingripa tidigt, till beslut om tvistlösning, bland annat om användning av fonden för att finansiera rekonstruktionsprocessen, och instruktioner om tillämpningen av rekonstruktionsbesluten i nationella rekonstruktioner.

I sina verkställande möten består nämnden av den verkställande direktören, den vice verkställande direktören och företrädare som utses av kommissionen och ECB.

Beroende på de banker eller grupper som ska rekonstrueras i varje enskilt fall sammankallar nämnden dessutom medlemmar som utses av den berörda nationella rekonstruktionsmyndigheten till sina verkställande möten, utöver den verkställande direktören, den vice verkställande direktören och företrädare som utses av kommissionen och ECB. Därför deltar både den medlem som utses av den medlemsstat där rekonstruktionsmyndigheten på gruppnivå är belägen, och de ledamöter som utnämns av de medlemsstater där dotterbolag eller enheter som omfattas av gruppbaserad tillsyn är etablerade i mötena och beslutsprocessen när det handlar om att rekonstruera gränsöverskridande bankgrupper. De omröstningsbestämmelser som gäller för nämnden beaktar särskilt behovet av att överväga alla medlemsstaters intressen som berörs av ett rekonstruktionsbeslut. Ingen av deltagarna i överläggningarna har vetorätt.

Med tanke på medlemsstaternas suveräna rätt att besluta om användningen av nationella budgetar, föreskrivs i förslaget uttryckligen att den gemensamma rekonstruktionsmekanismen inte kan kräva att medlemsstaterna ger extraordinärt offentligt stöd till någon enhet som omfattas av rekonstruktion. För att dessutom till fullo beakta alla eventuella budgetkonsekvenser för medlemsstaterna kan de ledamöter som utses av de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna i nämndens verkställande möten begära ytterligare en överläggning för att diskutera sådana potentiella konsekvenser.

4.2.2. Befogenheter

Rekonstruktionsnämnden centraliserar den information som ECB och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna har om bankernas finansiella sundhet under deras jurisdiktion. Jämfört med ett nätverk av nationella myndigheter som agerar inom ramen för sina nationella mandat ger detta bättre möjlighet att bedöma de omständigheter som kan leda till att en bank behöver rekonstrueras, och att undvika spridningseffekter över gränserna. Förslaget bygger på direktivet om rekonstruktion och avveckling av banker och ger rekonstruktionsnämnden befogenhet att snabbt ingripa om en banks eller bankgrupps ekonomiska situation försämras.

Rekonstruktionsnämnden har befogenhet att avgöra när den ska rekommendera kommissionen att rekonstruera en bank eller en grupp av banker. När kommissionen anser att villkoren är uppfyllda och placerar en bank under rekonstruktion, beslutar nämnden inom den ram som upprättats av kommissionen om detaljerna för de rekonstruktionsverktyg som ska tillämpas och hur man ska fördela fondens medel. Sådana befogenheter ger nämnden möjligt att välja och tillämpa rekonstruktionsverktyg, regler och förfaranden på ett enhetligt sätt. I synnerhet där bankerna bedriver verksamhet över gränserna kommer detta att leda till upphävandet av de nuvarande skillnaderna i medlemsstaternas regler och strategier, och därmed av de negativa följder som detta har för Europeiska unionens bankmarknader.

Sådant direkt ansvar för rekonstruktionsnämnden ska garantera likabehandling för banker i de deltagande medlemsstaterna och förutsägbarhet och förtroende för genomförandet av den gemensamma regelboken om bankrekonstruktion. Detta kommer att öka den rättsliga klarheten och bättre bevara värdet av finansiella tillgångar genom att undvika onödiga

störningar i pengaflödet. Det kommer också att säkerställa att den drabbade bankens tillgångar används på det mest produktiva sättet för att minimera förlusterna för borgenärerna i de deltagande medlemsstaterna, i stället för att användas med hänsyn till enskilda medlemsstaters egna intressen.

Rekonstruktionsnämnden ser till att rekonstruktionsbeslut verkställs korrekt av de nationella rekonstruktionsmyndigheterna, i enlighet med nationell lagstiftning. För detta ändamål har styrelsen befogenhet att övervaka och bedöma de nationella rekonstruktionsmyndigheternas genomförande och har rätt att, vid behov, begära information direkt från banker eller genomföra utredningar och inspektioner på plats. Om en nationell rekonstruktionsmyndighet inte genomför ett rekonstruktionsbeslut enligt den överenskomna rekonstruktionsordningen har nämnden befogenhet att direkt rikta vissa beslut till den berörda banken och föreskriva de nödvändiga åtgärderna för genomförandet av resolutionsbeslutet.

4.2.3. Europeiskt och internationellt samarbete

För att utföra sina uppgifter kommer rekonstruktionsnämnden att samarbeta med ECB och de andra myndigheter som har bemyndigats att utöva tillsyn över kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen, samt med andra myndigheter som ingår i det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Rekonstruktionsnämnden kommer också att nära samarbeta med de nationella rekonstruktionsmyndigheterna, eftersom dessa har en central roll i utarbetandet och genomförandet av rekonstruktionsåtgärder.

Eftersom många kreditinstitut inte bara bedriver verksamhet inom unionen, utan även internationellt, kommer rekonstruktionsnämnden att ha exklusiv befogenhet att på uppdrag av de nationella myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna ingå icke-bindande samarbetsavtal med myndigheter i tredje land.

4.3. Den gemensamma bankrekonstruktionsfonden

4.3.1. Principer, etablering och tjänsteresor

Principerna bakom rådets verksamhet är att alla förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår i samband med att rekonstruktionsverktygen används i första hand ska bäras av de aktieägare och borgenärer institutet under rekonstruktion har, och, som en sista utväg, vid behov, av finanssektorn. Även om kostnaderna för omstrukturering av ett institut bör täckas av dess interna resurser, måste det finnas en mekanism som gör det möjligt för institutionen (antingen i dess ursprungliga form, genom en brobank eller som en tillgångsförvaltningsenhet — *skräpbank*) att fortsätta verksamheten. Det är därför viktigt att inrätta en bankrekonstruktionsfond för att se till att rekonstruktionsåtgärder når resultat, t.ex. tillhandahålla kortfristig finansiering för ett institut under rekonstruktion eller garantier till potentiella köpare av ett institut under rekonstruktion.

Huvudmålet för den gemensamma rekonstruktionsfonden är att säkerställa finansiell stabilitet, snarare än att absorbera förluster eller tillhandahålla kapital till ett institut under rekonstruktion. Fonden bör inte betraktas som en krisfond. Det kan dock finnas undantagsfall då detta främsta mål inte skulle kunna uppnås utan att tillåta fonden att absorbera sådana förluster eller tillhandahålla kapital, efter det att alla interna resurser har uttömts i tillräcklig utsträckning (minst 8 % av skulderna och kapitalbasen i institutet under rekonstruktion). Endast under dessa omständigheter kan fonden fungera som skydd för egna medel.

Inrättandet av en gemensam rekonstruktionsfond motiveras huvudsakligen av att ekonomiskt stöd för att avveckla en bank på integrerade finansmarknader ökar andra bankers finansiella stabilitet och hälsa, inte bara i den berörda medlemsstaten utan också i andra medlemsstater. Eftersom banker överallt i de deltagande medlemsstaterna indirekt har nytta av sådant stöd bör bidrag för att finansiera stödet inte begränsas till banker från en enda medlemsstat.

Ur effektivitetshänseende ger fondens förmåga att samla resurser från alla banker i euroområdet ger en mycket effektivare buffert mot bankkriser där förluster är koncentrerade på ett asymmetriskt sätt i vissa medlemsstater och i detta avseende är en euroområdestäckande försäkringen. Den senaste krisen har visat att förluster uppstod på mycket olika sätt i medlemsstaterna.

Eftersom förluster från framtida chocker i banksektorn vid en viss tidpunkt förmodligen kommer att koncentreras i vissa medlemsstater, skulle en gemensam europeisk privat skyddsmekanism, i motsats till nationella säkerhetsmekanismer som agerar individuellt, mer effektivt kunna absorbera sådana chocker genom förhands-, och, i extrema fall, efterhandsbidrag från hela euroområdets banksektor. Därför kommer fonden, genom att samla resurser på europeisk nivå, att få större genomslagskraft och göra banksystemet mer motståndskraftigt. Samtidigt kommer en jämn fördelning av extraordinära avgifter i efterhand mellan banker i alla deltagande medlemsstaterna att minska nivån på sådana bidrag för varje bank, och begränsa de eventuella konjunkturförstärkande effekterna av sådana bidrag.

Dessutom kan en mekanism där förlustabsorbering når över nationsgränserna effektivt bryta den onda cirkeln av ömsesidigt beroende mellan bankkriser i en viss medlemsstat och de offentliga finanserna. På så sätt skulle den nuvarande bördan för vissa medlemsstater ha mildrats om det hade funnits en gemensam rekonstruktionsfond redan i början av finanskrisen.

Dessutom kommer en gemensam rekonstruktionsfond med förmågan att sammanföra medel från banksektorn i alla deltagande medlemsstater att ha ett större avgiftsunderlag och därför få ökad vikt som möjliggör för nämnden att, vid behov, låna mer på marknaden och till en lägre kostnad. Bättre förmåga att erhålla extern finansiering på marknaden kommer att minska fondens behov av att förlita sig på offentliga finanser vid extrema förluster, vilket ytterligare skulle bidra till att bryta sambandet mellan staters finanser och bankerna samt skydda skattebetalare från rekonstruktionskostnaderna.

Slutligen talar även en korrekt harmonisering av incitament för alla institutioner i bankunionen för en gemensam fond. Om medel för att täcka rekonstruktionskostnaderna utöver de som absorberas av aktieägare och borgenärer skulle ha behövt tillhandahållas från nationella medel, särskilt när det gäller gränsöverskridande bankgrupper, skulle inte bara den gemensamma avvecklingsmekanismen, utan också den gemensamma tillsynsmekanismen förlora i effektivitet.

Inrättandet av en gemensam avvecklingsmekanism kräver att rekonstruktionsnämnden har snabbt och effektivt tillträde till en gemensam bankrekonstruktionsfond. Fonden skapar ett privat yttre skikt som kan ge medellång och långsiktig finansiering för att undvika eller minimera användningen av offentliga medel för att rekonstruera banker. Dessutom blir rekonstruktionsprocessen effektivare genom att samordningsfrågor undviks i samband med utnyttjandet av nationella medel, särskilt när det gäller gränsöverskridande grupper.

4.3.2. *Fondens finansiering*

I syfte att säkerställa tillräcklig finansiering, undvika de konjunkturförstärkande effekterna av fördelningsbaserade system ("pay-as-you-go") och minimera behovet av externt finansiellt stöd behöver fonden lätt tillgängliga resurser. Därför bör målet att fonden skulle uppgå till minst 1 % av de täckta insättningarna i de deltagande medlemsstaternas banksystem vara tillräckligt för att säkerställa en rekonstruktion under ordnade former i framtida kriser under förutsättning att kreditgivarnas bidrar med åtminstone upp till 8 % av institutets totala skuld och kapitalbas under rekonstruktionen, i form av *bail-in*.

På grundval av 2011 års uppgifter om banker och det uppskattade belopp av täckta inlåningar i bankerna i euroområdet skulle målet på 1 % för den gemensamma rekonstruktionsfonden motsvara cirka 55 miljarder euro. Fondens målomfång i absoluta belopp (euro) kommer att förbli dynamiskt och automatiskt öka om banksektorn växer.

En övergångsperiod på 10 år planeras innan medlen i fonden når sin fulla målnivå. Detta kan utvidgas till 14 år om fonden gör utbetalningar som överstiger hälften av fondens målomfång. Om inga utbetalningar görs från fonden under den första uppbyggnadsfasen skulle bankbranschen årligen bidra med omkring en tiondel av målbeloppet, eller i absoluta tal omkring 5,5 miljarder euro.

Efter den inledande uppbyggnadsfasen kommer bankerna att behöva betala ytterligare avgifter om deras avgiftsunderlag växer eller fonden gör utbetalningar. Om de tillgängliga finansiella medlen i fonden sjunker under hälften av målstorleken kommer bankerna att behöva er lägga ett lägsta årliga bidrag på minst en femtedel av de totala skulderna (med undantag för lagstadgat kapitalkrav och täckta insättningar) för alla banker i de medlemsstater som deltar i den gemensamma rekonstruktionsmekanismen.

Bidragen beräknas i överensstämmelse med direktivet om rekonstruktion och avveckling av banker på grundval av bankernas skulder exklusive egna medel och täckta insättningar, och anpassas till deras riskprofil. Detta innebär att banker som nästan uteslutande finansieras genom inlåning i praktiken kommer att få mycket låga avgifter. Naturligtvis kommer dessa banker att bidra till nationella insättningsgarantisystem.

Garantier bör ges för att undvika att uttag av avgifter leder till problem med den finansiella stabiliteten i institut med god ekonomisk ställning, dvs. tillfälligt undantag från skyldigheten att betala avgifter i efterhand.

Om avgifter på förhand inte är tillräckliga och avgifter i efterhand inte omedelbart tillgängliga, kan en ytterligare finansieringsreserv krävas, särskilt under övergångsfasen, för att säkerställa kontinuiteten i bankernas systemviktiga funktioner under omstruktureringsprocessen. Fonden kommer att kunna ta upp offentliga lån och andra former av stöd från finansinstitut eller andra tredjeparter om så behövs för att finansiera rekonstruktioner (inklusive från offentliga medel). Detta stöd kommer i princip att betalas tillbaka av institutet under rekonstruktion. Men om detta är omöjligt föreskrivs det i förordningen att förluster fördelas på alla banker som omfattas av mekanismen, genom avgifter i efterhand. Detta kommer att garantera att all användning av offentliga medel är neutral på medellång sikt.

För att undvika att skapa nackdelar för de medlemsstater som har infört en rekonstruktionsfond vid ikraftträdandet av detta förslag ger förordningen de berörda medlemsstaterna rätt att besluta på vilket sätt de befintliga nationella avvecklingsfonderna ska användas för att fullgöra landets bankers skyldigheter enligt denna förordning.

4.3.3. Insättningsgarantisystem vid rekonstruktion

När en bank rekonstrueras ska de nationella systemen för garanti av insättningar som banken är anslutet till vara betalningsskyldiga, upp till det insättningsbelopp som täcks, för de förluster som de skulle ha drabbats av om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden. Detta är en roll som redan i sin helhet omfattas av direktiv [].

Dessutom påverkar den gemensamma rekonstruktionsmekanismen inte de institutionella skyddssystemen eller andra gruppinterna finansierings-stödmekanismer som har införts av vissa grupper av kreditinstitut. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ingriper endast när sådana lösningar inom den privata sektorn inte räcker för att hantera en banks obestånd.

4.3.4. *Fondens roll vid rekonstruktion av grupper som omfattar institutioner utanför den gemensamma rekonstruktionsmekanismen*

För rekonstruktion av grupper i vilka det ingår institut som omfattas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kommer fondens bidrag att motsvara de delar i gruppen som omfattas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen, medan från de nationella finansieringsarrangemangen utanför den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ska täcka resten.

I syfte att stärka rekonstruktionsfinansiering över hela den inre marknaden ger förslaget fonden möjlighet att, på frivillig basis, låna från eller låna ut till andra finansieringsarrangemang för rekonstruktion. Därmed kan fonden täcka viktiga utbetalningar som inte omfattas av förhands- och efterhandsbidrag. Detta kommer också att stödja finansieringsarrangemang för rekonstruktion i medlemsstater utanför den gemensamma rekonstruktionsmekanismen.

4.3.5. *Ersättning av nationella finansieringsarrangemang för rekonstruktion*

Eftersom fonden ersätter de nationella finansieringsarrangemangen för rekonstruktion i de medlemsstater som deltar i den, får medlemsstater som redan infört nationella finansieringsarrangemang för rekonstruktion när denna förordning träder i kraft besluta om användningen av sådana arrangemang enligt sin nationella lagstiftning. Medlemsstaterna kan också besluta att dessa nationella finansieringsarrangemang för rekonstruktion ska betala bidragen till fonden på bankernas vägnar tills dessa arrangemang är helt uttömda.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Rekonstruktionsnämnden kommer helt och hållet att finansieras med bidrag från finansinstituten. Det kommer dock att uppstå vissa smärre konsekvenser för unionens budget under nämndens startfas. Närmare uppgifter finns i den bifogade finansieringsöversikten.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för rekonstruktion av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam rekonstruktionsmekanism och gemensam bankrekonstruktionsfond**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Att upprätthålla och fördjupa den inre marknaden för banktjänster är avgörande för att främja den ekonomiska återhämtningen i unionen. Emellertid har den rådande finansiella och ekonomiska krisen visat att den inre marknads funktion här är hotad och att risken för finansiell fragmentering ökar. Interbankmarknaderna har blivit mindre likvida och gränsöverskridande bankverksamhet minskar på grund av fruktan för spridning, brist på förtroende för andra nationella banksystem och för medlemsstaternas möjligheter att stödja banker.
- (2) Det finns skillnader i nationella rekonstruktionsförfaranden och administrativa rutiner och det saknas ett enhetligt beslutsfattande på EU-nivå för rekonstruktion av gränsöverskridande banker. Detta bidrar till bristen på förtroende och instabiliteten på marknaden, eftersom de inte erbjuder säkerhet och förutsägbarhet när en bank hamnar på obestånd. Rekonstruktionsbeslut som fattas på nationell nivå kan leda till snedvridning och på sikt undergräva den inre marknaden.
- (3) Särskilt den olika praxis i medlemsstaterna vid behandlingen av bankernas fordringsägare och vid undsättning av konkursfärdiga banker inverkar på den upplevda kreditrisken, soliditeten och solvensen i dessa bankers fall. Detta undergräver allmänhetens förtroende för banksektorn och stör etableringsfriheten och det fria tillhandahållandet av tjänster på den inre marknaden, eftersom finansieringskostnaderna inte är vad de skulle vara utan sådan skiljaktig praxis i medlemsstaterna.

¹¹ EUT C,...., s....

¹² EUT C,...., s....

- (4) Skillnader mellan rekonstruktionsregler i olika medlemsstater, inklusive motsvarande administrativa förfaranden, kan göra att banker och kunder får högre lånekostnader bara på grund av etableringsställe och inte på grund av sin faktiska kreditvärdighet. Dessutom kan bankkunder i vissa medlemsstater få högre låneräntor än i andra oberoende av sin kreditvärdighet.
- (5) Den inre marknaden kommer att förbli splittrad, så länge regler, förfaranden och metoder för rekonstruktionskostnadernas fördelning förblir nationella liksom de uppbådade och använda medlen för att finansiera rekonstruktionen. Dessutom har de nationella tillsynsorganen starka incitament att minimera bankkrisers potentiella effekter på deras nationella ekonomier. De vidtar då ensidiga åtgärder för att kontrollera banktransaktioner, exempelvis begränsningar av koncernintern överföring och utlåning – eller införande av högre likviditets- och kapitalkrav på dotterbolag inom deras jurisdiktioner som tillhör moderbolag på eventuellt obestånd. Detta begränsar bankernas gränsöverskridande verksamhet och hindrar därmed utövandet av de grundläggande friheterna och snedvrider konkurrensen på den inre marknaden.
- (6) Europaparlamentets och rådets direktiv []¹³ har i viss mån harmoniserat de nationella bankernas rekonstruktionsregler och har föreskrivit om samarbete mellan rekonstruktionsmyndigheter vid hanteringen av multinationella bankers konkurser. Harmoniseringen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv [] är dock inte fullständig och beslutsprocessen inte centraliserad. I direktiv [] föreskrivs i huvudsak gemensamma rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter för medlemsstaternas nationella myndigheter. De ges dock viss frihet att tillämpa verktygen och använda nationella finansieringsarrangemang för rekonstruktion. I direktiv [] förhindras inte att medlemsstaterna vidtar separata och potentiellt motstridiga beslut om rekonstruktion av gränsöverskridande koncerner, vilket kan påverka de totala rekonstruktionskostnaderna. Eftersom det dessutom föreskriver om nationella finansieringsarrangemang, minskar det inte tillräckligt bankernas beroende av stöd via nationella budgetar och hindrar inte medlemsstaters skiljaktiga sätt att använda finansieringsarrangemangen.
- (7) För förverkligandet av den inre marknaden för finansiella tjänster är det av grundläggande betydelse att säkerställa effektiva och enhetliga rekonstruktionsbeslut om konkursfärdiga banker inom unionen, bland annat om användningen av medel på unionsnivå. På den inre marknaden kan bankers obestånd i en medlemsstat påverka finansmarknadernas stabilitet i hela unionen. Säkerställande av effektiva och enhetliga rekonstruktionsregler och likvärdiga villkor för rekonstruktionsfinansiering i alla medlemsstater ligger inte bara i de medlemsstaters intresse där bankerna verkar, utan också i alla medlemsstaters allmänna intresse som ett medel att garantera likvärdiga konkurrensvillkor och få unionens inre marknad för finansiella tjänster att fungera bättre. Banksystem på den inre marknaden är nära sammankopplade, bankkoncerner är internationella och bankerna har en stor andel utländska tillgångar. Utan en gemensam rekonstruktionsmekanism får bankkriser i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen också större negativa systemeffekter även i icke deltagande medlemsstater. Inrättandet av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kommer att öka bankernas stabilitet i de deltagande

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT C,,s.).

medlemsstaterna och förhindra krisers spridningseffekter i icke deltagande medlemsstater. Detta kommer således att underlätta hela den inre marknads funktion.

- (8) De deltagande medlemsstaternas banker övervakas centralt av ECB i och med införandet av rådets förordning (EU) nr .../...¹⁴. Det finns därmed också en bristande överensstämmelse mellan unionens övervakning av sådana banker och hur dessa banker hanteras vid nationella rekonstruktionsförfaranden i enlighet med direktiv [].
- (9) Banker i medlemsstater som fortfarande står utanför den gemensamma tillsynsmekanismen har på nationell nivå anpassade tillsyns-, rekonstruktions- och finansiella skyddssystem, medan bankerna i medlemsstater inom den tillsynsmekanismen omfattas av unionens tillsynssystem och nationella rekonstruktions- samt finansiella skyddssystem. För bankerna i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen skapar denna bristande överensstämmelse en konkurrensnackdel i förhållande till bankerna i de övriga medlemsstaterna. Eftersom tillsyn och rekonstruktion tillhör två olika nivåer inom den gemensamma tillsynsmekanismen, skulle ingripande på och rekonstruktion av banker i de medlemsstater som deltar i den mekanismen inte ske lika snabbt, konsekvent och effektivt som på banker i de medlemsstater som står utanför den. Detta inverkar negativt på dessa bankers finansieringskostnader och skapar en konkurrensnackdel för de medlemsstater där dessa banker verkar och stör den inre marknads generella funktion. För att säkra lika villkor är det därför viktigt med en centraliserad rekonstruktionsmekanism för alla banker med verksamhet i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen.
- (10) Det delade rekonstruktionsansvaret mellan nationell nivå och EU-nivå bör anpassas till det delade tillsynsansvaret mellan dessa nivåer. Så länge som tillsynen är nationell i en medlemsstat, bör den fortfarande bära de ekonomiska konsekvenserna av att en bank hamnar på obestånd. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen bör därför bara omfatta banker och finansinstitut som är etablerade i medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och omfattas av ECB-tillsyn inom ramen för den mekanismen. Banker i de medlemsstater som står utanför den mekanismen bör inte omfattas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Det skulle skapa fel stimulanser, om de omfattades av den. I synnerhet kan tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater bli mera toleranta mot bankerna inom sina jurisdiktioner, eftersom de myndigheterna inte behöver bära den totala finansiella risken för dessas obestånd. För att säkerställa överensstämmelse med den gemensamma tillsynsmekanismen, bör den gemensamma rekonstruktionsmekanismen tillämpas på de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen. Medlemsstater som ansluter sig till den gemensamma tillsynsmekanismen bör automatiskt också omfattas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Till slut väntas den gemensamma rekonstruktionsmekanismen omfatta hela den inre marknaden.
- (11) En gemensam bankrekonstruktionsfond (nedan kallad *fonden*) är ett väsentligt inslag, utan vilket en gemensam rekonstruktionsmekanism inte kan fungera väl. Olika nationella fondsystem skulle snedvrída tillämpningen av enhetliga bankrekonstruktionsregler på den inre marknaden. Fonden bör bidra till en enhetlig administrativ praxis vid rekonstruktionsfinansiering, till att inte förhindra utövandet av

¹⁴

Rådets förordning (EU) nr .../... av den om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.

de grundläggande friheterna eller snedvridda konkurrensen på den inre marknaden på grund av olika nationell praxis. Fonden bör finansieras direkt av bankerna och bör byggas upp på unionsnivå, så att rekonstruktionsresurserna kan fördelas objektivt mellan medlemsstaterna. På så sätt kan den finansiella stabiliteten ökas och kopplingen begränsas mellan enskilda medlemsstaters upplevda finansiella ställning och finansieringskostnaderna för banker och företag som verkar i dessa medlemsstater.

- (12) För att främja en korrekt och stabilt fungerande inre marknad är det därför nödvändigt att verka för att skapa en gemensam rekonstruktionsmekanism för alla medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen.
- (13) En för unionen gemensam rekonstruktionsmyndighets centraliserade tillämpning av bankrekonstruktionsreglerna i direktiv [] i de deltagande medlemsstaterna kan bara säkerställas, om reglerna för den gemensamma rekonstruktionsmekanismens upprättande och funktion är direkt tillämpliga i medlemsstaterna och olika tolkningar i olika medlemsstater undviks. Detta skulle gynna den inre marknaden som helhet, eftersom det bidrar till rättvis konkurrens och till att undanröja hinder för det fria utövandet av de grundläggande friheterna, inte bara i de deltagande medlemsstaterna utan också på hela den inre marknaden.
- (14) I linje med tillämpningsområdet för rådets förordning (EU) nr.../... bör en gemensam rekonstruktionsmekanism omfatta alla kreditinstitut som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna. Emellertid bör det inom en gemensam rekonstruktionsmekanism vara möjligt att direkt rekonstruera ett kreditinstitut i en deltagande medlemsstat, för att undvika asymmetrier på den inre marknaden vid hanteringen av institut på obestånd och borgenärer under en rekonstruktionsprocess. I den mån som moderbolag, värdepappersföretag och finansinstitut omfattas av ECB:s gruppbaseade tillsyn, bör de även omfattas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismens tillämpning. Även om ECB inte kommer att övervaka dessa institut enskilt, kommer den att vara den enda tillsynsmyndighet som har en helhetsbild av koncernens risker, och indirekt av de enskilda koncernheternas risker. Utesluter man enheter som omfattas av ECB:s gruppbaseade tillsyn från den gemensamma rekonstruktionsmekanismens tillämpning, omöjliggör man planerad rekonstruktion av bankkoncerner och antagande av en koncernrekonstruktionsstrategi, vilket gör rekonstruktionsbeslut mycket mindre effektiva.
- (15) Inom gemensam rekonstruktionsmekanism bör beslut fattas på den lämpligaste nivån.
- (16) Som den gemensamma tillsynsmekanismens tillsynsmyndighet kan ECB bäst bedöma om ett kreditinstitut är på obestånd eller på väg att bli det och om det inte finns några rimliga utsikter att en alternativ privat insats eller tillsynsåtgärd kan hindra dess obestånd inom rimlig tid. Nämnden bör efter en ECB-anmälan lämna en rekommendation till kommissionen. Eftersom det måste göras en avvägning mellan de olika intressen som står på spel, bör kommissionen besluta om ett institut ska rekonstrueras och bör också besluta om en klar och detaljerad rekonstruktionsram, med fastställande av vilka rekonstruktionsåtgärder som nämnden ska vidta. Inom denna ram bör nämnden besluta om en rekonstruktionsordning och ålägga de nationella rekonstruktionsmyndigheterna vilka rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter som ska användas på nationell nivå.
- (17) Nämnden bör ges beslutsbefogenheter, i synnerhet i samband med rekonstruktionsplanering, bedömning av rekonstruktionsmöjligheter, avlägsnande av hinder för rekonstruktion och förberedandet av rekonstruktionsinsatser. Nationella rekonstruktionsmyndigheter bör bistå nämnden vid rekonstruktionsplanering och

förberedandet av rekonstruktionsbeslut. Eftersom utövandet av rekonstruktionsbefogenheter innebär tillämpningen av nationell lagstiftning, bör nationella rekonstruktionsmyndigheter ansvara för genomförandet av sådana.

- (18) För en väl fungerande inre marknad är det av avgörande vikt att samma regler tillämpas på alla rekonstruktionsåtgärder, oavsett om de vidtas av nationella rekonstruktionsmyndigheter enligt direktiv [] eller inom ramen för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Kommissionen kommer att bedöma dessa åtgärder i enlighet med artikel 107 i EUF-fördraget. Om användningen av finansieringsarrangemang för rekonstruktion inte innebär statligt stöd enligt artikel 107.1 i det fördraget, bör kommissionen bedöma åtgärderna i analogi med artikel 107 i EUF-fördraget för att garantera lika konkurrensvillkor på den inre marknaden. Om nämndens föreslagna fondanvändning inte innebär statligt stöd enligt artikel 107 i EUF-fördraget och en underrättelse enligt artikel 108 i det fördraget därför inte är nödvändig, bör kommissionen för att säkerställa den inre marknads integritet för deltagande och icke deltagande medlemsstater tillämpa de relevanta reglerna för statligt stöd enligt artikel 107 i det fördraget på ett analogt sätt vid bedömningen av den föreslagna fondanvändningen. Nämnden bör inte besluta om en rekonstruktionsordning förrän kommissionen i analogi med reglerna om statligt stöd har konstaterat att fondanvändningen följer samma regler som ingrepp genom nationella finansieringsarrangemang.
- (19) För att garantera snabbt och effektivt beslutsfattande vid rekonstruktioner bör nämnden vara ett särskilt unionsorgan med särskild struktur, som motsvarar dess specifika uppgifter och som avviker från modellen för alla andra unionsorgan. Dess sammansättning bör trygga att vederbörlig hänsyn tas till alla relevanta intressen som står på spel vid rekonstruktioner. Nämnden bör verka genom styrelse- och plenarmöten. På styrelsemöten bör en verkställande och vice verkställande direktör delta samt en företrädare för kommissionen och ECB. Med tanke på nämndens uppdrag bör den verkställande och vice verkställande direktören utses av rådet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet. När nämndens styrelse behandlar rekonstruktionen av en bank eller koncern med etablering i bara en deltagande medlemsstat, bör den också kalla och i beslutsprocessen involvera den berörda medlemsstatens utsedda företrädare för dess nationella rekonstruktionsmyndighet. När nämndens styrelse behandlar en gränsöverskridande koncern, bör alla berörda hem- och värdmedlemsstaters utsedda företrädare för deras nationella rekonstruktionsmyndighet också kallas och delta i beslutsprocessen. Emellertid bör hem- och värdmedlemsstaters myndigheter ha ett balanserat inflytande på beslutet, varför värdmedlemsstaters myndigheter tillsammans bara bör ha en enda röst. Observatörer, inklusive en företrädare för ESM och Eurogruppen, får även inbjudas att delta i nämndstyrelsens sammanträden.
- (20) Mot bakgrund av nämndens uppdrag och rekonstruktionsmålen, till vilket även hör skyddet av offentliga medel, bör nämndens verksamhet finansieras av instituten i de deltagande medlemsstaterna.
- (21) När det gäller alla aspekter av rekonstruktionens beslutsprocess, bör nämnden, i förekommande fall kommissionen, ersätta de nationella rekonstruktionsmyndigheter som utsetts enligt direktiv []. De nationella rekonstruktionsmyndigheter som utsetts enligt direktiv [] bör fortsätta att genomföra rekonstruktionsordningar som nämnden antagit. För att garantera insyn och demokratisk kontroll samt att tillvarata unionsinstitutionernas rättigheter, bör nämnden inför Europaparlamentet och rådet vara ansvarig för alla beslut som fattats på grundval av detta förslag. Skälen om insyn

och demokratisk kontroll gör också att de nationella parlamenten bör ha viss rätt att få information om nämndens verksamhet och inleda en dialog med den.

- (22) Om det i direktiv [] föreskrivs att de nationella rekonstruktionsmyndigheterna kan tillämpa förenklade krav eller undantag, när det gäller kravet på utarbetande av rekonstruktionsplaner, bör ett förfarande fastställas genom vilket nämnden kan tillåta tillämpning av sådana förenklade krav.
- (23) För att säkra ett enhetligt tillvägagångssätt för institut och koncerner bör nämnden ges befogenhet att upprätta rekonstruktionsplaner för sådana institut och koncerner. Nämnden bör bedöma om institut och koncerner kan rekonstrueras, och vidta åtgärder för att undanröja eventuella hinder för rekonstruktion. Nämnden bör kräva att nationella rekonstruktionsmyndigheter vidtar lämpliga åtgärder för att undanröja rekonstruktionshinder, i syfte att säkra enhetlighet och att de berörda instituten kan rekonstrueras.
- (24) Rekonstruktionsplanering är en nyckelkomponent i effektiv rekonstruktion. Rekonstruktionsmyndigheter bör ha befogenhet att kräva att instituts eller koncerners struktur och organisation ändras, för att undanröja praktiska hinder för tillämpningen av rekonstruktionsverktyg och säkerställa att berörda enheter kan rekonstrueras. Alla instituts potentiella systempåverkan gör det viktigt att myndigheterna har möjlighet att rekonstruera vilka institut som helst för att bevara den finansiella stabiliteten. Av hänsyn till rätten till näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, bör myndigheternas bestämmanderätt begränsas till vad som är nödvändigt för att förenkla institutets struktur och drift och därmed underlätta dess rekonstruktion. Alla åtgärder som vidtas i detta syfte bör vara förenliga med unionslagstiftningen. Åtgärder bör varken direkt eller indirekt vara nationellt diskriminerande och bör ytterst motiveras av allmänintresset av finansiell stabilitet. För att avgöra om en åtgärd varit motiverad av allmänintresset, bör rekonstruktionsmyndigheter med detta för ögonen kunna uppnå sina rekonstruktionsmål utan att möta hinder vid användningen av rekonstruktionsverktyg eller utövandet av sina befogenheter. Dessutom bör en åtgärd inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att uppnå målen.
- (25) Den gemensamma rekonstruktionsmekanism bör bygga på direktiv [] och den gemensamma tillsynsmekanismen. Därför bör nämnden ha befogenhet att ingripa på ett tidigt stadium, när ett instituts ekonomiska ställning eller solvens försämras. De uppgifter som de nationella rekonstruktionsmyndigheterna eller ECB på detta stadium lämnar till nämnden är viktiga, för att den ska kunna avgöra vilka åtgärder som den kan vidta för att förbereda det berörda institutets rekonstruktion.
- (26) För en snabb rekonstruktion när den blir nödvändig bör nämnden, i samarbete med den relevanta behöriga myndigheten eller ECB, noggrant övervaka de berörda institutens situation och hur de hörsammat tidigare ingripanden mot dem.
- (27) För att minimera störningar av finansmarknaden och ekonomin bör rekonstruktionsprocessen genomföras snabbt. Kommissionen bör under hela rekonstruktionsförfarandet ha tillgång till alla nödvändiga uppgifter för att kunna fatta ett välgrundat beslut under rekonstruktionsprocessen. Om kommissionen beslutar att ett institut ska rekonstrueras, bör nämnden omedelbart anta en rekonstruktionsordning som närmare fastställer vilka rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter som ska användas och användningen av finansieringsarrangemang.

- (28) Likvidation av ett institut på obestånd kan med normala insolvensförfaranden äventyra den finansiella stabiliteten, tillhandahållandet av vitala tjänster och inverka på insättarskyddet. I sådana fall ligger användning av rekonstruktionsverktyg i det allmänna intresset. Målet med rekonstruktion bör därför vara att säkerställa fortsatta vitala finansiella tjänster, värna om det finansiella systemets stabilitet, skydda insättarna och begränsa överdrivet risktagande genom att minimera att institut på obestånd förlitar sig på offentligt finansiellt stöd.
- (29) Emellertid bör en avveckling av ett institut på obestånd genom normala insolvensförfaranden alltid övervägas, innan beslut fattas om att driva institutet vidare. Ett insolvent institut bör i största möjliga utsträckning drivas vidare med användning av privata medel. Detta kan antingen ske genom försäljning till eller sammanslagning med en privat köpare, genom att institutets skulder skrivs ned eller dess skulder omvandlas till aktier för en rekapitalisering.
- (30) När kommissionen och nämnden använder rekonstruktionsverktyg och utövar rekonstruktionsbefogenheter bör de tillse att aktieägare och borgenärer bär en rimlig del av förlusterna, att ledningen byts ut, att institutets rekonstruktionskostnader minimeras och att alla borgenärer med samma förmånsrätt behandlas lika.
- (31) Begränsandet av aktieägares och borgenärs rättigheter bör följa artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Rekonstruktionsverktyg bör därför bara tillämpas på de institut som är eller sannolikt kommer att hamna på obestånd, och bara om det är nödvändigt för att tillgodose det allmänna intresset av finansiell stabilitet. I synnerhet bör rekonstruktionsverktyg tillämpas om institutet inte kan avvecklas genom normala insolvensförfaranden och utan att destabilisera det finansiella systemet, om åtgärderna krävs för att trygga en snabb överlåtelse och upprätthålla systemviktiga funktioner, samt om det inte finns några rimliga utsikter till andra alternativa privata lösningar, inklusive kapitaltillskott från befintliga aktieägare eller någon tredje part, tillräckligt för att återställa institutets bärkraft.
- (32) Inskränkandet av äganderätten bör inte vara oproportionerligt. Påverkas följaktligen aktieägare och borgenärer, bör de inte drabbas av större förluster än vad de skulle ha burit om institutet hade avvecklats vid den tidpunkt då rekonstruktionsbeslutet fattas. Om delar av tillgångarna i ett institut under rekonstruktion överläts till en privat köpare eller en brobank, bör institutets återstående del avvecklas genom normala insolvensförfaranden. Aktieägare och borgenärer som blir föremål för institutets rekonstruktionsförfaranden bör skyddas, genom att vid rekonstruktionen vara berättigade att för sina fordringar inte få ut mindre än vad de hade fått ut om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden.
- (33) För att säkra aktieägares och borgenärs rätt att inte få ut mindre än vad de hade fått ut om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden, bör tydliga skyldigheter fastställas för värderingen av institutets tillgångar och skulder. Det bör också ges tillräcklig tid till att korrekt uppskatta hur det skulle ha behandlats, om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden. Det bör vara möjligt att inleda en sådan värdering redan under den tidiga ingripandefasen. Innan någon rekonstruktionsåtgärd vidtas, bör en bedömning göras av värdet på institutets tillgångar och skulder och av hur aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats vid normala insolvensförfaranden.
- (34) Det är viktigt att förlusterna fastställs, när institutet har kommit på obestånd. Vägledande för värderingen av sådana instituts tillgångar och skulder bör vara deras marknadsvärde när rekonstruktionsverktygen används och i den mån marknaderna

fungerar väl. Vid icke fungerande marknader kan värderingen utgå från tillgångarnas och skuldernas vederbörligen motiverade långsiktiga ekonomiska värde. I brådskande fall bör nämnden kunna genomföra en snabb preliminär värdering av tillgångar och skulder i ett institut på obestånd, som bör gälla tills en oberoende värdering görs.

- (35) För att säkerställa en objektiv och säker rekonstruktionsprocess är det nödvändigt att fastställa den ordning i vilken oprioriterade borgenärsfordringar på ett institut under rekonstruktion bör skrivas ned eller konverteras. För att begränsa risken för att borgenärer drabbas av större förluster än om institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden, bör den ordning som ska fastställas både gälla vid normala insolvensförfaranden och vid nedskrivning eller konvertering under en rekonstruktion. Detta skulle också underlätta skuldvärderingen.
- (36) Kommissionen bör tillhandahålla en ram för rekonstruktionsinsatsen som beror på omständigheterna i det enskilda fallet och bör kunna välja alla nödvändiga rekonstruktionsverktyg. Inom detta klara och tydliga ramverk bör nämnden besluta om den närmare rekonstruktionsordningen. I de relevanta rekonstruktionsverktygen bör försäljnings-, broinstitut-, skuldnedskrivnings- och avskiljandeverktyget ingå, som även föreskrivs i direktiv []. Ramen bör också göra det möjligt att bedöma om villkoren för nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument är uppfyllda.
- (37) Försäljningsverktyget bör kunna möjliggöra en avyttring av institutet eller delar av dess verksamhet till en eller flera köpare, utan aktieägarnas medgivande.
- (38) Avskiljandeverktyget bör ge myndigheterna möjlighet att föra över förlustbringande eller osäkra tillgångar till en separat enhet. Detta verktyg bör bara användas i förening med andra verktyg, för att förhindra att institutet på obestånd får en otillbörlig konkurrensfördel.
- (39) En effektiv rekonstruktionsordning bör minimera de kostnader som drabbar skattebetalarna för rekonstruktionen av ett institut på obestånd. Den bör också säkerställa att även stora och systemviktiga institut kan rekonstrueras, utan att den finansiella stabiliteten äventyras. Skuldnedskrivningsverktyget uppfyller det målet, genom att säkerställa att enhetens aktieägare och borgenärer lider relevanta förluster och bär en lämplig del av de kostnaderna. I detta syfte har rådet för finansiell stabilitet rekommenderat att lagstadgad befogenhet att skriva ned skulder bör ingå i en rekonstruktionsram, som ett ytterligare alternativ i förening med andra rekonstruktionsverktyg.
- (40) För att säkerställa tillräcklig flexibilitet att fördela förluster mellan borgenärer under en rad olika omständigheter, är det lämpligt att skuldnedskrivningsverktyget kan användas både när syftet är att rekonstruera institutet på obestånd som en verksamhet i fortsatt drift (om det är realistiskt att återställa institutets bärkraft), och när systemviktiga tjänster överförs till ett broinstitut medan driften i institutets övriga verksamhet upphör och avvecklas.
- (41) Om skuldnedskrivningsverktyget används för att återställa kapitalet i institutet på obestånd för att möjliggöra fortsatt drift, bör en rekonstruktion genom skuldnedskrivning alltid åtföljas av ett utbyte av ledningen och en påföljande omstrukturering av institutet och dess verksamhet på ett sätt som åtgärdar orsakerna till dess obestånd. Rekonstruktionen bör åstadkommas genom att en plan för omorganisering av verksamheten genomförs.
- (42) Det är inte lämpligt att använda skuldnedskrivningsverktyget på fordringar som är säkrade genom inteckningar, pantar eller andra garantier. För att säkerställa att

skuldnedskrivningsverktyget är effektivt och ändamålsenligt är det dock önskvärt att det kan tillämpas på så stor del av skulderna utan säkerhet som möjligt. Skuldnedskrivningsverktyget bör dock inte användas på vissa typer av skulder utan säkerhet. Med hänvisning till allmän ordning och effektiv rekonstruktion bör skuldnedskrivningsverktyget inte tillämpas på de insättningar som är skyddade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG¹⁵, på skulder gentemot anställda i institutet på obestånd eller på affärsmässiga fordringar som avser varor och tjänster som är nödvändiga för institutets löpande drift.

- (43) Insättare med insättningar som garanteras av insättningsgarantisystemet bör inte omfattas av skuldnedskrivningsverktygets tillämpning. Insättningsgarantisystemet bidrar emellertid till att finansiera rekonstruktionsprocessen i den mån det skulle ha behövt ersätta insättarna. Utövandet av skuldnedskrivningsbefogenheterna bör säkerställa att insättare fortsatt kan förfoga över sina insättningar, vilket är den huvudsakliga anledningen till inrättandet av insättningsgarantisystemen. Att inte förutse att de ordningarna medverkar i sådana fall, skulle innebära en oerättigad fördel i förhållande till de övriga borgenärer som skulle omfattas av rekonstruktionsmyndighetens utövande av sina befogenheter.
- (44) För att fördela bördorna mellan aktieägare och oprioriterade borgenärer, vilket krävs enligt reglerna om statligt stöd, skulle den gemensamma rekonstruktionsmekanismen kunna tillämpa skuldnedskrivningsverktyget analogt och från det att denna förordning börjar tillämpas,.
- (45) För att undvika att institut strukturerar sina skulder på ett sätt som förhindrar att skuldnedskrivningsverktyget blir verkningsfullt bör nämnden kunna fastställa att instituten vid varje tidpunkt har ett sammanlagt belopp eget kapital, efterställda skulder och skulder med förmånsrätt som omfattas av skuldnedskrivningsverktyget uttryckt i procent av institutets totala skulder, som inte räknas som kapitalbas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹⁶ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013¹⁷.
- (46) Den bästa metoden för en rekonstruktion bör väljas beroende på omständigheterna i varje enskilt fall, varför alla de rekonstruktionsverktyg som föreskrivs i direktiv [] bör kunna användas.
- (47) I direktiv [] har de nationella rekonstruktionsmyndigheterna fått befogenhet att skriva ned och omvandla kapitalinstrument. Anledningen är att villkoren för nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument kan sammanfalla med villkoren för rekonstruktion, och då ska en bedömning ska göras av om nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument räcker för att återställa den berörda enhetens finansiella bärkraft eller om även rekonstruktionsåtgärder måste vidtas. Som regel kommer detta att användas inom ramen för en rekonstruktion. Kommissionen bör ersätta nationella rekonstruktionsmyndigheter också i denna funktion och bör därför

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 31.5.1994, s. 5).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

bemyndigas att bedöma om villkoren för nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument är uppfyllda. Den bör även besluta om en enhet ska rekonstrueras, om rekonstruktionskraven är uppfyllda.

- (48) I alla de deltagande medlemsstaterna bör det garanteras att rekonstruktionsinsatsen är effektiv och enhetlig. Nämnden bör därför ges befogenhet att i undantagsfall – och om en nationell rekonstruktionsmyndighet inte eller bristfälligt tillämpat nämndens beslut – att till en annan person överföra ett rekonstruktionsinstituts särskilda rättigheter, tillgångar eller skulder, eller att kräva konvertering av skuldinstrument som innehåller ett avtalsvillkor om konvertering i vissa situationer. Det bör uteslutas att de nationella rekonstruktionsmyndigheterna kan begränsa eller påverka nämndens befogenhetsutövning och funktioner.
- (49) För att öka den gemensamma rekonstruktionsmekanismens effektivitet bör nämnden i alla situationer samarbeta nära med Europeiska bankmyndigheten. I förekommande fall bör nämnden också samarbeta med värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden samt andra myndigheter som ingår i det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Dessutom bör nämnden samarbeta nära med ECB och de andra myndigheter som har befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen, särskilt för koncerner som är föremål för gruppbaserad tillsyn av ECB. För en effektiv hantering av konkurshotade bankers rekonstruktionsförfarande bör nämnden samarbeta med de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i processens alla faser. Därmed är samverkan med dessa nödvändig inte bara för att genomföra nämndens rekonstruktionsbeslut utan också innan det fattas, vid rekonstruktionsplanering eller under den tidiga ingripandefasen.
- (50) Eftersom nämnden ersätter de deltagande medlemsstaternas nationella rekonstruktionsmyndigheter vid rekonstruktionsbeslut, bör den också ersätta dessa i samarbetet med icke-deltagande medlemsstater när det gäller rekonstruktionsfunktioner. I synnerhet bör nämnden företräda alla deltagande medlemsstaters myndigheter i rekonstruktionskollegier, inbegripet myndigheter från icke deltagande medlemsstater.
- (51) Eftersom många institut inte bara verkar inom unionen utan även internationellt, måste en effektiv rekonstruktionsmekanism innehålla principer om samarbete med de berörda myndigheterna i tredjeland. Stöd till myndigheter i tredjeland bör ges i enlighet med den rättsliga ramen enligt artikel 88 i direktiv []. Eftersom nämnden bör vara den enda myndigheten med befogenhet att rekonstruera konkurshotade banker i de deltagande medlemsstaterna, bör den ha exklusiv befogenhet att ingå icke-bindande samarbetsavtal med dessa myndigheter i tredjeland, som representant för de nationella myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna.
- (52) För att effektivt kunna fullgöra sitt uppdrag bör nämnden ha lämpliga utredningsbefogenheter. Den bör kunna begära in all nödvändig information, antingen direkt eller genom nationella rekonstruktionsmyndigheter, samt kunna göra utredningar och kontroller på plats, i samarbete med behöriga nationella myndigheter om så är lämpligt. Vid rekonstruktion bör nämnden genom kontroller på plats kunna effektivt övervaka nationella myndigheters genomförande och trygga att kommissionen och nämnden fattar sina beslut utifrån helt korrekt information.

- (53) För att se till att nämnden har tillgång till all relevant information, bör de anställda inte kunna åberopa regler om tystnadsplikt för att hindra utlämnande av upplysningar till nämnden.
- (54) För att säkra att beslut som antagits inom ramen för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen iakttas, bör proportionella och avskräckande sanktioner införas för överträdelser. Nämnden bör ha rätt att ålägga nationella rekonstruktionsmyndigheter att förelägga företag böter eller viten, om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt dess beslut. För att garantera enhetlig, effektiv och ändamålsenlig verkställighetspraxis bör nämnden ha rätt att utfärda riktlinjer till nationella rekonstruktionsmyndigheter om tillämpningen av böter och viten.
- (55) Om en nationell rekonstruktionsmyndighet överträder den gemensamma rekonstruktionsmekanismens regler genom att inte utöva sina befogenheter enligt nationell lagstiftning för att genomföra en instruktion från nämnden, bör den berörda medlemsstaten vara skyldig att ersätta alla skador som tillfogats personer. Bland annat kan detta avse enheten eller koncernen som rekonstrueras eller dennas borgenärer i någon medlemsstat, i enlighet med denna rättspraxis.
- (56) Lämpliga föreskrifter bör fastställas för nämndens budget och dess utarbetande, för antagandet av interna regler för hur den upprättas och genomförs respektive för intern och extern revision av räkenskaperna.
- (57) Det finns omständigheter där de tillämpade rekonstruktionsverktygens effektivitet kan bero på tillgången till kortfristig finansiering för institutet eller ett broinstitut, utställandet av garantier till potentiella köpare eller tillhandahållandet av kapital till broinstitutet. Det är därför viktigt att upprätta en fond för att undvika att offentliga medel används för sådana syften.
- (58) Det är nödvändigt att se till att fonden är fullt tillgänglig för rekonstruktion av institut på obestånd. Därför bör fonden inte användas för något annat syfte än en effektiv tillämpning av rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter. Dessutom bör den endast användas i enlighet med de tillämpliga målen och principerna för rekonstruktion. Således bör nämnden säkerställa att alla förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår i samband med att rekonstruktionsverktygen används i första hand ska bäras av de aktieägare och borgenärer institutet under rekonstruktion har. Det är först om aktieägarnas och borgenärernas medel är uttömda, som fonden bör bära förluster, kostnader eller andra utgifter som rekonstruktionsverktygen förorsakar.
- (59) I princip bör avgifter beläggas finanssektorn före och oberoende av en eventuell rekonstruktionsinsats. Om sådan förhandsfinansiering är otillräcklig för att täcka de förluster eller kostnader som fonden förorsakar, bör ytterligare avgifter åläggas för att bära den ytterligare kostnaden och förlusten. Dessutom bör fonden kunna ta upp lån och andra former av stöd hos finansinstitut eller tredjeman, när dess tillgängliga medel är otillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna och andra kostnader som dess användning förorsakat och när extraordinära avgifter i efterhand inte omedelbart är möjliga.
- (60) Det är absolut nödvändigt att fondens på förhand tillgängliga finansiella medel når en viss målnivå, för att uppnå en kritisk massa och undvika konjunkturförstärkande effekter som skulle uppstå om fonden vid en systemkris bara hade tillgång till avgifter i efterhand.

- (61) En lämplig tidsram bör fastställas för att nå målet om fondens finansieringsnivå. Det bör dock vara möjligt för nämnden att anpassa avgiftsperioden med hänsyn till betydande utbetalningar från fonden.
- (62) Om deltagande medlemsstater redan har inrättat nationella finansieringsarrangemang för rekonstruktioner, bör de kunna föreskriva att dessa finansieringsarrangemang använder sina tillgängliga finansiella medel, tidigare insamlade från institut i form av förhandsavgifter, för att kompensera institut för förhandsavgifter som dessa bör betala till fonden. Sådan kompensation bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/18/EG¹⁸.
- (63) För att säkerställa en rättvis beräkning av bidragen och stimulera verksamhet enligt en mindre riskfylld modell, bör fondbidragen återspegla kreditinstituts risknivå.
- (64) För att säkerställa en rimlig fördelning av rekonstruktionskostnaderna mellan insättningsgarantisystem och fonden bör det insättningsgarantisystem som ett institut under rekonstruktion är anslutet till vara betalningsskyldigt upp till det täckta insättningsbeloppet med avseende på de förluster som det skulle ha drabbats av om institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden.
- (65) För att skydda de inestående fondmedlens värde bör medlen investeras i tillräckligt säkra, diversifierade och likvida tillgångar.
- (66) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att fastställa typen av fondavgifter och vad de ska avse, hur de ska beräknas och hur de ska betalas. Den bör också fastställa närmare regler för registrering, redovisning och rapportering samt andra bestämmelser för att säkra att avgifterna betalas in i tid och i sin helhet. Vidare bör den fastställa avgiftssystemet för institut som auktoriserats, efter det att fonden har nått sin målnivå. Den bör fastställa kriterier för avgifternas tidsfördelning. Den bör också fastställa omständigheterna för förskottsavgifter. Vidare bör den fastställa kriterierna för fastställandet av årsavgifter. Slutligen bör den fastställa när och hur ett institut delvis eller helt kan undantas från efterhandsavgifter, och bestämmelser för att fastställa de omständigheter och villkor under vilka ett institut delvis eller helt kan undantas från efterhandsavgifter.
- (67) För att slå vakt om nämndarbetets konfidentialitet, bör dess ledamöter och personal omfattas av kravet på tystnadsplikt, även efter det att deras uppdrag har upphört. Detta bör även gälla den personal som utväxlas med eller utstationeras av de deltagande medlemsstaterna för rekonstruktionsuppgifter. För utförandet av dess uppgifter bör nämnden på vissa villkor ges rätt att utbyta information med nationella myndigheter och organ eller unionens myndigheter och organ.
- (68) För att se till att nämnden är företrädd i det europeiska systemet för finansiell tillsyn enligt förordning (EU) nr 1093/2010, bör den förordningen ändras så att nämnden ingår i de behöriga myndigheterna enligt den förordningen. Ett sådant likställande av nämnden och behöriga myndigheter enligt förordning (EU) nr 1093/2010 är förenligt med EBA:s uppgifter enligt artikel 25 i den förordningen, nämligen att bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av återhämtnings- och

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/18/EG av den 30 maj 1994 om ändring av direktiv 80/390/EEG om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs, såvitt gäller skyldigheten att offentliggöra prospekt (EGT L 135, 31.5.1994, s. 1).

rekonstruktionsplaner och att underlätta rekonstruktionen av institut på obestånd och särskilt gränsöverskridande koncerner.

- (69) Tills nämnden är fullt verksam, bör kommissionen ansvara för den inledande verksamheten inklusive insamlingen av avgifter för att täcka administrativa kostnader samt utnämningen av en tillförordnad verkställande direktör för att godkänna nämndens alla nödvändiga betalningar.
- (70) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, näringsfrihet, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, och måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (71) Eftersom förordningens mål, nämligen att inrätta en effektiv gemensam europeisk ram för rekonstruktion av kreditinstitut och säkerställa en konsekvent tillämpning av rekonstruktionsregler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för rekonstruktion av de enheter som avses i artikel 2 och som är etablerade i de deltagande medlemsstater som avses i artikel 4.

Dessa enhetliga regler och förfaranden ska kommissionen tillämpa tillsammans med en nämnd och de deltagande medlemsstaternas rekonstruktionsmyndigheter, inom ramen för en gemensam rekonstruktionsmekanism som inrättas genom denna förordning. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ska stödjas av en gemensam bankrekonstruktionsfond (nedan kallad *fonden*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Förordningen ska tillämpas på

- (a) kreditinstitut som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna,
- (b) moderbolag etablerade i en av de deltagande medlemsstaterna, inbegripet finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingbolag som omfattas av gruppbaserad ECB-tillsyn i enlighet med artikel 4.1 i i rådets förordning (EU) nr [] om att tilldela Europeiska centralbanken särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut,
- (c) värdepappersföretag och finansinstitut som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna när de omfattas av ECB:s gruppbaserade tillsyn över moderbolaget i enlighet med artikel 4.1 i rådets förordning (EU) nr [].

Artikel 3

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i direktiv [] och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU¹⁹ av den 26 juni 2013 gälla. Därutöver ska följande definitioner gälla:

- (1) *nationell behörig myndighet*: varje nationell behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.2 i rådets förordning (EU) nr [].
- (2) *rekonstruktionsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3 i direktiv [].

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) *rekonstruktionsåtgärd*: tillämpningen av ett rekonstruktionsverktyg på ett institut eller en enhet enligt artikel 2, eller utövat av en eller flera rekonstruktionsbefogenheter.
- (4) *täckta insättningar*: insättningar som garanteras av insättningsgarantisystem enligt nationell lag i enlighet med direktiv 94/19/EG och upp till den täckningsnivå som anges i artikel 7 i det direktivet.
- (5) *berättigande insättningar*: insättningar enligt artikel 1 i direktiv 94/19/EG som oavsett belopp inte är undantagna från skydd enligt artikel 2 i direktivet.
- (6) *rekonstruktionsmyndighet på koncernnivå*: den nationella rekonstruktionsmyndigheten i den deltagande medlemsstat där institutet eller moderbolaget som är föremål för gruppbaserad tillsyn är etablerat.
- (7) *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013²⁰.
- (8) *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013 som omfattas av de krav på startkapital som närmare anges i artikel 9 i den förordningen.
- (9) *finansinstitut*: finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (10) *moderbolag*: moderbolag enligt definitionen i artikel 4.1.15 i förordning (EU) nr 575/2013, inklusive ett institut, finansiellt holdingbolag eller blandat finansiellt holdingbolag.
- (11) *institut under rekonstruktion*: en enhet enligt artikel 2 som omfattas av en rekonstruktionsåtgärd.
- (12) *institut*: ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 2 c.
- (13) *koncern*: ett moderbolag och dess dotterbolag som är enheter i den mening som avses i artikel 2.
- (14) *dotterbolag*: dotterbolag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (15) *försäljningsverktyg*: överföring av äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut som uppfyller rekonstruktionsvillkoren till en köpare som inte är ett broinstitut.
- (16) *broinstitutsverktyg*: överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder från ett institut som uppfyller rekonstruktionsvillkoren till ett broinstitut.
- (17) *avskiljandeverktyget*: överföring av tillgångar och rättigheter från ett institut som uppfyller rekonstruktionsvillkoren till en tillgångsförvaltningsenhet.
- (18) *skuldnedskrivningsverktyget*: nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter avseende skulder i ett institut som uppfyller rekonstruktionsvillkoren.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (19) *tillgängliga finansiella medel*: kontanter, insättningar, tillgångar och indrivningsbara betalningsåtaganden som står till fondens förfogande för ändamål enligt artikel 74.
- (20) *målfinansieringsnivå*: de tillgängliga finansiella medel som ska uppnås enligt artikel 68.

Artikel 4

Deltagande medlemsstater

Med deltagande medlemsstat ska en medlemsstat avses som har euron som valuta eller en medlemsstat vars valuta inte är euron men som har inlett ett nära samarbete i enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EU) nr [].

Artikel 5

Förhållande till direktiv [] och tillämplig nationell lagstiftning

1. Om enligt denna förordning kommissionen eller nämnden har uppgifter eller befogenheter som enligt direktiv [] ska utövas av den nationella rekonstruktionsmyndigheten i en deltagande medlemsstat, ska nämnden vid tillämpningen av denna förordning och direktiv [] uppfattas som den relevanta nationella rekonstruktionsmyndigheten eller som relevant nationell koncernrekonstruktionsmyndighet vid gränsöverskridande rekonstruktion på koncernnivå.
2. I förekommande fall ska kommissionen godkänna att nämnden fungerar som nationell rekonstruktionsmyndighet.
3. Om inte annat följer av den här förordningen, ska den deltagande medlemsstatens nationella rekonstruktionsmyndigheter verka på grundval av och i enlighet med den nationella lagstiftning som harmoniserats enligt direktiv [].

Artikel 6

Allmänna principer

1. Inga åtgärder, förslag eller riktlinjer från fondstyrelsen, kommissionen eller en nationell rekonstruktionsmyndighet får på grund av deras nationalitet eller driftsställe diskriminera enheter enligt artikel 2, insättare, investerare eller andra borgenärer som är etablerade i unionen.
2. Kommissionen ska vederbörligen beakta samtliga följande faktorer vid beslutsfattande eller vidtagande av åtgärder som kan påverka mer än en deltagande medlemsstat, särskilt vid beslutsfattande om koncerner med etablering i två eller flera medlemsstater:
 - (a) De intressen som de deltagande medlemsstater med en där verksam koncern har, särskilt effekterna av beslut eller (brist på) åtgärder på den finansiella stabiliteten, ekonomin, insättningsgarantisystemet eller ersättningssystemet för investerare i någon av dessa medlemsstater.
 - (b) Målet att balansera de olika berörda medlemsstaternas intressen och undvika att orättvist inkräkta på eller främja en deltagande medlemsstats intressen.

- (c) Behovet av att undvika negativ inverkan på andra delar av en koncern där en enhet enligt artikel 2 är föremål för rekonstruktion.
 - (d) Behovet av att undvika en oproportionerlig kostnadsstegring för fordringsägare till enheter enligt artikel 2, i det fall den är större än om de avvecklats genom normala insolvensförfaranden.
 - (e) De beslut som fattas enligt artikel 107 i EUF-fördraget och enligt artikel 16.10.
3. Kommissionen ska väga de faktorer som avses i andra stycket mot rekonstruktionsmålen enligt artikel 12, i enlighet med varje enskilt falls natur och omständigheter.
 4. Inget nämnd- eller kommissionsbeslut får ålägga medlemsstaterna att ge extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

DEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

DEN GEMENSAMMA REKONSTRUKTIONSMEKANISMENS FUNKTIONER OCH FÖRFARANDEREGLER

Kapitel 1

Rekonstruktionsplanering

Artikel 7

Rekonstruktionsplaner

1. Nämnden ska upprätta rekonstruktionsplaner för enheter enligt artikel 2 och för koncerner.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de nationella rekonstruktionsmyndigheterna lämna all information till nämnden som krävs för att utforma och genomföra rekonstruktionsplaner och som de ska erhålla i enlighet med artiklarna 10 och 12.1 i direktiv [], utan påverkan på tillämpningen av kapitel 5 i denna avdelning.
3. I rekonstruktionsplanen ska olika alternativ anges, när det gäller användningen av denna förordnings rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter på enheter enligt artikel 2.
4. Rekonstruktionsplanen ska avse de rekonstruktionsåtgärder som kommissionen och nämnden kan komma att vidta, om en enhet enligt artikel 2 eller en koncern uppfyller rekonstruktionsvillkoren. I rekonstruktionsplanen ska en rad scenarier beaktas, inklusive att obestånd kan vara specifikt eller inträffar vid mer generell finansiell instabilitet eller vid systemhändelser. Rekonstruktionsplanen får inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd, förutom användning av fonden enligt denna förordning.
5. Företags rekonstruktionsplaner ska innehålla alla följande element:
 - (a) En sammanfattning av planens huvudpunkter.
 - (b) En sammanfattning av de väsentliga förändringar på institutet som inträffat sedan den senaste rekonstruktionsinformationen lämnades in.
 - (c) En beskrivning av hur vital verksamhet och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet om institutet skulle hamna på obestånd.
 - (d) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
 - (e) En detaljerad beskrivning av den bedömning av rekonstruktionsmöjligheterna som gjorts i enlighet med artikel 8.
 - (f) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 8.5 för att åtgärda eller avlägsna belagda rekonstruktionshinder i bedömningen i enlighet med artikel 8.

- (g) En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet och möjligheten att sälja ut institutets vitala verksamhet, centrala affärsområden och tillgångar.
 - (h) En detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen enligt artikel 8 är aktuell och alltid tillgänglig för rekonstruktionsmyndigheterna.
 - (i) En förklaring från rekonstruktionsmyndigheten av hur rekonstruktionsalternativen skulle kunna finansieras utan antagande om extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
 - (j) En detaljerad beskrivning av de olika rekonstruktionstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna.
 - (k) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
 - (l) En analys av planens effekter på övriga institut inom koncernen.
 - (m) En beskrivning av handlingsalternativen för att bevara tillgång till betalnings- och avvecklingstjänster och annan infrastruktur.
 - (n) En plan för kommunikation med media och allmänheten.
 - (o) Minimikravet på egna medel och kvalificerade skulder enligt artikel 10 och en tidsfrist för att nå upp till denna nivå, om så är tillämpligt.
 - (p) Minimikravet på egna medel och avtalade skuldnedskrivningsinstrument enligt artikel 10 och en tidsfrist för att nå upp till denna nivå, om så är tillämpligt.
 - (q) En beskrivning av vitala operationer och system för kontinuerlig drift av institutets operativa verksamheter.
 - (r) En beskrivning av hur planens genomförande påverkar de anställda, inklusive en bedömning av alla tillhöriga kostnader.
6. Koncerners rekonstruktionsplaner ska bestå av en rekonstruktionsplan för hela koncernen och ange åtgärder för rekonstruktionen av koncernens moderbolag och dotterbolag.
 7. Nämnden ska upprätta rekonstruktionsplanerna i samarbete med tillsynsmyndigheten eller den samordnande tillsynsmyndigheten och med de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i de deltagande medlemsstater där enheterna är etablerade.
 8. Nämnden får ålägga de nationella rekonstruktionsmyndigheterna att utarbeta preliminära rekonstruktionsplaner och rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå att utarbeta en preliminär rekonstruktionsplan för koncernen.
 9. Rekonstruktionsplaner ska ses över, i tillämpliga fall uppdateras, minst en gång om året och efter varje förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur eller av dess affärsverksamhet eller finansiella situation som väsentligt kan inverka på planens effektivitet eller kräva att den förändras.

Artikel 8

Bedömning av rekonstruktionsmöjligheterna

1. Vid utarbetandet av rekonstruktionsplaner enligt artikel 7 ska nämnden efter samråd med den behöriga myndigheten, inbegripet ECB, samt rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater där betydande filialer är belägna – i den mån det är relevant för den betydande filialen – göra en bedömning av om institut och koncerner kan rekonstrueras utan extraordinärt offentligt finansiellt stöd, oaktat användningen av fonden som inrättats i enlighet med artikel 64.
2. När den utarbetar en rekonstruktionsplan för enheter enligt artikel 2, ska nämnden göra en bedömning av om en sådan enhet kan rekonstrueras i enlighet med denna förordning. En enhet ska anses kunna rekonstrueras, om rekonstruktionsmyndigheten på ett genomförbart och trovärdigt sätt antingen kan avveckla den med normala insolvensförfaranden eller också kan rekonstruera den med de olika verktygen och befogenheterna och utan betydande negativa effekter på finansiella system, inbegripet mer generell finansiell instabilitet eller systemhändelser, i den medlemsstat där enheten finns, i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkra enhetens vitala funktioner.
3. Vid utarbetandet av rekonstruktionsplaner för koncerner ska nämnden göra en bedömning av om koncernen kan rekonstrueras i enlighet med förordningen. En koncern ska anses kunna rekonstrueras, om rekonstruktionsmyndigheten på ett genomförbart och trovärdigt sätt antingen kan avveckla koncernenheterna med normala insolvensförfaranden eller också kan rekonstruera dem med de olika verktygen och befogenheterna och utan betydande negativa effekter på finansiella system, inbegripet mer generell finansiell instabilitet eller systemhändelser, i de medlemsstater där koncernenheterna finns, i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkra deras vitala funktioner, antingen genom att de utan svårigheter kan avskiljas i rätt tid eller också på andra sätt.
4. Vid bedömningen ska nämnden åtminstone beakta de frågeställningar som förtecknas i avsnitt C i bilagan till direktiv [].
5. Om nämnden efter samråd med den behöriga myndigheten, inbegripet ECB, i enlighet med punkterna 2 och 3 bedömer att det finns potentiella väsentliga hinder för en enhets eller koncerns rekonstruktion, ska nämnden i samråd med de behöriga myndigheterna utarbeta en rapport riktad till institutet eller moderföretaget med en analys av de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av rekonstruktionsverktygen och utövandet av rekonstruktionsbefogenheterna. Rapporten ska även rekommendera eventuella åtgärder som nämnden finner vara nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna hindren i enlighet med punkt 8.
6. Rapporten ska delges den berörda enheten eller moderbolaget, de behöriga myndigheterna och rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater där betydande filialer finns. Den ska underbyggas med motiven till bedömningen eller avgörandet i fråga och ska ange hur bedömningen eller avgörandet uppfyller kravet på proportionell tillämpning enligt artikel 6.
7. Inom fyra månader från dagen för rapportmottagandet kan enheten eller moderbolaget inkomma med synpunkter och föreslå nämnden alternativa åtgärder för att åtgärda de hinder som konstaterats i rapporten. Åtgärder som enheten eller moderbolaget föreslår ska nämnden delge de behöriga myndigheterna och

rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater där betydande filialer finns.

8. Om de åtgärder som enheten eller moderbolaget föreslår inte effektivt avlägsnar rekonstruktionshindren, ska nämnden fatta beslut efter samråd med den behöriga myndigheten, i förekommande fall även den makroprudentiella myndigheten, och ange att de föreslagna åtgärder inte effektivt avlägsnar rekonstruktionshindren samt ålägga de nationella rekonstruktionsmyndigheterna att kräva att institutet, moderbolaget eller ett dotterbolag i koncernen vidtar någon av åtgärderna enligt punkt 9, med utgångspunkt från följande kriterier:
 - (a) Åtgärdens effektivitet med avseende på att undanröja rekonstruktionshindren.
 - (b) Behovet av att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten i de deltagande medlemsstaterna.
 - (c) Behovet av att undvika en påverkan på det berörda institutet eller koncernen som skulle gå utöver vad som är nödvändigt för att undanröja rekonstruktionshindren eller skulle vara oproportionerliga.
9. Vid tillämpningen av punkt 8 ska nämnden ålägga nationella rekonstruktionsmyndigheter att någon av följande åtgärder:
 - (a) Kräva att enheten upprättar serviceavtal (antingen koncerninterna eller med tredjeman) för att säkra vitala funktioner.
 - (b) Kräva att enheten begränsar sina maximala enskilda eller totala exponeringar.
 - (c) Införa särskilda eller regelbundna informationskrav som är relevanta för rekonstruktionsändamål.
 - (d) Kräva att enheten avyttrar särskilda tillgångar.
 - (e) Kräva att enheten begränsar eller upphör med vissa befintliga eller planerade verksamheter.
 - (f) Begränsa eller förhindra utveckling av nya eller befintliga affärsområden eller försäljning av nya eller befintliga produkter.
 - (g) Kräva att enheten eller annan koncernenhet ändrar juridiska eller operativa strukturer som den direkt eller indirekt kontrollerar, för att minska komplexiteten och säkerställa att kritiska funktioner juridiskt och operativt kan skiljas från övriga funktioner genom tillämpning av rekonstruktionsverktygen.
 - (h) Kräva att en enhet bildar ett finansiellt moderholdingbolag i en medlemsstat eller i unionen.
 - (i) Kräva att en enhet ingår skuldförbindelser för att uppfylla kraven i artikel 10.
 - (j) Kräva att enheten försöker omförhandla alla kvalificerade skulder, tilläggsinstrument till primärkapitalet och supplementärkapitalinstrument det har ingått eller utfärdat, för att säkerställa att kommissionsbeslut om att skriva ned eller konvertera dessa förbindelser eller instrument kan ske enligt nationell lagstiftning om dessa förbindelser eller instrument.
10. De nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska verkställa nämndens direktiv i enlighet med artikel 26.

Artikel 9

Förenklade skyldigheter och undantag

1. Nämnden får på eget initiativ eller på förslag av en nationell rekonstruktionsmyndighet tillämpa förenklade krav på utarbetandet av rekonstruktionsplaner enligt artikel 7 eller får bevilja undantag från kravet på att utarbeta dem.
2. Nationella rekonstruktionsmyndigheter får föreslå nämnden att för särskilda institut eller koncerner tillämpa förenklade krav eller bevilja undantag från kravet på att utarbeta rekonstruktionsplaner. Förslaget ska motiveras och styrkas med relevanta handlingar.
3. Efter att ha mottagit ett förslag enligt punkt 1 eller på eget initiativ, ska nämnden göra en bedömning av de berörda instituten eller den berörda koncernen. Institutets eller koncernens obestånd ska därvid bedömas med utgångspunkt från den potentiella påverkan på finansmarknader, andra institut och finansieringsvillkor till följd av dess verksamhet, storlek eller kopplingar till andra institut eller det finansiella systemet i stort.
4. Nämnden ska minst årligen bedöma fortsatta undantag räknat från det datum de beviljades eller efter en ändring av institutets eller koncernens juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet eller finansiella situation. Nämnden får inte bevilja ett institut undantag, om det har ett eller flera dotterbolag eller betydande filialer i en annan medlemsstat eller i tredjeland.

Nämnden ska upphöra med förenklade krav eller undantag från kravet på utarbetande av rekonstruktionsplaner, om någon av de omständigheter som motiverade dem inte längre föreligger.

Om i enlighet med punkt 1 förenklade krav eller beviljande av undantag har föreslagits av en nationell rekonstruktionsmyndighet och den anser att detta beslut ska återkallas, ska den föreslå nämnden detta. I sådana fall ska nämnden besluta om återkallande och fullt ut beakta den motivering till återkallande som den nationella rekonstruktionsmyndigheten framfört mot bakgrund av faktorerna enligt punkt 3.

5. Nämnden får i enlighet med punkterna 3 och 4 bevilja undantag från kravet på rekonstruktionsplaner för enskilda institut som är underställda ett centralt organ enligt artikel 21 i direktiv 2013/36/EU och helt eller delvis är befriade från tillsynskraven i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 2.5 i det direktivet. I sådana fall ska kravet på att utarbeta rekonstruktionsplanen tillämpas på gruppbasis med avseende på det centrala organet.
6. Undantag från kravet på att utarbeta rekonstruktionsplaner får nämnden bevilja institut som tillhör ett institutionellt skyddssystem i enlighet med artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013. När det fattar beslut om att bevilja undantag för ett institut som tillhör institutionellt skyddssystem, ska nämnden överväga om detta skyddssystem torde kunna uppfylla samtida krav på det med avseende på dess medlemmar.
7. Nämnden ska informera EBA om tillämpningen av punkterna 1, 4 och 5.

Artikel 10

Minimikrav på egna medel och kvalificerande skulder

1. Nämnden ska i samråd med behöriga myndigheter, inbegripet ECB, fastställa minimikravet som institut och moderbolag enligt artikel 2 ska vara skyldiga att följa när det gäller egna medel och kvalificerade skulder enligt punkt 2 som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter.
2. Minimikravet ska beräknas som de egna medel och kvalificerande skulder som instituten och moderbolagen enligt artikel 2 har, uttryckt i procent av totala egna medel och skulder (med undantag av derivatskulder).
3. Fastställandet enligt punkt 1 ska baseras på följande kriterier:
 - (a) Att institutet och moderbolaget enligt artikel 2 ska kunna rekonstrueras med rekonstruktionsverktygen så att rekonstruktionsmålen uppfylls, i tillämpliga fall även med skuldnedskrivningsverktyget.
 - (b) Att det i tillämpliga fall måste säkerställas att institutet och moderbolaget enligt artikel 2 har tillräckliga kvalificerade skulder, så att om skuldnedskrivningsverktyget används institutets kärnprimärkapitalkvot kan återställas till den nivå som krävs för att fortsätta uppfylla villkoren för auktorisation, fortsätta bedriva de verksamheter för vilka det auktoriserats enligt förordning (EU) nr 575/2013 och tillfredsställande bevara marknadsens förtroende för institutet och moderbolaget enligt artikel 2.
 - (c) Att om rekonstruktionsplanen anger att vissa klasser av kvalificerande skulder kan undantas från skuldnedskrivning enligt artiklarna 24.5 – eller att vissa klasser av skulder helt kan överföras till en mottagare genom en delöverföring – institutet och moderbolaget enligt artikel 2 har tillräckliga andra kvalificerande skulder som gör att förlusterna kan absorberas och dess kärnprimärkapitalinstrument kan återställas till en nivå som krävs för att fortsätta uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta bedriva de verksamheter för vilka det auktoriserats enligt förordning (EU) nr 575/2013.
 - (d) Institutets och moderbolagets enligt artikel 2 storlek, affärsmodell och riskprofil, inbegripet egna medel.
 - (e) I vilken utsträckning insättningsgarantisystemet kan bidra till att finansiera rekonstruktion i enlighet med artikel 73.
 - (f) I vilken mån institutets och moderbolagets enligt artikel 2 obestånd torde få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inbegripet spridning till andra institut till följd av institutets koppling till dessa eller till resten av det finansiella systemet.

Fastställandet ska avse det minimikrav som instituten vart och ett ska uppfylla och som moderbolaget ska krävas uppfylla på konsoliderad basis. Nämnden får besluta att bevilja ett dotterbolag undantag från minimikraven på koncernnivå, under förutsättning att villkoren i artikel 39.4c a och b i direktiv [] är uppfyllda. Nämnden får besluta att bevilja ett dotterbolag undantag från minimikraven på koncernnivå, under förutsättning att villkoren i artikel 39.4d a–c i direktiv [] är uppfyllda.
4. I beslutet enligt punkt 1 får det föreskrivas att minimikravet på egna medel och kvalificerade skulder delvis ska uppfyllas på koncernnivå eller enskild nivå genom avtalat skuldnedskrivningsinstrument.

5. För godkännande som ett avtalat skuldnedskrivningsinstrument enligt punkt 4 måste nämnden vara förvissad om att det
 - (a) innehåller ett avtalsvillkor som föreskriver att om kommissionen beslutar att använda skuldnedskrivningsverktyget på det institutet, ska instrumentet skrivas ned eller omvandlas i nödvändig utsträckning innan andra kvalificerade skulder skrivs ned eller omvandlas, och
 - (b) är föremål för ett avtal, ett åtagande eller en bestämmelse om prioritering som är bindande och innebär att det vid normala insolvensförfaranden har lägre prioritet än andra kvalificerade skulder och inte kan återbetalas förrän andra då utestående skulder har reglerats.
6. Nämnden ska fatta beslut enligt punkt 1 vid utarbetande och underhåll av rekonstruktionsplaner enligt artikel 7.
7. Nämnden ska rikta sitt beslut till de nationella rekonstruktionsmyndigheterna. De nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska verkställa nämndens direktiv i enlighet med artikel 26. Nämnden ska kräva att de nationella rekonstruktionsmyndigheterna kontrollerar och säkerställer att institut och moderbolag uppfyller minimikravet enligt punkt 1.
8. Nämnden ska informera ECB och EBA om det minimikrav som den för varje institut och moderbolag har fastställt enligt punkt 1.

Kapitel 2

Tidigt ingripande

Artikel 11

Tidigt ingripande

1. ECB eller behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater ska informera nämnden om alla åtgärder som de ålägger ett institut eller en koncern att vidta eller som de själv vidtar i enlighet med artikel 13b i rådets förordning (EU) nr [], artiklarna 23.1 eller 24 i direktiv [] eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

Nämnden ska till kommissionen överlämna alla uppgifter som den har mottagit i enlighet med första stycket.
2. Nämnden kan förbereda en rekonstruktion av institutet eller koncernen i fråga från dagen för mottagandet av uppgifterna enligt punkt 1, utan påverkan på ECB:s och de behöriga myndigheternas befogenheter i enlighet med annan unionslagstiftning.

I samarbete med ECB och relevant behörig myndighet ska nämnden för tillämpningen av första stycket noga övervaka institutets eller moderbolagets omständigheter och om detta vidtagit en interventionsåtgärd som det tidigare ålagts.
3. Nämnden ska ha befogenhet att
 - (a) i enlighet med kapitel 5 i denna avdelning begära in alla uppgifter som krävs för att förbereda en rekonstruktion av institutet eller koncernen,
 - (b) göra en värdering av institutets eller koncernens tillgångar och skulder i enlighet med artikel 17.

- (c) kontakta potentiella köpare som förberedelse för en rekonstruktion av institutet eller koncernen, eller föreskriva att institutet, moderbolaget eller den nationella rekonstruktionsmyndigheten gör detta, förutsatt att konfidentialitetskraven enligt denna förordning och artikel 76 i direktiv [] iakttas,
 - (d) kräva att den berörda nationella rekonstruktionsmyndigheten utarbetar ett förslag till preliminär rekonstruktionsordning för institutet eller koncernen i fråga.
4. Om ECB eller de deltagande medlemsstaternas behöriga myndigheter avser att ålägga ett institut eller en koncern ytterligare åtgärder enligt artikel 13b i rådets förordning (EU) nr [], artiklarna 23 eller 24 i direktiv [] eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, innan institutet eller koncernen fullt ut har vidtagit den första åtgärd som anmälts till nämnden, ska de samråda med nämnden innan en sådan ytterligare åtgärd åläggs institutet eller koncernen i fråga.
5. ECB eller den behöriga myndigheten och nämnden ska se till att den ytterligare åtgärden enligt punkt 4 och varje nämndåtgärd för att förbereda en rekonstruktion enligt punkt 2 är konsekventa.

Kapitel 3

Rekonstruktion

Artikel 12

Rekonstruktionsmål

1. När de följer rekonstruktionsförfarandet enligt artikel 16, ska kommissionen och nämnden – inom ramen för sina respektive befogenheter – med hänsyn till rekonstruktionsmålen välja de verktyg och befogenheter som ur deras synvinkel bäst kan uppfylla de för omständigheterna relevanta målen.
2. De rekonstruktionsmål som avses i punkt 1 är följande:
- (a) Säkerställa att vitala funktioner upprätthålls.
 - (b) Undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive förebygga spridning, samt upprätthålla marknadsdisciplinen.
 - (c) Skydda offentliga medel genom att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
 - (d) Skydda insättare som omfattas av direktiv 94/91/EG och investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG²¹.
- För att uppnå dessa mål ska kommissionen och nämnden sträva efter att undvika onödig värdeförstörelse och att minimera rekonstruktionskostnaden.
3. Kommissionen ska göra en lämplig avvägning mellan målen enligt punkt 2, alltefter det enskilda fallets natur och omständigheter.

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.).

Artikel 13

Allmänna rekonstruktionsprinciper

1. När de följer rekonstruktionsförfarandet enligt artikel 16 ska kommissionen och nämnden vidta alla lämpliga åtgärder för att trygga att rekonstruktionsinsatser följer följande principer:
 - (a) Institutets aktieägare ska bära de första förlusterna under rekonstruktionen.
 - (b) Institutets borgenärer ska under rekonstruktionen bära förluster efter aktieägarna och i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt artikel 15.
 - (c) Under rekonstruktionen ska institutets ledning ersättas, utom när en helt eller delvis bevarad ledning, med hänsyn till omständigheterna bedöms vara nödvändig för att uppnå rekonstruktionsmålen.
 - (d) I laga ordning ska enskilda och enheter ställas till svars för institutets obestånd i enlighet med sitt ansvar enligt nationell lagstiftning.
 - (e) Borgenärer med samma förmånsrätt ska behandlas lika.
 - (f) Ingen borgenär ska åsamkas större förluster än om enheten enligt artikel 2 hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden.
2. Om institutet är en koncernenhet, ska i förekommande fall kommissionen och nämnden använda rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna så att det minimerar inverkan på andra koncernenheter och på koncernen som helhet samt minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten i unionen och särskilt i de länder där koncernen är verksam.
3. Om försäljningsverktyget, broinstitutverktyget eller avskiljandeverktyget tillämpas på en enhet enligt artikel 2, ska den enheten anses vara föremål för konkursförfarande eller motsvarande insolvensförfarande i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/23/EG²².

Artikel 14

Rekonstruktion av finansinstitut och moderbolag

1. Kommissionen ska vidta en rekonstruktionsåtgärd på ett finansinstitut, om villkoren enligt artikel 16.2 uppfylls både för finansinstitutet och moderbolaget.
2. Kommissionen ska vidta en rekonstruktionsåtgärd gentemot ett moderbolag enligt artikel 2 b, om villkoren enligt artikel 16.2 uppfylls både för moderbolaget och ett eller flera dotterbolag som är institut.
3. Genom undantag från punkt 2 och trots att ett moderbolag inte uppfyller villkoren enligt artikel 16.2, får kommissionen vidta rekonstruktionsåtgärder på moderbolaget om ett eller flera av de dotterbolag som är institut uppfyller villkoren enligt artikel

²² Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

16.2 och åtgärder på det moderbolaget krävs för att avveckla ett eller flera dotterföretag som är institut eller för att rekonstruera hela koncernen.

Artikel 15

Prioritetsordning

När den använder skuldnedskrivningsverktyget på ett institut under rekonstruktion – och utan påverkan på från verktyget exkluderade skulder enligt artikel 24.3 – ska kommissionen fatta beslut om, och nämnden och de deltagande medlemsstaternas nationella rekonstruktionsmyndigheter ska utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna på fordringar med en omvänd prioritetsordning jämfört med följande ordning för normala insolvensförfaranden:

- (a) Fordringar med avseende på berättigande insättningar och fordringar från insättningsgarantisystem.
- (b) Oprioriterade fordringar utan säkerhet.
- (c) Fordringar efterställda andra än de som nämns i punkterna d–f.
- (d) Fordringar från styrelsen och den högsta ledningen.
- (e) Fordringar med anknytning till primärkapital- och supplementärkapitalinstrument.
- (f) Fordringar med anknytning till kärnprimärkapitalinstrument.

Ordningen ska starta med led f och sluta med led a.

Artikel 16

Rekonstruktionsförfarande

1. Om ECB eller en nationell rekonstruktionsmyndighet bedömer att villkoren enligt punkt 2 a och b uppfylls av en enhet enligt artikel 2, ska de omgående lämna denna bedömningen till kommissionen och nämnden.
2. När den mottar ett meddelande enligt punkt 1 eller på eget initiativ ska nämnden göra en bedömning av om följande villkor uppfylls:
 - (a) Enheten har hamnat på obestånd eller kommer sannolikt att göra det.
 - (b) Om tidpunkten och andra relevanta omständigheter gör att det inte finns några rimliga utsikter att någon alternativ åtgärd inom den privata sektorn eller tillsynsåtgärder gentemot enheten kan förhindra obestånd inom rimlig tid (inbegripet tidigt ingripande, nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument i enlighet med artikel 14).
 - (c) En rekonstruktionsåtgärd krävs med hänsyn till det allmänna intresset i enlighet med punkt 4.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 a ska en enhet anses vara eller sannolikt hamna på obestånd, om någon av följande omständigheter föreligger:
 - (a) Enheten uppfyller inte – eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att den inte inom den närmaste framtiden kommer att kunna uppfylla – kraven på fortsatt auktorisation, så att ECB eller den behöriga myndigheten kan föranledas dra in auktorisationen, bland annat för att enheten

har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller praktiskt taget hela dess egna kapital.

- (b) Enhetens tillgångar underskrider dess skulder eller det finns objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att dess tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att göra det.
- (c) Enheten kan inte betala sina fordringar när de förfaller till betalning, eller det finns objektiva faktorer som talar för att det kommer att ske inom den närmaste framtiden.
- (d) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs, utom när sådant stöd ges i någon av följande former för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och bevara den finansiella stabiliteten:
 - i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker på dessas villkor.
 - ii) En statlig garanti för nya skuldförbindelser.
 - iii) Ett tillskott av egna medel eller köp av kapitalinstrument till priser och på villkor som inte medför fördelar för enheten, om ingen av de omständigheter enligt punkt 2 a, b eller c eller omständigheterna enligt artikel 14 föreligger då det offentliga stödet beviljas.

För vart och ett av leden i, ii och iii ska garantiåtgärderna eller motsvarande åtgärder begränsas till solventa enheter och ska förutsätta ett godkännande enligt reglerna om statligt stöd. Dessa åtgärder ska vara av förebyggande och tillfällig natur och ska vara proportionella för att avhjälpa följderna av den allvarliga störningen och får inte användas för att kompensera förluster som enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig inom den närmaste framtiden.

- 4. Vid tillämpningen av punkt 2 c ska en rekonstruktionsåtgärd anses vara av allmänt intresse, om den uppfyller och är proportionell mot ett eller flera av rekonstruktionsmålen enligt artikel 12 och en avveckling av enheten genom normala insolvensförfaranden inte i samma grad skulle uppfylla målen.
- 5. Om samtliga villkor enligt punkt 2 uppfylls, ska nämnden rekommendera kommissionen att enheten blir föremål för rekonstruktion. Rekommendationen ska åtminstone innehålla följande:
 - (a) Rekommendationen att enheten blir föremål för rekonstruktion.
 - (b) Ramen för rekonstruktionsverktygen enligt artikel 19.3.
 - (c) Ramen för fondens utnyttjande till stöd för rekonstruktionsinsatsen i enlighet med artikel 71.
- 6. Med beaktande av hur brådskande omständigheterna är i fallet, ska kommissionen på eget initiativ, med beaktande av meddelandet enligt punkt 1 eller nämndens rekommendation enligt punkt 5, besluta om enheten ska bli föremål för rekonstruktion, och om ramarna för rekonstruktionsverktygen som ska tillämpas på den samt om utnyttjandet av fonden för att stödja rekonstruktionsinsatsen. Kommissionen får på eget initiativ besluta att enheten ska bli föremål för rekonstruktion, om alla villkoren enligt punkt 2 uppfylls.
- 7. Kommissionens beslut ska riktas till nämnden. Den berörda enheten ska avvecklas i enlighet med nationell insolvenslagstiftning, om kommissionen beslutar att enheten

inte ska bli föremål för rekonstruktion, eftersom villkoret enligt punkt 2 c inte uppfylls.

8. Inom kommissionens beslutsramar ska nämnden besluta om rekonstruktionsordningen enligt artikel 20 och se till att nödvändiga insatser görs för att de nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska genomföra den. Nämndens beslut ska riktas till de relevanta nationella rekonstruktionsmyndigheterna och ska ålägga dessa att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra nämndens beslut i enlighet med artikel 26, genom att utöva någon av rekonstruktionsbefogenheterna enligt direktiv [], särskilt enligt artiklarna 56–64 i detta. Om statligt stöd har beviljats, får nämnden bara besluta efter kommissionens beslut om detta stöd.
9. Om nämnden efter ett meddelande enligt punkt 1 eller på eget initiativ finner att rekonstruktionsåtgärder kan utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, ska den anmoda den deltagande medlemsstaten eller berörda medlemsstaterna att omedelbart anmäla de planerade åtgärderna till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i det fördraget.
10. Om nämndens föreslagna rekonstruktionsinsats innebär en användning av fonden men inte innebär statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, ska kommissionen parallellt och analogt tillämpa de kriterier som fastställts för tillämpningen av artikel 107 i det fördraget.
11. Kommissionen ska ha rätt att från nämnden erhålla alla uppgifter som den finner relevanta för att fullgöra sitt uppdrag enligt denna förordning och, i tillämpliga fall, enligt artikel 107 i EUF-fördraget. I enlighet med kapitel 5 i denna avdelning ska nämnden ha befogenhet att från alla personer erhålla alla uppgifter som krävs för att den ska kunna förbereda och besluta om en rekonstruktionsinsats, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av rekonstruktionsplanernas uppgifter.
12. I samband med att en enhet blir föremål för rekonstruktion ska nämnden ha befogenhet att rekommendera kommissionen att ändra ramen för rekonstruktionsverktygen och för användningen av fonden.

Artikel 17

Värdering

1. Innan en rekonstruktionsåtgärd vidtas eller befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument utövas, ska nämnden se till att en skälig och realistisk värdering av tillgångar och skulder i en enhet enligt artikel 2 görs av en person som är oberoende av offentliga myndigheter, inbegripet nämnden, rekonstruktionsmyndigheten och enheten i fråga.
2. Om inte annat följer av punkt 13 och om samtliga krav enligt punkterna 3–14 uppfylls, ska värderingen betraktas som definitiv.
3. Om en oberoende värdering enligt punkt 1 inte är möjlig, får nämnden i enlighet med punkt 9 genomföra en preliminär värdering av tillgångar och skulder i enheten enligt artikel 2.
4. Syftet med värderingen ska vara att bedöma värdet på tillgångar och skulder i den enhet enligt artikel 2 som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd.
5. Värderingen ska ha följande syfte:

- (a) Den ska beaktas vid fastställandet av om villkoren för rekonstruktion eller för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument är uppfyllda.
 - (b) Om villkoren för rekonstruktion uppfylls, ska den beaktas vid beslutet om lämplig rekonstruktionsinsats för enheten enligt artikel 2.
 - (c) Om befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument utövas, ska den beaktas vid beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av aktier eller andra äganderättsinstrument, och om omfattningen av nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument.
 - (d) Om skuldnedskrivningsverktyget tillämpas, ska den beaktas vid beslutet om omfattningen av nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder.
 - (e) Om broinstitutverktyget eller avskiljandeverktyget tillämpas, ska den beaktas vid beslutet om tillgångar, rättigheter, skulder, aktier eller andra äganderättsinstrument som ska överföras och beslutet om värdet på alla ersättningar som ska betalas till institutet som rekonstrueras eller i förekommande fall till ägarna av aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten.
 - (f) Om försäljningsverktyget tillämpas, ska värderingen beaktas vid beslutet om tillgångar, rättigheter, skulder, aktier eller andra äganderättsinstrument som ska överföras och för att öka nämndens förståelse av kommersiella villkor för tillämpningen av artikel 21.2 b.
 - (g) I samtliga fall för att säkerställa att alla tillgångsminskningar i enheten enligt artikel 2 är helt täckta när rekonstruktionsverktygen tillämpas eller befogenheten utövas att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument.
6. I tillämpliga fall ska värderingen baseras på försiktighetsprincipen, vilket också gäller andelen betalningsförsummelse och allvarliga förluster. Värderingen får inte förutsätta att extraordinärt offentligt finansiellt stöd kan tillhandahållas enheten enligt artikel 2 från det att rekonstruktionsåtgärder vidtas eller befogenheten utövas att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument. Dessutom ska värderingen ta hänsyn till att om rekonstruktionsverktyg tillämpas, ska följande gälla:
- (a) Nämnden får återkräva alla skäliga kostnader som vederbörligen åsamkats av institutet under rekonstruktion.
 - (b) Fonden får ta ut ränta eller avgifter i samband med eventuella lån eller garantier som tillhandahållits institutet under rekonstruktion, i enlighet med artikel 71.
7. Värderingen ska kompletteras med följande information, såsom den anges i räkenskaperna och bokföringen för den enhet som avses i artikel 2:
- (a) En uppdaterad balansräkning och en rapport över den ekonomiska ställningen i enheten som avses i artikel 2.
 - (b) En analys och en uppskattning av tillgångarnas bokförda värde.
 - (c) En förteckning över utestående skulder som tagits upp i räkenskaperna och bokföringen för den enhet som avses i artikel 2, med en angivelse av respektive krediter och prioriteringsordning för fordringar som avses i artikel 15.
 - (d) Den förteckning över tillgångar som innehåses av den enhet som avses i artikel 2 för tredje mans räkning som har äganderätten till dessa tillgångar.

8. När så är lämpligt, för att motivera de beslut som anges i punkt 5 e och f, kan informationen i punkt 7 b kompletteras med en analys och uppskattning av värdet av tillgångarna och skulderna i det företag som avses i artikel 2 baserat på marknadsvärde.
9. Värderingen ska innehålla en uppdelning av borgenärerna i kategorier i enlighet med den prioritering av fordringar som avses i artikel 15 och en uppskattning av vilken behandling varje kategori av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats få, om den enhet som avses i artikel 2 skulle ha avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.
10. Om det grund av brådskande omständigheter i fallet, antingen inte är möjligt att uppfylla kraven i punkterna 6 och 8, eller i punkt 2 där den är tillämplig, ska en preliminär värdering genomföras. Den preliminära värderingen ska uppfylla kraven i punkt 4 och i så långt praktiskt möjligt med tanke på omständigheterna kraven i punkterna 1, 7 och 9.

Den preliminära värdering som avses i första stycket ska inkludera en buffert för ytterligare förluster, med lämplig motivering.
11. En värdering som inte uppfyller alla de villkor som fastställs i denna artikel ska betraktas som preliminär intill dess en oberoende person har utfört en värdering som fullt ut uppfyller alla de villkor som anges i denna artikel. Den definitiva värderingen i efterhand ska genomföras så snart det är praktiskt möjligt.

Den definitiva värderingen i efterhand ska syfta till följande:

 - (a) Säkerställa att alla förluster på enhetens tillgångar som avses i artikel 2 är fullt ut upptagna i enhetens redovisning.
 - (b) Ange skälen till ett beslut att återföra borgenärernas fordringar eller att öka värdet på den betalda ersättningen, i enlighet med punkt 12.
12. Om det uppskattade netto tillgångsvärdet i den definitiva värderingen i efterhand av enheten som avses i artikel 2 är högre än den preliminära värderings uppskattning av netto tillgångsvärde i den enheten får nämnden begära att den nationella myndigheten ska göra följande:
 - (a) Utnyttja sin befogenhet att öka värdet på de av borgenärernas fordringar som har skrivits ned enligt skuldnedskrivningsverktyget.
 - (b) Ge ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsstruktur i uppdrag att göra en ytterligare utbetalning av ersättning med avseende på tillgångarna, rättigheterna och skulderna till den enhet under rekonstruktion som avses i artikel 2, eller, i förekommande fall, med avseende på aktierna eller äganderättsinstrumenten till ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument.
13. Genom undantag från punkt 1 ska en preliminär värdering som utförts i enlighet med punkterna 10 och 11 utgöra en giltig grund för nämnden att vidta rekonstruktionsåtgärder eller att utöva befogenheterna att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument.
14. Värderingen ska inte ha någon rättsverkan och ska vara ett procedurmässigt steg i förberedandet av nämndens rekommendationen om att tillämpa ett rekonstruktionsverktyg eller utöva en rekonstruktionsbefogenhet.

15. Värderingen ska även vara förenlig med de delegerade akter som gäller omständigheterna under vilka en person är oberoende, metoden för bedömning av värdet på enhetens tillgångar och skulder samt beräkningsmetoden och inkludera en buffert för ytterligare förluster i den preliminära värdering som kommissionen antagit i enlighet med artikel 30.7 i direktiv [].
16. Efter det att rekonstruktionsåtgärden har verkställts ska nämnden, för bedömningen av huruvida aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats bättre om institutet under rekonstruktion hade inlett ett normalt insolvensförfarande, säkerställa att en värdering utförs av en oberoende person. Den värderingen ska skilja sig från värderingen som utförs enligt punkterna 1-14.
17. Den värdering som avses i punkt 16 ska fastställa följande:
 - (a) Vilken behandling aktieägare och borgenärer skulle ha fått om den enhet under rekonstruktion som avses i artikel 2 med avseende på vilken den partiella överföringen, nedskrivningen eller konverteringen har gjorts hade inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart innan dess överföringen, nedskrivningen eller konverteringen genomfördes.
 - (b) Den faktiska behandling som aktieägare och borgenärer har fått i rekonstruktionen av den enhet under rekonstruktion som avses i artikel 2.
 - (c) Om det är någon skillnad mellan behandlingen enligt punkt a och behandlingen enligt punkt b.
18. Den värdering som avses i punkt 16 ska
 - (a) anta att den enhet som avses i artikel 2 under rekonstruktion med avseende på vilken den partiella överföringen, nedskrivningen eller konverteringen har gjorts skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart innan dess rekonstruktionsåtgärden genomfördes,
 - (b) anta att den partiella överföringen, eller överföringarna, av rättigheter, tillgångar eller skulder, eller nedskrivningen eller konverteringen inte hade genomförts, och
 - (c) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt stöd till den enhet under rekonstruktion som avses i artikel 2.

Artikel 18

Nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument

1. ECB, en behörig myndighet eller en rekonstruktionsmyndighet som utsetts av en medlemsstat i enlighet med artiklarna 51.1.ba och 51.1.bb samt 54 i direktiv [], ska informera nämnden om de bedömer att de följande villkoren är uppfyllda med avseende på en enhet som avses i artikel 2 eller en koncern som är etablerad i en deltagande medlemsstat:
 - (a) Enheten kommer inte längre kunna överleva om inte kapitalinstrumenten skrivs ned eller omvandlades till aktier.
 - (b) Enheten eller koncernen kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom i någon av de fall som anges i punkt d) iii) i artikel 16.3.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en enhet som avses i artikel 2 eller en koncern anses inte längre ha förmåga att överleva endast om de båda följande villkoren är uppfyllda:
 - (a) Enheten eller koncernen har kommit på obestånd eller sannolikt kommer att göra det.
 - (b) Med beaktande av tidsaspekten och andra relevanta omständigheter, finns det inte någon rimlig utsikt för att några som helst andra åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från den privata sektorns sida eller alternativa tillsynsåtgärder (inklusive åtgärder för tidigt ingripande), än nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument, antingen enbart eller i förening med rekonstruktionsåtgärder, skulle kunna förhindra att den enheten eller koncernen inom en rimlig tidsram kommer på obestånd.
3. Vid tillämpningen av led a i punkt 1 ska den enhet anses ha kommit eller sannolikt komma på obestånd om en eller flera av de omständigheter som anges i artikel 16 (3) föreligger.
4. Vid tillämpning av punkt 2 a ska en koncern anses ha kommit på obestånd eller sannolikt komma på obestånd om koncernen bryter mot eller det finns objektiva faktorer till stöd för att fastslå att koncernen, i den närmaste framtiden, kommer att bryta mot sina konsoliderade tillsynskrav på ett sätt som skulle motivera den behöriga myndigheten att vidta åtgärder, inbegripet men inte enbart, till följd av att koncernen har drabbats av förluster eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som skulle förbruka hela eller en betydande del av dess egna kapital.
5. Kommissionens ska, på rekommendation av nämnden eller på eget initiativ, kontrollera att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda. Kommissionen ska fastslå huruvida befogenheter att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument ska utövas ensamt eller, i enlighet med förfarandet i artikel 16.4–16.7, tillsammans med en rekonstruktionsåtgärd.
6. Om kommissionen konstaterar att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda, men att villkoren för rekonstruktion i enlighet med artikel 16.2 inte är uppfyllda, ska nämnden, efter beslut av kommissionen, ge i uppdrag åt de nationella rekonstruktionsmyndigheterna att utöva nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 51 och 52 i direktiv [].
7. I de fall de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda, och de villkor som avses i artikel 16.2 även är uppfyllda, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 16.4–16.7 tillämpas.
8. Nämnden ska se till att nationella rekonstruktionsmyndigheter utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna på ett sätt som ger följande resultat:
 - (a) Kärnprimärkapitalet minskas först i proportion till förlusterna och upp till deras kapacitet.
 - (b) De tillämpliga kapitalinstrumentens kapitalbelopp skrivs ned och/eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, i den utsträckning som krävs och upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet.
9. De nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska genomföra de uppdrag nämnden ger dem och genomföra nedskrivningen eller konverteringen av kapitalinstrument i enlighet med artikel 26.

Artikel 19

Allmänna principer för rekonstruktionsverktyg

1. I de fall nämnden beslutar att tillämpa ett rekonstruktionsverktyg på en enhet som avses i artikel 2, och att rekonstruktionsåtgärder kommer att leda till att borgenärer får bära förluster på de fordringar som konverteras, ska nämnden utöva befogenheterna enligt artikel 18 omedelbart före eller tillsammans med tillämpningen av rekonstruktionsverktyget.
2. De rekonstruktionsverktyg som avses i artikel 16.5 be är följande:
 - (a) Verktyget försäljning av affärsverksamhet.
 - (b) Broinstitutverktyget.
 - (c) Verktyget avskiljande av tillgångar.
 - (d) Skuldnedskrivningsverktyget (bail-in).
3. När nämnden antar den rekommendation som avses i artikel 16.5 ska den beakta följande faktorer:
 - (a) Tillgångarna och skulderna i institutet under rekonstruktion baserat på värderingen i enlighet med artikel 17.
 - (b) Den likvida ställningen i institutet under rekonstruktion.
 - (c) Säljbarheten av franchisevärdet i institutet under rekonstruktion mot bakgrund av konkurrensvillkoren och de ekonomiska villkoren på marknaden.
 - (d) Den tid som står till förfogande.
4. Om inte annat följer av punkt 5, får rekonstruktionsverktygen tillämpas antingen separat eller i förening, med undantag av verktyget avskiljande av tillgångar som endast får tillämpas tillsammans med andra rekonstruktionsverktyg.

Artikel 20

Rekonstruktionsplan

Den resolutionsplan som nämnden antagit enligt artikel 16.8 ska, i enlighet med kommissionens beslut om rekonstruktionsramen enligt artikel 16.6 och med varje i motsvarande mån tillämpligt beslut om statligt stöd, innehålla detaljerade uppgifter om de rekonstruktionsverktyg som planeras att tillämpas på institutet under rekonstruktion avseende minst de åtgärder som det hänvisas till i artiklarna 21.2, 22.2, 23.2 och 24.1 och ange de specifika belopp och ändamål för vilka fonden ska användas.

I samband med rekonstruktionsförfarandet får nämnden ändra och uppdatera rekonstruktionsplanen på lämpligt sätt i ljuset av omständigheterna i ärendet och inom den rekonstruktionsram som beslutats av kommissionen enligt artikel 16.6.

Artikel 21

Verktyget försäljning av affärsverksamhet:

1. Inom den ram som beslutats av kommissionen ska verktyget försäljning av affärsverksamhet bestå av överföringen till en köpare som inte är ett broinstitut av följande:
 - (a) Aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut under rekonstruktion, eller
 - (b) alla eller vissa specificerade tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under rekonstruktion.
2. Beträffande verktyget försäljning av affärsverksamhet ska den rekonstruktionsplan som det hänvisas till i artikel 16.8 särskilt fastställa:
 - (a) De instrument, tillgångar, rättigheter och skulder som den nationella rekonstruktionsmyndigheten ska överföra i enlighet med artikel 32.1 och artikel 32.7–32.11 i direktiv [].
 - (b) De affärsmässiga villkor enligt vilka, med beaktande av omständigheterna och de kostnader och utgifter som uppkommit under rekonstruktionsförfarandet, den nationella rekonstruktionsmyndigheten ska verkställa överföringen i enlighet med artikel 32.2-32.4 i direktiv [].
 - (c) Huruvida de nationella rekonstruktionsmyndigheterna får utöva överföringsbefogenheterna mer än en gång i enlighet med artikel 32.5 och 32.6 i direktiv [].
 - (d) Formerna för den nationella rekonstruktionsmyndighetens utbudande till försäljning av enheten eller instrumenten, tillgångarna, rättigheterna och skulderna i enlighet med artikel 33.1 och 33.2 i direktiv [].
 - (e) Huruvida den nationella rekonstruktionsmyndighetens efterlevnad av saluföringskraven sannolikt undergräver rekonstruktionsmålen i enlighet med punkt 3.
3. Nämnden ska tillämpa verktyget försäljning av affärsverksamhet utan att iaktta de saluföringskrav som anges i punkt 2 e om den finner att iakttagande av kraven sannolikt skulle undergräva ett eller flera av rekonstruktionsmålen och särskilt om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Den anser att det föreligger ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten som orsakas eller förvärras av att institutet under rekonstruktion har kommit på obestånd eller förväntas att komma på obestånd, och
 - (b) den anser att efterlevnad av de kraven sannolikt skulle undergräva effektiviteten i verktyget försäljning av affärsverksamhet när det gäller att hantera hotet eller uppnå det rekonstruktionsmål som anges i artikel 12.2 b.

Artikel 22

Broinstitutverktyget

1. Inom den ram som beslutats av kommissionen ska broinstitutverktyget bestå av överföringen till ett broinstitut av något av följande:

- (a) Aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett eller flera institut under rekonstruktion.
 - (b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera institut under rekonstruktion.
2. Med beaktande av broinstitutverktyget ska den rekonstruktionsplan som det hänvisas till i artikel 20 ska i synnerhet fastställa följande:
- (a) De instrument, tillgångar, rättigheter och skulder som den nationella rekonstruktionsmyndigheten ska överföra till ett broinstitut i enlighet med artikel 34.1–34.9 i direktiv [].
 - (b) Formerna för den nationella rekonstruktionsmyndighetens inrättande, drift och avveckling av broinstitutet i enlighet med artikel 35.1-35.3 och 35.5-35.8 i direktiv 8 [].
 - (c) Formerna för den nationella rekonstruktionsmyndighetens saluföring av broinstitutet eller dess tillgångar eller skulder i enlighet med artikel 35.4 i direktiv [].
3. Nämnden ska säkerställa att det totala värdet av de skulder som den nationella rekonstruktionsmyndigheten överför till broinstitutet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från institutet under rekonstruktion eller som tillhandahållits från andra källor.

Artikel 23

Verktyget avskiljande av tillgångar

1. Inom den ram som kommissionen beslutat ska verktyget avskiljande av tillgångar bestå av överföringen av tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under rekonstruktion till en tillgångsförvaltningsstruktur.
- En tillgångsförvaltningsstruktur ska vara en juridisk enhet som uppfyller samtliga följande krav:
- (a) Den ägs helt eller delvis eller kontrolleras av en eller flera offentliga myndigheter vilka kan inbegripa rekonstruktionsmyndigheten eller finansieringsarrangemanget för rekonstruktion.
 - (b) Den har upprättats i syfte att ta emot vissa eller alla tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera institut under rekonstruktion eller ett broinstitut.
2. Beträffande verktyget försäljning av affärsverksamhet ska den rekonstruktionsplan som det hänvisas till i artikel 16.8 särskilt ange följande:
- (a) De instrument, tillgångar, rättigheter och skulder som den nationella rekonstruktionsmyndigheten ska överföra till en tillgångsförvaltningsstruktur i enlighet med artikel 36.1–36.4 och 36.6 –36.10 i direktiv [].
 - (b) Den ersättning mot vilken den nationella rekonstruktionsmyndigheten ska överföra tillgångarna till tillgångsförvaltningsstrukturen, i enlighet med de principer som fastställs i artikel 17. Denna bestämmelse hindrar inte att ersättningen kan vara ett nominellt eller negativt belopp.

Artikel 24

Skuldnedskrivningsverktyget

1. Skuldnedskrivningsverktyget får användas för något av följande ändamål:
 - (a) För att rekapitalisera en enhet som avses i artikel 2 som uppfyller villkoren för rekonstruktion i den utsträckning som krävs för att återställa dess möjligheter att uppfylla villkoren för auktorisation och att fortsätta att bedriva den verksamhet för vilken det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2004/39/EG.
 - (b) För att omvandla till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar eller skuldinstrument som överförs till ett broinstitut i syfte att tillhandahålla kapital till det broinstitutet.

Inom den ram som kommissionen beslutat beträffande skuldnedskrivningsverktyget ska rekonstruktionsplanen särskilt fastställa följande:

- (a) Det totala belopp med vilket kvalificerande skulder måste minskas eller omvandlas, i enlighet med punkt 6.
 - (b) De skulder som får uteslutas i enlighet med punkterna 5-13.
 - (c) Målen för den omstruktureringsplan för verksamheten som ska lämnas in i enlighet med punkt 16.
2. Skuldnedskrivningsverktyget får användas för det ändamål som avses i punkt 1 a endast om det finns realistiska utsikter för att användningen av detta verktyg i förening med åtgärder som vidtas i enlighet med den omstruktureringsplan för verksamheten som krävs enligt artikel 16, förutom att uppnå relevanta rekonstruktionsmål, kommer att återställa det ifrågavarande institutets sunda finansiella ställning och långsiktiga bärkraft.

Om det villkor som anges i första stycket inte är uppfyllda ska något av de rekonstruktionsverktyg som avses i artikel 19.2 a, b och c och det skuldnedskrivningsverktyg som avses i artikel 19.2 b vara tillämpliga, beroende på vad som är lämpligt.

3. Följande skulder får inte bli föremål för nedskrivning och konvertering:
 - (a) Insättningar som täcks av insättningsgaranti.
 - (b) Skulder med inteckningar som säkerhet inklusive säkerställda obligationer.
 - (c) Varje skuld som uppstår till följd av att den enhet som avses i artikel 2 innehar kundtillgångar eller kundmedel, eller till följd av en förtroenderelation mellan en enhet som avses i artikel 2, i egenskap av förvaltare, och en annan person, i egenskap av förmånstagare, förutsatt att en sådan kund eller förmånstagare är skyddad enligt tillämplig insolvenslagstiftning eller civilrätt.
 - (d) Skulder till institut, förutom enheter som ingår i samma koncern, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.

- (e) Skuldbördan som uppstår på grund av deltagande i ett system som utsetts enligt direktiv 98/26/EG²³ med en återstående löptid på mindre än sju dagar.
 - (f) En skuld till någon av följande fordringsägare:
 - i) En anställd, vad avser intjänad lön, intjänade pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av den rörliga delen av ersättning som inte är reglerad i lag eller kollektivavtal.
 - ii) En borgenär som har kommersiella fordringar eller kundfordringar till följd av varuleveranser eller tillhandahållande av tjänster till det institut eller enheter som avses i artikel 1 b–d som är av avgörande betydelse för dess löpande verksamhet, inklusive IT-tjänster, el- vatten- och gasleveranser samt tjänster avseende uthyrning, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att skulderna är prioriterade enligt tillämplig insolvenslagstiftning eller civilrätt.
4. Tillämpningsområdet för det skuldnedskrivningsverktyg som fastställs i punkt 3 får, i tillämpliga fall, inte förhindra att skuldnedskrivningsbefogenheterna utövas på den del av en skuld med säkerhet eller en skuld för vilken säkerhet har ställts som överstiger värdet på de tillgångar, den pantsättning, den företagsinteckning eller det hypotek som ställts som säkerhet för skulden. Täckta obligationer enligt definitionen i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG²⁴ får undantas genom denna bestämmelse.
5. Om synnerliga skäl föreligger får vissa skulder kan uteslutas eller delvis uteslutas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i något av följande fall:
- (a) I de fall det inte är möjligt att genomföra en skuldnedskrivning inom rimlig tid trots ärliga ansträngningar av rekonstruktionsmyndigheten, eller
 - (b) i de fall undantaget är absolut nödvändigt och proportionerligt för att uppnå kontinuitet i vitala funktioner och kärnaffärsområden på ett sätt som bibehåller förmågan hos institutet under rekonstruktion att fortsatt upprätthålla nyckelverksamhet, nyckeltjänster och –transaktioner, eller
 - (c) i de fall undantaget är absolut nödvändigt och proportionellt för att undvika att ge upphov till en utbredd riskspridning som allvarligt skulle kunna avbryta de finansiella marknadernas funktion på ett sätt som skulle kunna orsaka en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi eller i unionen, eller
 - (d) i de fall tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget till dessa skuldåtaganden skulle leda till en värdeförstöring så att de förluster som åsamkas andra borgenärer skulle vara högre än om dessa skulder undantogs från skuldnedskrivning.

När en kvalificerande skuld eller klass av kvalificerande skulder är undantagen eller delvis undantagen, får nivån på nedskrivning eller konvertering som tillämpas på andra kvalificerande skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, förutsatt att

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltigt avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

den nivå på nedskrivning och konvertering som tillämpas på andra kvalificerande skulder respekterar den princip som fastställs i artikel 13.1 f.

6. I de fall en kvalificerande skuld eller klass av kvalificerande skulder undantas eller delvis undantas i enlighet med punkt 5, och de förluster som skulle ha burits av dessa skulder inte har överförts fullt ut till andra fordringsägare, får ett bidrag från fonden ges till institutet under rekonstruktion i följande syften:
 - (a) För att täcka eventuella förluster inte har absorberats av kvalificerande skulder och återställa netto tillgångsvärdet i institutet under rekonstruktion till noll i enlighet med punkt 1 a.
 - (b) För att köpa aktier eller andra äganderättsinstrument eller kapitalinstrumenten i institutet under rekonstruktion, i syfte att rekaptalisera institutet i enlighet med punkt 1 b.
7. Fonden får endast ge ett bidrag som avses i punkt 6 under förutsättning att bidraget uppfyller följande båda kriterier:
 - (a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekaptalisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna, inklusive egna medel i institutet under rekonstruktion, beräknat vid tidpunkten för rekonstruktionsåtgärden i överensstämmelse med den värdering som föreskrivs i artikel 17, har gjorts av aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument, innehavare av relevanta kapitalinstrument och andra kvalificerande skulder genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt.
 - (b) Bidraget från fonden överstiger inte 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive egna medel i institutet under rekonstruktion, beräknat vid tidpunkten för rekonstruktionsåtgärden på grundval av den värdering som föreskrivs i artikel 17.
8. Fondens bidrag får finansieras på följande sätt:
 - (a) Genom det belopp som är tillgängligt för fonden har anskaffats genom bidrag från enheter som avses i artikel 2 i enlighet med artikel 66,
 - (b) Genom det beloppet som kan anskaffas genom bidrag i efterhand i enlighet med artikel 67 inom en period av tre år, och
 - (c) i de fall beloppen som avses i led a och b är otillräckliga, genom belopp som anskaffats från alternativa finansieringskällor i enlighet med artikel 69.
9. I undantagsfall får ytterligare finansiering anskaffas från alternativa finansieringskällor efter det att
 - (a) den gräns på 5 % som anges i punkt 7 b har uppnåtts, och
 - (b) alla oprioriterade skulder utan säkerheter, förutom kvalificerande insättningar, fullt ut har skrivits ner eller konverterats.
10. Om de villkor som anges i punkt 7 a och b har uppfyllts, får, som ett alternativ eller komplement, ett bidrag ges från medel som har anskaffats genom avgifter som betalats in på förhand i enlighet med artikel 66 och som ännu inte har använts.
11. I denna förordning ska stycke 5 i artikel 38.3cab i direktiv [] inte tillämpas.
12. När beslut som avses i punkt 5 fattas ska vederbörlig hänsyn tas till följande faktorer:

- (a) Principen att förluster bör bäras i första hand av aktieägare och därefter, generellt, av borgenärer i institutet under rekonstruktion i prioritetsordning.
 - (b) Den nivå på förlustabsorberingskapaciteten som skulle återstå i institutet under rekonstruktion om skulden eller skuldslaget undantogs.
 - (c) Behovet att bibehålla tillräckliga medel för rekonstruktionsfinansiering.
13. Nämnden ska göra sin bedömning av följande punkter utifrån en värdering som uppfyller kraven i artikel 17:
- (a) Det totala belopp med vilket kvalificerande skulder måste skrivas ned för att säkerställa att nettotillgångsvärdet i institutet under rekonstruktion är lika med noll.
 - (b) I förekommande fall, det totala belopp med vilket kvalificerande skulder måste konverteras till aktier i syfte att återställa kärnprimärkapitalrelationen i antingen institutet under rekonstruktion eller brobanken.

När beslut fattas om att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i punkt 1 a ska den bedömning som avses i första stycket fastställa beloppet med vilket kvalificerande skulder behöver skrivas ned eller konverteras för att återställa kärnprimärkapitalrelationen i institutet under rekonstruktion, eller i förekommande fall broinstitutet, med beaktande av eventuella kapitaltillskott från rekonstruktionsfonden enligt artikel 71.1 d och för att upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende för institutet under rekonstruktion eller broinstitutet och göra det möjligt för institutet att fortsatt uppfylla villkoren för auktorisation och bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EG eller direktiv 2004/39/EG.

14. Undantag enligt punkt 5 får tillämpas antingen för att helt undanta en skuld från nedskrivning eller för att begränsa nivån av den nedskrivning som tillämpas på skulden.
15. Nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna ska respektera de krav på prioritering av fordringar som anges i artikel 15.
16. Den nationella rekonstruktionsmyndigheten ska omedelbart till nämnden vidarebefordra den omstruktureringsplan för verksamheten som efter användningen av skuldnedskrivningsverktyget erhållits av den förvaltare som utsetts i enlighet med artikel 47.1 i direktiv [].

Inom två veckor från dagen för översändandet av omstruktureringsplanen för verksamheten ska rekonstruktionsmyndigheten förse nämnden med bedömningen av planen. Inom en månad från dagen för översändandet av omstruktureringsplanen för verksamheten ska nämnden bedöma sannolikheten för att planen, om den genomförs, kommer att återställa långsiktig bärkraft i det institut som avses i artikel 2. Bedömningen ska slutföras i samförstånd med den behöriga myndigheten.

Om nämnden finner att planen skulle uppnå det målet ska den tillåta den nationella rekonstruktionsmyndigheten att godkänna planen i enlighet med artikel 47.5 i direktiv []. Om nämnden inte finner att planen skulle uppnå det målet ska den ge den nationella rekonstruktionsmyndigheten i uppdrag att meddela förvaltaren sina betänkligheter och begära att förvaltaren ändrar planen på ett sätt som bemöter betänkligheterna i enlighet med artikel 47.6 i direktiv []. Detta ska ske i samförstånd med den behöriga myndigheten.

De nationella rekonstruktionsmyndigheten ska översända den ändrade planen till nämnden. Nämnden ska ge den nationella rekonstruktionsmyndigheten i uppdrag att inom en vecka meddela förvaltaren huruvida den finner att planen, i dess ändrade utformning, bemöter de betänkligheter som meddelats eller om det krävs ytterligare ändringar.

Artikel 25

Nämndens övervakning

1. Nämnden ska noga övervaka hur de nationella rekonstruktionsmyndigheterna genomför rekonstruktionsplanen. I detta syfte skall de nationella rekonstruktionsmyndigheterna
 - (a) samarbeta med och bistå nämnden i utförandet av dess övervakningslikt,
 - (b) med regelbundna intervall, som fastställs av nämnden, tillhandahålla rättvisande, tillförlitliga och fullständiga uppgifter om genomförandet av rekonstruktionsplanen, tillämpningen av rekonstruktionsverktygen och utövandet av rekonstruktionsbefogenheterna, som nämnden skulle kunna begära, bland annat om följande:
 - i) Verksamheten och den finansiella ställningen i institutet under rekonstruktion, broinstitutet och tillgångsförvaltningsstrukturen.
 - ii) Hur aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats vid en likvidation av institutet enligt normala insolvensförfaranden.
 - iii) Eventuella pågående domstolsförfaranden som avser likvidationen av tillgångarna i institutet på obestånd, invändningar mot rekonstruktionsbeslutet och värderingen eller som avser ansökningar om ersättning som lämnas in av aktieägare eller långgivare.
 - (iv) Utseende, avsättning eller ersättning av värderare, förvaltare, revisorer, advokater och andra yrkesspecialister som kan krävas för att bistå den nationella rekonstruktionsmyndigheten, och om hur de har utfört sina arbetsuppgifter.
 - (v) Andra frågor som får nämnden kan hänvisa till.
 - (vi) I vilken utsträckning och på vilket sätt de befogenheter för de nationella rekonstruktionsmyndigheterna som anges i kapitel V i direktiv [] utövas av dem.
 - (vii) Den ekonomiska bärkraft i, genomförbarhet av, och genomförande av den omstruktureringsplan för verksamheten som föreskrivs i artikel 24.16.

De nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska till nämnden överlämna en slutrapport om verkställandet av rekonstruktionsplanen.

2. På grundval av de uppgifter som lämnats kan nämnden utfärda instruktioner till de nationella rekonstruktionsmyndigheterna rörande alla aspekter av verkställandet av rekonstruktionsplanen, särskilt de delar som avses i artikel 20 samt rörande utövandet av rekonstruktionsbefogenheterna.

3. Om så är nödvändigt för att uppnå rekonstruktionsmålen, kan kommissionen, på rekommendation av nämnden eller på eget initiativ, ompröva sitt beslut om rekonstruktionsramen och anta lämpliga ändringar.

Artikel 26

Genomförande av rekonstruktionsbeslut

1. Nationella rekonstruktionsmyndigheter ska vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra de rekonstruktionsbeslut som avses i artikel 16.8, särskilt genom att utöva kontroll över de enheter som avses i artikel 2 genom att vidta de åtgärder som krävs i enlighet med artikel 64 i direktiv [] och genom att se till att de skyddsåtgärder som föreskrivs i det direktiv [] följs. Nationella rekonstruktionsmyndigheter ska genomföra alla beslut som nämnden riktar till dem.

I dessa syften ska de använda sig av sina befogenheter enligt nationella lag som genomför direktivet [] och i enlighet med de villkor som anges i nationell lag. Nationella rekonstruktionsmyndigheter ska fullt ut informera nämnden om utövandet av dessa befogenheter. De åtgärder de vidtar ska följa det beslut som avses i artikel 16.8.

2. Om en nationell rekonstruktionsmyndighet inte har tillämpat ett beslut som avses i artikel 16, eller har tillämpat det på ett sätt som inte uppnår rekonstruktionsmålen enligt denna förordning ska nämnden ha befogenhet att beordra ett institut under rekonstruktion att göra följande:
 - (a) Till en annan person överföra specifika rättigheter, tillgångar eller skulder i ett institut under rekonstruktion.
 - (b) Kräva konvertering av skuldinstrument som innehåller ett avtalsenlig giltighetstid för konvertering enligt de omständigheter som anges i artikel 18.
3. Institutet under rekonstruktion ska följa varje fattat beslut som avses i punkt 2. De besluten ska ha företräde framför varje tidigare beslut som antagits av de nationella myndigheterna i samma ärende.
4. När nationella myndigheter vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett beslut enligt punkt 2 ska de följa det beslutet.

Kapitel 4

Samarbete

Artikel 27

Skyldighet att samarbeta

1. Nämnden ska informera kommissionen om alla åtgärder den vidtar för att förbereda för rekonstruktion. Med beaktande av alla uppgifter som erhållits från nämnden ska ledamöterna av kommissionen och kommissionens personal omfattas av de krav på tystnadsplikt som fastställs i artikel 79.
2. I utövandet av sina respektive åligganden enligt denna förordning, ska nämnden, kommissionen, ECB och de nationella behöriga myndigheterna och rekonstruktionsmyndigheterna nära samarbeta. ECB och de nationella behöriga

myndigheterna ska förse nämnden och kommissionen med all information de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.

3. I utövandet av sina respektive befogenheter enligt denna förordning, ska nämnden, kommissionen, ECB och de nationella behöriga myndigheterna och rekonstruktionsmyndigheterna samarbeta nära i rekonstruktionsplaneringen, i fasen tidigt ingripande och rekonstruktionsfaserna i enlighet med artiklarna 7-26. ECB och de nationella behöriga myndigheterna ska förse nämnden och kommissionen med all information de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.
4. Vid tillämpningen av denna förordning ska nämnden, i det fall ECB inbjuder en företrädare för nämnden att delta i ECB:s tillsynsnämnd som inrättats i enlighet med artikel 19 i rådets förordning (EU) nr [] utse en representant.
5. Vid tillämpningen av denna förordning ska nämnden utse en företrädare som ska delta i Europeiska bankmyndighetens rekonstruktionskommitté, inrättad i enlighet med artikel 113 i direktiv [].
6. Nämnden ska ha ett nära samarbete med Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), särskilt i de fall den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten eller den europeiska stabilitetsmekanismen har beviljat eller antas bevilja direkt eller indirekt ekonomiskt stöd till enheter med säte i en deltagande medlemsstat, särskilt i de extraordinära omständigheter som avses i artikel 24.9.
7. Nämnden och ECB ska ingå ett samförståndsavtal som beskriver de allmänna villkoren för hur de kommer att samarbeta enligt punkt 2. Samförståndsavtalet ska ses över regelbundet och ska offentliggöras med förbehåll för att konfidentiella uppgifter ska behandlas på lämpligt sätt.

Artikel 28

Informationsutbyte inom den gemensamma rekonstruktionsmekanismen (SRM)

1. Både nämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska omfattas av en skyldighet att samarbeta i god tro och en skyldighet att utbyta information.
2. Nämnden ska förse kommissionen med all relevant information för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning och, i tillämpliga fall, artikel 107 i EUF-fördraget.

Artikel 29

Samarbete inom den gemensamma rekonstruktionsmekanismen (SRM) och behandlig av koncerner

Punkterna 4, 5, 6 och 15 i artiklarna 12 och 80-83 i direktiv [] ska inte tillämpas på relationer mellan nationella rekonstruktionsmyndigheter i de deltagande medlemsstaterna. De relevanta bestämmelserna i denna förordning ska i stället tillämpas.

Artikel 30

Samarbete med icke-deltagande medlemsstater

Om en koncern inkluderar enheter som är etablerade i deltagande medlemsstater liksom även i icke deltagande medlemsstater ska nämnden, med förbehåll för att eventuellt godkännande av kommissionen krävs enligt denna förordning, företräda de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i de deltagande medlemsstaterna, i syfte att uppnå samarbete med icke-deltagande medlemsstater i enlighet med artiklarna 7, 8, 11, 12, 15, 50 och 80-83 i direktiv [].

Artikel 31

Samarbete med behöriga myndigheter i tredjeland

Kommissionen och nämnden ska inom sina respektive ansvarsområden vara ensamt ansvariga för att, på de deltagande medlemsstaternas nationella rekonstruktionsmyndigheters vägnar, ingå de icke-bindande samarbetsarrangemang som avses i artikel 88.4 i direktiv [] och ska delge dem i enlighet med punkt 6 i samma artikel.

Kapitel 5

Utredningsbefogenheter

Artikel 32

Begäran om information

1. För att kunna utföra sina uppgifter enligt artiklarna 7, 8, 11, 16 och 17 får nämnden, antingen direkt eller genom de nationella rekonstruktionsmyndigheterna, ålägga följande juridiska eller fysiska personer att lämna all information som krävs för att den ska kunna utföra de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning:
 - (a) Alla enheter som det hänvisas till i artikel 2.
 - (b) Alla anställda vid de enheter som det hänvisas till i artikel 2.
 - (c) Tredje parter till vilka de enheter som avses i artikel 2 har vidarebefordrat funktioner eller verksamheter enligt kontrakt.
2. De enheter som avses i artikel 2 och alla personer som avses i punkt 1 b ska lämna all information som begärs enligt punkt 1. Bestämmelser om tystnadsplikt får inte leda till att dessa enheter och personer undantas från skyldigheten att lämna denna information. Att tillhandahålla den begärda informationen ska inte anses utgöra ett brott mot tystnadsplikten.
3. Om nämnden får in uppgifter direkt från sådana enheter och personer ska den göra dessa uppgifter tillgängliga för de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna.
4. Nämnden ska kunna få kontinuerlig information om alla avgörande aspekter av kapital, likviditet, tillgångar och skulder för varje institut som omfattas av dess befogenheter i fråga om rekonstruktion, så länge som uppgifterna i fråga är relevanta för rekonstruktionsändamål.

5. Nämnden, de behöriga myndigheterna och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna får utarbeta samförståndsavtal med ett förfarande för informationsutbyte.
6. Behöriga myndigheter, däribland ECB där så är relevant, och nationella rekonstruktionsmyndigheter ska samarbeta med nämnden för att kontrollera huruvida delar av eller all den information som begärs redan finns tillgänglig. Om sådan information finns tillgänglig ska de behöriga myndigheterna – inklusive ECB i relevanta fall – eller nationella rekonstruktionsmyndigheter lämna denna till nämnden.

Artikel 33

Allmänna utredningar

1. För att kunna utföra sina uppgifter enligt artiklarna 7, 8, 11, 16 och 17, och med förbehåll för eventuella andra villkor som anges i tillämplig unionslagstiftning, får nämnden göra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 32.1 och som är etablerade eller bosatta i en deltagande medlemsstat.

Nämnden ska för detta syfte ha rätt att

- (a) begära inlämning av dokument,
 - (b) granska räkenskaper och andra affärshandlingar för de personer som avses i artikel 32.1 och ta kopior av eller utdrag ur de räkenskaperna och affärshandlingarna,
 - (c) kräva in skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i artikel 32.1 eller deras företrädare eller personal,
 - (d) höra varje person som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning.
2. Personer som avses i artikel 32.1 ska kunna omfattas av utredningar förutsatt att det finns ett beslut av nämnden.

Om en person hindrar genomförandet av en utredning ska de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i den deltagande medlemsstat där de relevanta lokalerna är belägna enligt nationell lagstiftning ge nödvändigt stöd, inbegripet förenklad tillgång för nämnden till de företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 32.1, så att ovannämnda rättigheter kan utövas.

Artikel 34

Inspektioner på platsen

1. I syfte att utföra de uppgifter som avses i artiklarna 7, 8, 11, 16 och 17, och beroende på andra villkor som anges i tillämplig unionslagstiftning kan nämnden, förutsatt att förhandsanmälan görs till de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna, genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 32.1. Om ett fullgott genomförande och effektivt resultat av kontrollen kräver det får nämnden genomföra den på plats utan förhandsanmälan till de juridiska personer som är föremål för den.

2. De tjänstemän och andra personer som nämnden har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av nämnden, och de ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 32.1.
3. De personer som avses i artikel 32.1 ska omfattas av inspektioner på platsen om nämnden beslutar det.
4. Tjänstemän och andra medföljande personer som har bemyndigats eller utsetts av de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i de medlemsstater där inspektionen ska genomföras ska under ledning och samordning av nämnden aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som bemyndigats av nämnden. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän vid de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i de berörda deltagande medlemsstaterna ska också ha rätt att delta i inspektioner på platsen.
5. Om tjänstemän eller andra medföljande personer som har bemyndigats eller utsetts av nämnden bedömer att en person motsätter sig en inspektion som har beslutats enligt punkt 1 ska de nationella rekonstruktionsmyndigheterna från de berörda deltagande medlemsstaterna ge dem det bistånd som krävs i enlighet med nationell lagstiftning. Om det är nödvändigt för inspektionens genomförande ska detta bistånd innefatta försegling av samtliga företagslokaler, räkenskaper och affärshandlingar. Om de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna inte har denna behörighet ska de använda sina befogenheter för att begära nödvändig assistans från andra nationella myndigheter.

Artikel 35

Tillstånd från en rättslig myndighet

1. Om en inspektion på plats enligt artikel 34.1 eller 34.2 eller det bistånd som avses i artikel 34.5 enligt nationella bestämmelser kräver tillstånd från en rättslig myndighet, ska det ansökas om sådant tillstånd.
2. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 1 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera äktheten i nämndens beslut och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be nämnden om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka nämnden misstänker att bestämmelserna i de akter som avses artikel 26 har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är, och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av inspektion eller begära att få tillgång till informationen i nämndens handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av nämndens beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol.

Kapitel 6

Sanktionsbefogenheter

Artikel 36

Böter

1. Om nämnden bedömer att en enhet som avses i artikel 2 uppsåtligen eller av oaktsamhet begått en av de överträdelser som avses i punkt 2 ska den ge den nationella rekonstruktionsmyndigheten i uppgift att ålägga den enhet som avses i artikel 2 böter enligt direktiv [].

En överträdelse som begåtts av en sådan enhet ska anses ha begåtts uppsåtligt om det finns objektiva omständigheter som visar att enheten eller dess företagsledning har handlat med avsikt att begå överträdelsen.
2. Nämnden ska döma ut böter till sådana enheter som avses i artikel 2 för följande överträdelser:
 - (a) Om de inte lämnar de uppgifter som krävs enligt artikel 32.
 - (b) Om de inte samarbetar vid en allmän utredning enligt artikel 33 eller vid en inspektion på platsen, eller inte lämnar in den information som krävs enligt artikel 32.
 - (c) Om de inte bidrar till fonden enligt artiklarna 66 och 67.
 - (d) Om de inte följer ett beslut som nämnden riktat till dem enligt artikel 24.
3. De nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska offentliggöra uppgifter om böter som dömts ut enligt punkt 1. Om ett sådant offentliggörande emellertid skulle orsaka oproportionell skada för de berörda parterna ska nämnden offentliggöra påföljden utan att röja parternas identitet.
4. Nämnden ska i syfte att skapa en konsekvent, kostnadseffektiv och verkningsfull praxis för att säkra att bestämmelserna följs och garantera att denna förordning tillämpas på ett gemensamt och enhetligt sätt ge de nationella rekonstruktionsmyndigheterna riktlinjer för hur böter och viten ska tillämpas.

Artikel 37

Viten

1. Nämnden ska ge de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i uppgift att utdöma vite till enheter som avses i artikel 2 i enlighet med direktiv [] i syfte att se till
 - (a) ett kreditinstitut rättar sig efter ett beslut som fattats enligt artikel 32,
 - (b) en person som avses i artikel 32.1 lägger fram de kompletta upplysningar som har krävts genom ett beslut enligt den artikeln,
 - (c) en person som avses i artikel 33.1 accepterar att bli föremål för en utredning och särskilt att denne lägger fram kompletta affärshandlingar, fakta, proceduruppgifter och allt annat material som kan krävas, samt kompletterar och i förekommande fall korrigerar andra uppgifter som lagts fram inom ramen för en utredning som inletts genom beslut enligt den artikeln,

- (d) en person som avses i artikel 34.1 accepterar en inspektion på platsen som har beslutats enligt den artikeln.
- 2. De viten som döms ut ska vara effektiva och proportionella. Vitena ska tillämpas per dag tills kreditinstitutet eller personen rättar sig efter det beslut som avses i punkt 1 a–d.
- 3. Viten får utdömas för högst sex månader.

DEL III

INSTITUTIONELL RAM

AVDELNING I

NÄMND

Artikel 38

Rättslig status

1. Härmed inrättas en gemensam rekonstruktionsnämnd. Denna nämnd ska tillhöra kategorin Europeiska unionens byråer och ska ha en struktur som är särskilt utformad för de uppgifter den ska utföra. Den ska vara en juridisk person.
2. Nämnden ska i samtliga medlemsstater ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får bland annat förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Nämnden ska företrädas av sin verkställande direktör.

Artikel 39

Sammansättning

1. Nämnden ska ha följande sammansättning:
 - (a) En verkställande direktör.
 - (b) En vice verkställande direktör.
 - (c) En ledamot som utses av kommissionen.
 - (d) En ledamot som utses av ECB.
 - (e) En ledamot som utses av varje deltagande medlemsstat och som företräder de nationella rekonstruktionsmyndigheterna.
2. Mandatperioden för den verkställande direktören, den vice verkställande direktören och ledamöterna i nämnden som utses av kommissionen och av ECB ska vara fem år. Om inte annat följer av artikel 53.6 ska denna period inte kunna förlängas.
3. Nämndens förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av
 - (a) ett plenarsammanträde inom nämnden, där man ska sköta de uppgifter som anges i artikel 47,
 - (b) ett sammanträde inom själva ledningen, där man ska sköta de uppgifter som anges i artikel 51,
 - (c) en verkställande direktör, som ska sköta de uppgifter som anges i artikel 53.

Artikel 40

Överensstämmelse med unionslagstiftningen

Nämnden ska agera i överensstämmelse med unionens lagstiftning, särskilt de kommissionsbeslut som antas i enlighet med denna förordning.

Artikel 41

Ansvarsskyldighet

1. Nämnden ska vara ansvarig inför Europaparlamentet, rådet och kommissionen vid genomförandet av denna förordning, enligt punkterna 2–8.
2. Nämnden ska varje år lägga fram en rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska revisionsrätten om genomförandet av de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.
3. Den verkställande direktören ska lägga fram denna rapport offentligt till Europaparlamentet och till rådet.
4. På Europaparlamentets begäran ska den verkställande direktören närvara vid en utfrågning om genomförandet av nämndens rekonstruktionsarbete vid parlamentets behöriga utskott.
5. Den verkställande direktören får på rådets begäran höras om genomförandet av nämndens rekonstruktionsarbete av rådet.
6. Nämnden ska muntligen eller skriftligen besvara frågor som ställs till den av Europaparlamentet eller rådet, enligt nämndens egna procedurregler, i närvaro av företrädare för de deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta.
7. På begäran ska den verkställande direktören hålla konfidentiella muntliga diskussioner bakom stängda dörrar med ordföranden och de vice ordförandena för Europaparlamentets behöriga utskott om sådana diskussioner är nödvändiga för att Europaparlamentet ska kunna utöva sina befogenheter enligt fördraget. Det ska ingå ett avtal mellan Europaparlamentet och nämnden med närmare bestämmelser om hur dessa diskussioner ska genomföras i praktiken, så att fullständig sekretess garanteras enligt de konfidentialitetskrav som gäller för ECB i egenskap av behörig myndighet enligt den berörda unionslagstiftningen.
8. Vid undersökningar som utförs av parlamentet ska nämnden samarbeta med parlamentet, inom ramen för berörda bestämmelser i EUF-fördraget. Nämnden och parlamentet ska ingå överenskommelser om de praktiska villkoren för utövandet av demokratisk ansvarsskyldighet och tillsyn under utövandet av nämndens uppgifter enligt denna förordning. Dessa praktiska villkor ska bland annat omfatta tillgång till information, samarbete vid utredningar och information om förfarandet för att utse den verkställande direktören.

Artikel 42

Nationella parlament

1. Med tanke på nämndens speciella uppgifter får de nationella parlamenten i de deltagande medlemsstaterna enligt sina egna förfaranden begära att nämnden svarar

skriftligen på eventuella synpunkter eller frågor som de har lämnat in till nämnden och som gäller den senares uppgifter enligt denna förordning.

2. Det nationella parlamentet i en deltagande medlemsstat får uppmana den verkställande direktören att delta i en diskussion kopplad till rekonstruktionen av kreditinstitut i denna medlemsstat tillsammans med en företrädare för den nationella rekonstruktionsmyndigheten.
3. Denna förordning påverkar inte den ansvarsskyldighet som åligger nationella rekonstruktionsmyndigheter inför de nationella parlamenten enligt nationell lagstiftning när det gäller att utföra uppgifter som inte åligger nämnden eller kommissionen enligt denna förordning.

Artikel 43

Oberoende

1. När de utför uppgifter som de tilldelas genom denna förordning ska nämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna agera med oberoende och i det allmännas intresse.
2. Ledamöterna i den nämnd som avses i artikel 40 ska handla oberoende och objektivt i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Artikel 44

Säte

Nämnden ska ha sitt säte i Bryssel, Belgien.

AVDELNING II

NÄMNDENS PLENARMÖTEN

Artikel 45

Deltagande i plenarmötena

Vid plenarmötena ska alla nämndens ledamöter delta.

Artikel 46

Arbetsuppgifter

1. Vid sina plenarmöten ska nämnden
 - (a) senast den 30 november varje år anta sitt årliga arbetsprogram för det kommande året enligt artikel 49 på grundval av ett utkast som läggs fram av den verkställande direktören, och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska centralbanken,
 - (b) anta sin årliga budget enligt artikel 59.2,

- (c) besluta om frivillig upplåning mellan olika finansieringsarrangemang enligt artikel 68, ömsesidigheten mellan nationella finansieringsarrangemang enligt artikel 72 och utlåningen till insättningsgarantisystem enligt artikel 73,
- (d) anta en årlig verksamhetsrapport om nämndens arbete enligt artikel 42, vilken ska innehålla detaljerade förklaringar om genomförandet av budgeten,
- (e) anta finansiella bestämmelser för nämnden enligt artikel 61,
- (f) anta en strategi för bedrägeribekämpning i proportion till de faktiska riskerna för bedrägerier och med hänsyn tagen till kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras,
- (g) anta regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter som rör nämndens ledamöter,
- (h) anta sin arbetsordning,
- (i) i enlighet med punkt 2 – med avseende på nämndens personal – utöva de befogenheter att sluta anställningsavtal som en tillsättningsmyndighet tilldelas enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda²⁵ (nedan *tillsättningsmyndighetens befogenheter*),
- (j) anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna,
- (k) utse en räkenskapsförare enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda, vilken ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,
- (l) se till att det sker en lämplig uppföljning av de iakttagelser och rekommendationer som härrör från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar eller från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf),
- (m) fatta alla beslut om nämndens interna uppbyggnad och, om så krävs, ändringar av dessa.

2. Nämnden ska vid sitt plenarmöte i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera den behörighet som behövs för att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor denna delegerade behörighet kan dras in. Den verkställande direktören ska ha rätt att vidaredelegera dessa befogenheter.

Under mycket särskilda omständigheter får nämnden genom beslut vid sitt plenarmöte tillfälligt dra in den verkställande direktörens behörighet att sluta anställningsavtal och sådan behörighet som denne sedan delegerar vidare, och utöva den själv eller delegera den till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 47

Nämndens plenarmöte

1. Den verkställande direktören ska sammankalla nämndens plenarmöten.
2. Nämnden ska hålla minst två ordinarie plenarmöten per år. Dessutom ska den sammanträda på initiativ av den verkställande direktören, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
3. Nämnden får bjuda in observatörer att delta i dess plenarmöten enligt de särskilda behoven för varje möte.
4. Nämnden ska själv stå för sekretariatet för sina plenarmöten.

Artikel 48

Beslutsprocess

1. Nämnden ska vid plenarmötet fatta sina beslut med enkel majoritet av sina ledamöter. Emellertid ska beslut enligt artikel 47.1 c fattas med en majoritet av två tredjedelar av ledamöterna.
2. Den verkställande direktören ska delta i omröstningen.
3. Nämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I arbetsordningen ska anges närmare regler om röstningsförfarandet, särskilt på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt, vid behov, regler om beslutförhet.

AVDELNING III

NÄMNDENS VERKSTÄLLANDE MÖTEN

Artikel 49

Deltagande i de verkställande mötena

1. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna 2 och 3 ska ledamöterna i den nämnd som avses i artikel 40.1 a–d delta i dess möten.
2. Vid överläggningar om en enhet som avses i artikel 2 eller en grupp av enheter som är etablerad endast i en deltagande medlemsstat ska den ledamot som utses av den medlemsstaten också delta i överläggningarna en ledamot som utsetts av den medlemsstaten också delta i överläggningarna och i beslutsprocessen enligt artikel 52 och 55.3.
3. Vid överläggningar om gränsöverskridande koncerner ska den ledamot som utses av den medlemsstat där rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå är belägen, samt de ledamöter som utses av de medlemsstater där dotterbolag eller andra enheter som omfattas av koncerntäckande tillsyn är etablerade delta i överläggningarna och i beslutsprocessen enligt artikel 52 och 55.3.

Artikel 50

Arbetsuppgifter

1. Nämnden ska vid sina plenarmöten biträdas av en verkställande enhet inom nämnden.
2. Nämnden ska vid sina verkställande möten
 - (a) förbereda beslut som ska antas av nämnden vid plenarmötena,
 - (b) fatta alla beslut som behövs för att genomföra denna förordning.I det ingår följande:
 - i) Att så tidigt som möjligt förse kommissionen med all relevant information som gör det möjligt för den att göra bedömningar och fatta motiverade beslut enligt artikel 16.6.
 - ii) Att besluta om nämndens del II i fondens budget.
3. Vid behov och i brådskande fall ska nämnden vid sina verkställande möten fatta vissa preliminära beslut på nämndens vägnar i dess plenarsammansättning, särskilt i fråga om administrativa frågor och budgetfrågor.
4. Nämnden ska vid i sina verkställande möten sammanträda på initiativ av den verkställande direktören eller på begäran av nämndens ledamöter.
5. Nämnden ska vid sitt plenarmöte fastställa nämndens arbetsordning i dess verkställande sammansättning.

Artikel 51

Beslutsprocess

1. När de förhandlar om en enskild enhet eller en koncern som enbart är etablerad i en deltagande medlemsstat ska nämnden fatta sina beslut vid sina verkställande möten med enkel majoritet av dess deltagande ledamöter. Vid lika röstetal ska den verkställande direktören ha utslagsröst.
2. När den förhandlar om en gränsöverskridande koncern ska nämnden fatta sina beslut vid sina verkställande möten med enkel majoritet av de deltagande ledamöterna. Ledamöterna i den nämnd som avses i artikel 40 och den ledamot som utsetts av den medlemsstat där rekonstruktionsmyndigheten för den berörda koncernen är belägen ska ha en röst var. Övriga deltagare ska ha en rösträtt som motvarar en andel av en röst, beroende på hur många rekonstruktionsmyndigheter det finns i de medlemsstater där de dotterbolag eller enheter som omfattas av den gruppbaseade tillsynen är etablerade. Vid lika röstetal ska den verkställande direktören ha utslagsröst.
3. Tills den målnivå för finansieringen som avses i artikel 65 nås ska en ledamot som utses av en medlemsstat vid ett tillfälle kunna kräva ytterligare överläggningar inom nämnden om det beslut som diskuteras inverkar på den berörda medlemsstatens finanspolitiska ansvar.
4. Nämnden ska i sin verkställande sammansättning anta och offentliggöra en arbetsordning för sina verkställande möten.

Nämndens möten i dess verkställande sammansättning ska sammankallas av den verkställande direktören på dennes eget initiativ eller på begäran av två ledamöter, och ska ledas av den verkställande direktören. Nämnden får bjuda in observatörer att delta i dess verkställande möten på ad hoc-basis.

AVDELNING IV

VERKSTÄLLANDE DIREKTÖR OCH VICE VERKSTÄLLANDE DIREKTÖR

Artikel 52

Utseende av direktörerna och deras uppgifter

1. Nämnden ska ledas av en heltidsanställd verkställande direktör som inte ska ha något annat ämbete på nationell nivå.
2. Den verkställande direktören ska ha ansvaret för
 - (a) att förbereda nämndens arbete såväl vid plenarmötena som vid de verkställande mötena, samt sammankalla och leda nämndens möten,
 - (b) alla personalfrågor,
 - (c) löpande administration,
 - (d) att genomföra budgeten i enlighet med artikel 59,
 - (e) sköta förvaltningen av nämndens verksamhet,
 - (f) att genomföra nämndens årliga arbetsprogram,
 - (g) att varje år ställa samman ett utkast till rapport med ett avsnitt om rekonstruktionsinsatserna och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.
3. Den verkställande direktören ska biträdas av en vice verkställande direktör.
Den vice verkställande direktören ska utföra den verkställande direktörens uppgifter i den sistnämndes frånvaro.
4. Den verkställande direktören och den vice verkställande direktören ska utses på grundval av meriter, kompetens, kunskap om bank- och finansfrågor samt erfarenhet inom finansiell tillsyn och reglering.
5. Efter att ha hört nämnden vid dess plenarmöte ska kommissionen föreslå rådet en förteckning över kandidater som kan utses till verkställande direktör respektive vice verkställande direktör. Rådet ska sedan utse den verkställande direktören och den vice verkställande direktören efter att ha hört Europaparlamentet.
6. Genom undantag från artikel 40.2 ska mandattiden för den första vice verkställande direktör som utses efter ikraftträdandet av denna förordning vara tre år. Denna mandattid kan förlängas en gång för en period av fem år. Den verkställande direktören och den vice verkställande direktören ska sitta kvar på sina poster till dess att deras efterträdare har utsetts.
7. En verkställande direktör eller vice verkställande direktör vars mandattid har förlängts får inte delta i urvalsförfarandet för samma post när deras tjänstetid slutligen har löpt ut.

8. Om en verkställande direktör eller vice verkställande direktör inte längre uppfyller villkoren för att utöva uppdraget eller har gjort sig skyldig till allvarlig försummelse får rådet på kommissionens förslag och efter att ha hört Europaparlamentet entlediga den berörde verkställande direktören eller vice verkställande direktören från sin tjänst.

Artikel 53

Oberoende

1. Den verkställande direktören och den vice verkställande direktören ska utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med kommissionens och nämndens beslut.
När de deltar i överläggningar och beslutsfattande inom nämnden ska den verkställande direktören och den vice verkställande direktören varken begära eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, men föra egen talan och rösta på ett oberoende sätt. I dessa överläggningar och beslutsprocesser ska den vice verkställande direktören inte vara underställd den verkställande direktören.
2. Varken medlemsstaterna eller offentliga eller privata organ får försöka påverka den verkställande direktören och den vice verkställande direktören när de utför sina uppgifter.
3. I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 78.6 ska den verkställande direktören och den vice verkställande direktören även efter att ha lämnat sina tjänster vara skyldiga att uppträda med integritet och gott omdöme när det gäller att acceptera arbetsuppgifter eller ta emot förmåner.

AVDELNING V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 54

Resurser

Nämnden ska ansvara för att anslå nödvändiga finansiella och mänskliga resurser för att kunna utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 55

Budget

1. Alla nämndens inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska motsvara kalenderåret, och ska redovisas i dess budget.
2. Nämndens budget ska vara balanserad vad gäller utgifter och inkomster.

3. Budgeten ska bestå av följande två delar: del I för nämndens administration och del II för fonden.

Artikel 56

Del I av budgeten – nämndens administration

1. Inkomsterna i del I i budgeten ska bestå av det årliga bidrag som krävs för att täcka administrativa utgifter i enlighet med artikel 62.1 a.
2. Utgifterna i del I i budgeten ska minst omfatta utgifterna för personal, administration, infrastruktur, vidareutbildning och drift.

Artikel 57

Del II i budgeten – fonden

1. Inkomsterna i del II i budgeten ska särskilt bestå av följande:
 - (a) Avgifter som betalas av de institut som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna i enlighet med artikel 62, med undantag för det årliga bidrag som avses i artikel 62.1 a.
 - (b) Lån från andra finansieringsarrangemang för rekonstruktion i icke deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 68.
 - (c) Lån från finansinstitut eller andra tredjeparter i enlighet med artikel 69.
 - (d) Avkastningar av de investeringar som gjorts i fonden enligt artikel 70.
2. Utgifterna i del II av budgeten ska bestå av följande:
 - (a) Kostnader för de ändamål som anges i artikel 71.
 - (b) Investeringar enligt artikel 70.
 - (c) Räntor på lån från andra finansieringsarrangemang för rekonstruktion i icke deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 68.
 - (d) Räntor som betalas på lånen från finansiella institutioner eller andra tredjeparter i enlighet med artikel 69.

Artikel 58

Fastställande och genomförande av budgeten

1. Senast den 15 februari varje år ska den verkställande direktören göra en preliminär beräkning av nämndens inkomster och utgifter för följande budgetår och överlämna denna till nämndens plenarmöte för godkännande senast den 31 mars varje år.
2. Budgeten ska antas av nämnden vid dess plenarmöte på grundval av denna beräkning. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
3. Den verkställande direktören ska ansvara för att genomföra nämndens budget.

Artikel 59

Revision och kontroll

1. En intern revisionsfunktion ska inrättas inom nämnden, och denna revisionsfunktionens arbete ska bedrivas i linje med internationella normer. Internrevisorn, som ska utses av nämnden, ska kontrollera systemen och förfarandena för att genomföra nämndens budget.
2. Internrevisorn ska ge råd till nämnden i fråga om riskförebyggande genom att på oberoende basis avge yttranden om förvaltnings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att utfärda rekommendationer för att förbättra villkoren för att genomföra transaktioner och för att främja principen om sund ekonomisk förvaltning.
3. Ansvaret för att inrätta system och förfaranden för interna kontroller som är anpassade till internrevisorns uppgifter ska ligga hos nämnden.

Artikel 60

Redovisning och förfarande för ansvarsfrihet

1. Den verkställande direktören ska fungera som utanordnare.
2. Senast den 1 mars påföljande budgetår ska nämndens räkenskapsförare överlämna den preliminära redovisningen till revisionsrätten.
3. Senast den 31 mars varje år ska nämnden, i sin verkställande sammansättning, förse Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten med nämndens preliminära redovisning för det föregående budgetåret.
4. Efter att ha tagit del av revisionsrättens synpunkter på nämndens preliminära redovisning ska den verkställande direktören utarbeta dess slutliga redovisning på eget ansvar och överlämna den till nämnden vid dess plenarmöte för godkännande.
5. Den verkställande direktören ska senast den 1 juli efter utgången av varje budgetår överlämna den slutliga redovisningen till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
6. Den verkställande direktören ska skicka ett svar på revisionsrättens synpunkter senast den 30 september.
7. Den slutliga redovisningen ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning senast den 15 november det påföljande året.
8. Nämnden ska vid sitt plenarmöte bevilja ansvarsfrihet för den verkställande direktören i fråga om genomförandet av budgeten.
9. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran lämna den information som behövs i fråga om nämndens interna redovisning.

Artikel 61

Finansiella bestämmelser

Nämnden ska efter samråd med revisionsrätten och kommissionen anta interna finansiella bestämmelser i vilka särskilt ska anges förfarandet för att fastställa och genomföra byråns budget.

I den utsträckning det är förenligt med särarten hos nämndens verksamhet ska de finansiella bestämmelserna vara baserade på rambudgetförordningen för organ som inrättats enligt EUF-fördraget i enlighet med artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget²⁶.

Artikel 62

Bidrag

1. Sådana enheter som avses i artikel 2 ska bidra till nämndens budget i enlighet med denna förordning och de delegerade akter om bidrag som antagits i enlighet med punkt 5. Bidragen ska omfatta följande:
 - (a) Årliga bidrag som krävs för att täcka de administrativa utgifterna.
 - (b) Årliga avgifter som betalas in på förhand för att nå det finansieringsmål för fonden som anges i artikel 65, beräknat enligt artikel 66.
 - (c) Extraordinära bidrag som betalas in i efterhand i enlighet med artikel 67.
2. Bidragsbeloppen ska fastställas till en nivå som säkerställer att inkomsterna från bidragen i princip är tillräckliga för att balansera nämndens budget varje år och täcka alla fondens uppdrag.
3. Nämnden ska i enlighet med de delegerade akter som avses i punkt 5 fastställa bidragen från var och en av de enheter som avses i artikel 2 enligt ett beslut riktat till den berörda enheten. Nämnden ska tillämpa procedur- och rapporteringsregler och andra bestämmelser som garanterar att avgifterna betalas in i tid och i sin helhet.
4. De belopp som inkasseras i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 ska endast användas för de syften som regleras i denna förordning.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 82 för att
 - (a) fastställa vilken typ av avgifter som ska betalas och för vilka ändamål, hur bidragsbeloppen ska beräknas och hur betalningarna ska ske,
 - (b) fastställa närmare regler för registrering, redovisning och rapportering samt andra bestämmelser som avses i punkt 3 och som är nödvändiga för att garantera att bidragen betalas in i tid och i sin helhet,
 - (c) fastställa bidragssystemet för institut som har getts tillstånd att fortsätta bedriva verksamhet efter det att fonden har nått sin målnivå,
 - (d) fastställa de årliga bidragsnivåer som krävs för att täcka nämndens administrativa utgifter fram till dess att den inleder sin verksamhet fullt ut.

Artikel 63

Åtgärder för att förebygga bedrägerier

1. För att underlätta kampen mot bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet i enlighet med förordning (EG) nr 1073/1999 ska nämnden inom sex månader räknat

²⁶ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

från den dag då den inleder sin verksamhet ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, och anta lämpliga bestämmelser för all nämndens personal på grundval av mallen till det avtalet.

2. Europeiska revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision – både på grundval av handlingar och genom kontroller på plats – hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit EU-medel från nämnden.
3. Olaf får enligt de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EG) nr 1073/1999 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 genomföra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa huruvida det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett avtal som finansierats av nämnden.

Kapitel 2

En gemensam bankrekonstruktionsfond

AVDELNING 1

INRÄTTANDE AV FONDEN

Artikel 64

Allmänna bestämmelser

1. Härmed inrättas en gemensam bankrekonstruktionsfond.
2. Nämnden får bara utnyttja fondens medel för att garantera en effektiv tillämpning av de verktyg och befogenheter för rekonstruktion som anges i del II avdelning I, och i enlighet med de rekonstruktionsmål och principer som anges i artiklarna 12 och 13. Under inga omständigheter får unionens budget belastas för fondens kostnader eller förluster.
3. Nämnden ska vara fondens ägare.

Artikel 65

Målfinansieringsnivå

1. Inom högst tio år efter det att denna förordning trätt i kraft ska de disponibla finansiella medlen i fonden uppgå till minst 1 % av alla insättningar i auktoriserade kreditinstitut i deltagande medlemsstater som garanteras enligt direktiv 94/19/EG.
2. Under den inledande period som avses i punkt 1 ska bidrag till fonden som beräknas i enlighet med artikel 66 och som uppbärs i enlighet med artikel 62 fördelas så jämnt som möjligt över tiden tills målnivån uppnås om de inte kan påskyndas beroende på gynnsamma marknadsvillkor eller finansieringsbehoven.
3. Nämnden får förlänga denna inledande period med högst fyra år om fonden gör sammanlagda utbetalningar som överstiger 0,5 % av det totala belopp som avses i punkt 1.

4. Om de tillgängliga finansiella medlen efter den inledande tidsperiod som avses i punkt 1 inte når upp till den målnivå som fastställs i punkt 1 ska bidrag som inkasserats i enlighet med artikel 66 fortsätta uppbäras till dess att målnivån uppnås. Om de finansiella medlen understiger hälften av målnivån ska de årliga bidragen uppgå till minst en fjärdedel av målnivån.
5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 82 när det gäller följande:
 - (a) Kriterier för fördelningen över tiden av de bidrag till fonden som har beräknats enligt punkt 2.
 - (b) Under vilka omständigheter betalningen av avgifter kan tidigareläggas enligt punkt 2.
 - (c) Kriterier för att fastställa med hur många år den inledande period som avses i punkt 1 kan förlängas enligt punkt 3.
 - (d) Kriterier för att fastställa årliga bidrag enligt punkt 4.

Artikel 66

Bidrag som betalas in i förhand

1. De enskilda bidragen från varje institut ska betalas in minst en gång per år och ska beräknas i proportion till beloppet av samma instituts skulder exklusive eget kapital och garanterade insättningar, som andel av de sammanlagda skulderna exklusive egna medel och garanterade insättningar från alla auktoriserade institut på de deltagande medlemsstaternas territorier.

Bidragen ska justeras i proportion till riskprofilen för varje institution enligt kriterierna i de delegerade akter som avses i artikel 94.7 i direktiv [].
2. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 65 kan omfatta betalningsåtaganden, med lämplig säkerhet i form av lågrisktillgångar som inte är belastade av tredje parts inteckningar och som står till fritt förfogande samt är öronmärkta uteslutande för nämndens användning för de ändamål som anges i artikel 71.1. Andelen av sådana icke återkalleliga betalningsåtaganden får inte vara högre än 30 % av de totala bidrag som inkasseras i enlighet med punkt 1.
3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 82 när det gäller följande:
 - (a) Metoden för att beräkna de enskilda bidrag som avses i punkt 1.
 - (b) Kvaliteten på de säkerheter som ställs som stöd för betalningsåtaganden enligt punkt 2.
 - (c) Kriterierna för att beräkna andelen betalningsåtaganden enligt punkt 2.

Artikel 67

Extraordinära efterhandsbidrag

1. Om de disponibla finansiella medlen inte räcker för att täcka de förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår genom att fonden utnyttjas ska nämnden i linje med

artikel 62 begära in extraordinära efterhandsbidrag från institut som är auktoriserade i de deltagande medlemsstaternas territorier för att täcka de ytterligare beloppen. De extraordinära bidragen ska fördelas mellan instituten enligt reglerna i artikel 66.

2. Nämnden får enligt de delegerade akter som avses i punkt 3 helt eller delvis undanta ett institut från skyldigheten att betala bidrag i efterhand enligt punkt 1 om de sammanlagda avgifter som avses i artikel 66 och i punkt 1 i denna artikel skulle äventyra regleringen av andra fordringsägares fordringar på institutet. Sådana undantag får beviljas för högst 6 månader, men kan förlängas på begäran av det berörda institutet.
3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 82 för att fastställa de omständigheter och villkor under vilka en enhet som avses i artikel 2 helt eller delvis kan undantas från skyldigheten att betala efterhandsbidrag enligt punkt 2.

Artikel 68

Frivillig utlåning mellan olika finansieringsarrangemang

1. Nämnden får begära att ta upp lån till fonden från alla andra finansieringsarrangemang som är avsedda för rekonstruktion i icke-deltagande medlemsstater, om
 - (a) de belopp som uppbringas enligt artikel 66 inte räcker till för att täcka förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår genom att fonden utnyttjas,
 - (b) sådana extraordinära efterhandsbidrag som regleras i artikel 67 inte är omedelbart tillgängliga,
 - (c) om alternativ finansiering enligt artikel 69 är inte omedelbart tillgängligt på rimliga villkor.
2. De ansvariga för finansieringsarrangemangen i fråga ska fatta beslut om varje sådan ansökan om finansiering i enlighet med artikel 97 i direktiv []. Villkoren för upplåningen ska vara avhängiga av artikel 97.3 a–c i samma direktiv.

Artikel 69

Alternativ finansiering

1. Nämnden får för fondens räkning ta upp lån och andra former av stöd från finansinstitut eller andra tredje parter om de belopp som uppbringats i enlighet med artiklarna 66 och 67 inte är omedelbart tillgängliga eller inte är tillräckliga för att täcka fondens utgifter.
2. Upplåningen eller andra former av stöd som avses i punkt 1 ska återbetalas fullständigt inom löptiden i enlighet med artikel 62.
3. Alla kostnader som följer av användningen av de lån som avses i punkt 1 måste bäras av nämnden och inte av unionens budget eller av de deltagande medlemsstaterna.

AVDELNING 2

FÖRVALTNINGEN AV FONDEN

Artikel 70

Investeringar

1. Nämnden ska ansvara för att förvalta fonden och får begära att kommissionen ska utföra vissa uppgifter som är knutna till denna förvaltning.
2. De belopp som mottagits från ett institut under rekonstruktion eller ett broinstitut ska liksom räntor och annan avkastning enbart komma fonden till del.
3. Nämnden ska investera de fondens tillgångar i obligationer som utfärdas av deltagande medlemsstater eller mellanstatliga organisationer, eller i mycket likvida tillgångar med hög kreditvärdighet. Investeringarna bör vara tillräckligt diversifierade geografiskt. Avkastningarna på sådana investeringar ska tillfalla fonden.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter med närmare bestämmelser för förvaltningen av fonden, enligt förfarandet i artikel 82.

AVDELNING 3

UTNYTTJANDE AV FONDENS MEDEL

Artikel 71

Fondens uppdrag

1. Inom den ram som kommissionen beslutat om ska nämnden när den tillämpar rekonstruktionsverktyg på enheter som avses i artikel 2 använda fonden för följande ändamål:
 - (a) För att garantera de tillgångar eller skulder institutet under rekonstruktion, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet har.
 - (b) För att ge lån till ett institut under rekonstruktion, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet.
 - (c) För att köpa tillgångar som tillhör det institut som är under rekonstruktion.
 - (d) För att bidra med kapital till ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet.
 - (e) För att betala ersättning till aktieägare eller långivare om man, efter en värdering enligt artikel 17.5, kommer fram till att de har fått mindre ut av sina fordringar än vad de skulle ha fått enligt en värdering enligt artikel 17.16, vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.
 - (f) För att bidra till institutet under rekonstruktion som en ersättning för det bidrag som i praktiken skulle ha utgjorts av en nedskrivning av vissa borgenärs fordringar, när skuldnedskrivningsverktyget används och när rekonstruktionsmyndigheten beslutar att utesluta vissa borgenärer från skuldnedskrivningen enligt artikel 24.3,

- (g) För att kombinera åtgärder enligt leden a–e.
2. Fonden får vidare användas för att genomföra sådana åtgärder som avses i a–e även när det gäller köparen i fråga om verktyget försäljning av affärsverksamhet.
 3. Fonden får inte användas direkt för att absorbera förluster inom ett institut eller en enhet som avses i artikel 2 eller för att rekapitalisera ett institut eller ett företag som avses i artikel 2. Om användningen av finansieringsarrangemang för rekonstruktion enligt punkt 1 indirekt medför att delar av de förluster som drabbat ett institut eller en enhet som avses i artikel 2 förs över till fonden ska de principer som styr finansieringsarrangemangen för rekonstruktion enligt artikel 24 tillämpas.
 4. Nämnden får inte disponera över sådant kapital som bidragits med enligt punkt 1 f under längre än fem år.

Artikel 72

Nationella finansieringsarrangemangs ömsesidighet vid en koncernrekonstruktion som omfattar institut som är etablerade i icke deltagande medlemsstater

Vid en koncernrekonstruktion som innefattar institut som är auktoriserade i en eller flera deltagande medlemsstater, å ena sidan, och institut som är auktoriserade i en eller flera icke deltagande medlemsstater å andra sidan, ska fonden bidra till koncernrekonstruktionen enligt bestämmelserna i artikel 98 i direktiv [].

Artikel 73

Användning av insättningsgarantisystem vid rekonstruktion

1. När nämnden beslutar om rekonstruktionsåtgärder och dessa åtgärder innebär att insättarna har fortsatt tillgång till sina medel ska de deltagande medlemsstaterna försäkra sig om att det insättningsgarantisystem som institutet är anslutet till ska ansvara för det belopp som anges i artikel 99.1 och 99.4 i direktiv [].
2. Beloppet för vilket insättningsgarantisystemet är ansvarigt enligt punkt 1 ska fastställas enligt villkoren i artikel 17.
3. Innan man enligt punkt 1 i denna artikel fastställer det belopp som insättningsgarantisystemet är ansvarigt för enligt artikel 39.3 d i direktiv [] ska nämnden samråda med det berörda insättningsgarantisystemet, med full hänsyn tagen till hur brådskande situationen är.
4. Om medel från ett insättningsgarantisystem inte är tillräckliga för att täcka de betalningar som behöver göras till insättare, och andra resurser är inte omedelbart tillgängliga från den berörda deltagande medlemsstaten, får fonden bistå med de medel som behövs till det berörda insättningsgarantisystemet förutsatt att alla villkor i artikel 10 i direktiv 94/19/EG är uppfyllda.

AVDELNING VI

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 74

Privilegier och immunitet

Protokollet (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier som fogats till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska tillämpas på nämnden och dess personal.

Artikel 75

Språk

1. Rådets förordning nr 1²⁷ ska gälla för nämnden.
2. Nämnden ska fatta beslut om sin interna språkordning.
3. Nämnden får besluta vilka av de officiella språken som ska användas när handlingar skickas till unionens institutioner och organ.
4. Nämnden får komma överens med varje nationell rekonstruktionsmyndighet om det eller de språk på vilka de handlingar som ska skickas till eller från de nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska utarbetas.
5. De översättningar som krävs för nämndens arbete ska göras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 76

Nämndens personal

1. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som avtalats mellan unionens institutioner som ger verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda, ska gälla för nämndens personal, inbegripet den verkställande direktören och den vice verkställande direktören.
2. Nämnden ska, i samförstånd med kommissionen, anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 77

Personalutbyte

1. Nämnden får använda sig av utstationerade nationella experter och annan personal som inte är anställd av nämnden.

²⁷ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Nämnden ska i sitt plenarmöte anta ett lämpligt beslut om bestämmelser om utbyte och utstationering av personal såväl mellan de deltagande medlemsstaternas nationella rekonstruktionsmyndigheter som mellan dessa myndigheter och nämnden.
3. Nämnden får inrätta interna rekonstruktionsenheter bestående av personal från de deltagande medlemsstaternas nationella rekonstruktionsmyndigheter.

Artikel 78

Nämndens ansvar

1. Nämndens inomobligatoriska ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt eventuella skiljedoms klausuler i avtal som nämnden ingår.
3. När det gäller utomobligatoriskt ansvar ska nämnden, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas lagstiftning om ansvaret för medlemsstaternas offentliga myndigheter, ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i synnerhet inom ramen för deras rekonstruktionsuppgifter, vilket inbegriper handlingar och försummelser i samband med stöd till utländska rekonstruktionsförfaranden.
4. Nämnden ska ersätta nationella rekonstruktionsmyndigheter för skador för vilka de har dömts av nationella domstolar eller för vilka de, i samförstånd med nämnden, har åtagit sig att betala ersättning i enlighet med en uppgörelse i godo, och som är ett resultat av en handling eller en försummelse som begåtts av den berörda nationella rekonstruktionsmyndigheten i samband med en rekonstruktion som omfattas av denna förordning, om inte handlingen eller försummelsen utgjorde en överträdelse av unionslagstiftningen, denna förordning, ett beslut av kommissionen eller ett beslut av nämnden eller utgjorde en uppenbar och allvarlig missbedömning.
5. Tvister som rör punkterna 3 och 4 ska avgöras av Europeiska unionens domstol. Talan om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden ska preskriberas fem år efter den händelse som föranleder ansvarstalan.
6. De anställdas personliga ansvar gentemot nämnden ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 79

Tystnadsplikt och informationsutbyte

1. Nämndens ledamöter, nämndens personal och personal som utbyts med eller utstationeras av de deltagande medlemsstaterna och som utför rekonstruktionsuppdrag ska, även sedan deras uppdrag har upphört, omfattas av kravet på tystnadsplikt i enlighet med artikel 339 i EUF-fördraget och tillämpliga bestämmelser i unionslagstiftningen, också efter det att deras uppdrag har upphört.
2. Nämnden ska se till att personer som tillhandahåller tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, i samband med utövandet av sina uppdrag omfattas av motsvarande krav på tystnadsplikt.
3. För att utföra de uppgifter som nämnden tilldelas genom denna förordning ska den ha rätt att inom de gränser och på de villkor som anges i tillämplig unionslagstiftning

utbyta information med nationella eller europeiska myndigheter och organ i de fall det enligt tillämplig unionslagstiftning är tillåtet för nationella behöriga myndigheter att lämna ut information till sådana enheter eller medlemsstaterna får föreskriva att information får lämnas ut enligt tillämplig unionslagstiftning.

Artikel 80

Öppenhet

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001²⁸ ska tillämpas på de handlingar som finns hos nämnden.
2. Inom sex månader efter sitt första möte ska nämnden anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001.
3. De beslut som fattas av nämnden i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom klagomål till Europeiska ombudsmannen eller genom talan vid Europeiska unionens domstol efter överklagande till överklagandemyndigheten, beroende på vad som är lämpligast, i enlighet med villkoren i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.
4. Nämnden ska behandla personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001²⁹. De nationella rekonstruktionsmyndigheternas behandling av personuppgifter ska omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG³⁰.

Artikel 81

Säkerhetsbestämmelser om skydd av sekretessbelagda uppgifter och känsliga uppgifter som inte är sekretessbelagda

Nämnden ska tillämpa de säkerhetsprinciper som återfinns i kommissionens säkerhetsbestämmelser för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-sekretessbelagda uppgifter, som anges i bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom. Tillämpningen av säkerhetsbestämmelserna ska inbegripa tillämpning av bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

DEL IV

GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 82

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Delegeringen av befogenheter ska ges på obestämd tid från och med den dag som anges i artikel 88.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 62.5, 65.5, 66.3, 67.3 och 70.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 62.5, 65.5, 66.3, 67.3 och 70.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period kan förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 83

Översyn

1. Senast den 31 december 2016 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning, med särskild tonvikt på övervakning av den potentiella inverkan på den inre marknadens funktion. Rapporten ska utvärdera följande:
 - (a) Den gemensamma rekonstruktionsmekanismens funktion samt inverkan av dess rekonstruktionsverksamhet på unionens intressen som helhet och på enhetligheten och integriteten hos den inre marknaden för finansiella tjänster, bland annat dess möjliga inverkan på de nationella banksystemens strukturer inom unionen, och när det gäller ändamålsenligheten hos förfarandena för samarbete och informationsutbyte inom den gemensamma rekonstruktionsmekanismen, mellan den gemensamma rekonstruktionsmekanismen och den gemensamma tillsynsmekanismen, samt mellan den gemensamma rekonstruktionsmekanismen och nationella rekonstruktionsmyndigheter och behöriga nationella myndigheter i icke-deltagande medlemsstater.

- (b) Hur ändamålsenliga förfarandena för oberoende och ansvarsskyldighet är.
 - (c) Samverkan mellan nämnden och Europeiska bankmyndigheten.
 - (d) Samverkan mellan nämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater och den gemensamma rekonstruktionsmekanismens effekter på dessa medlemsstater.
2. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet. Kommissionen ska lägga fram eventuella åtföljande förslag.

Artikel 84

Ändring av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 ska led 2 ersättas med följande:

”2. behöriga myndigheter:

- i) behöriga myndigheter enligt definitionerna i led 40 i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2007/64/EG samt i den mening som avses i direktiv 2009/110/EG,
- ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att kreditinstitut och finansinstitut uppfyller kraven i de direktiven,
- iii) när det gäller system för garanti av insättningar, organ som förvaltar ett system för garanti av insättningar i enlighet med direktiv 94/19/EG, eller, om det är ett privat företag som står för verksamheten i ett system för garanti av insättningar, den offentliga myndighet som utövar tillsynen över dessa system, i enlighet med det direktivet, och
- iv) när det gäller artiklarna 62.5, 65.5, 66.3, 67.4 och 70.4, rekonstruktionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 3 i det direktivet och den gemensamma rekonstruktionsnämnd som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr.../....

2. I artikel 25 ska följande punkt införas:

”1a. Myndigheten får organisera och genomföra inbördes utvärderingar av utbytet av uppgifter mellan och den gemensamma verksamhet som bedrivs av den nämnd som avses i SRM-förordningen och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i medlemsstater som inte deltar i den gemensamma rekonstruktionsmekanismen vid rekonstruktion och avveckling av gränsöverskridande företagsgrupper för att åstadkomma mer ändamålsenliga och konsekventa resultat. I detta syfte ska den utarbeta metoder som möjliggör objektiv bedömning och jämförelse.”

3. I artikel 40.6 ska följande tredje stycke läggas till:

”Den verkställande direktören för den europeiska rekonstruktionsnämnden ska när frågor inom tillämpningsområdet för artiklarna 62.5, 65.5, 66.3, 67.4 och 70.4 behandlas vara observatör i tillsynsstyrelsen.”

Artikel 85

Ersättning av nationella system för rekonstruktionsfinansiering

Från det tillämpningsdatum som anges i artikel 88 andra stycket ska fonden betraktas som de deltagande medlemsstaternas finansieringsarrangemang för rekonstruktion enligt avdelning VII i direktiv [].

Artikel 86

Överenskommelse om säte och operativa betingelser

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler och anläggningar som värdmedlemsstaten ska ställa till nämndens förfogande samt de särskilda regler i värdmedlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, nämndens ledamöter i dess plenarmöte, nämndens personal och deras familjemedlemmar ska fastställas i en överenskommelse om säte mellan nämnden och värdmedlemsstaten som ingås efter att ha godkänts av nämnden i dess plenarmöte och senast två år efter det att denna förordning trätt i kraft.
2. Nämndens värdmedlemsstat ska skapa bästa möjliga förutsättningar för att nämnden ska kunna fungera väl, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 87

Inledning av nämndens verksamhet

1. Nämnden ska vara fullt operativ senast den 1 januari 2015.
2. Kommissionen ska ansvara för bildandet av nämnden och dess inledande verksamhet till dess den har operativ förmåga att genomföra sin egen budget. För detta ändamål ska följande gälla:
 - (a) Till dess att den verkställande direktören tillträder efter att ha utnämnts av rådet på det sätt som föreskrivs i artikel 53, får kommissionen utse en kommissionstjänsteman som ska utföra verkställande direktörens uppgifter i egenskap av ställföreträdande verkställande direktör.
 - (b) Med avvikelse från artikel 47.1 i och till dess att ett beslut enligt artikel 47.2 har antagits ska den ställföreträdande verkställande direktören utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter.
 - (c) Kommissionen får bistå styrelsen, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän bedriver nämndens verksamhet under ställföreträdande verkställande direktörens eller den verkställande direktörens ansvar.
 - (d) Kommissionen ska samla in de årliga bidrag som avses i artikel 62.5 d på nämndens vägnar.
3. Den ställföreträdande verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslagen i nämndens budget och får ingå avtal, också anställningsavtal.

Artikel 88

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 7–23 och 25–38 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Artikel 24 skall gälla från och med den 1 januari 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

- 1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
 - 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
 - 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
 - 1.3. Typ av förslag eller initiativ
 - 1.4. Mål
 - 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
 - 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
 - 1.7. Planerad metod för genomförandet

- 2. FÖRVALTNING**
 - 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
 - 2.2. Administrations- och kontrollsystem
 - 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

- 3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
 - 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
 - 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
 - 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en gemensam
rekonstruktionsmekanism och en gemensam bankrekonstruktionsfond

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen³¹

Inre marknaden – Finansmarknader

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Ny åtgärd

Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³²

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

- Att stärka den inre marknaden för banktjänster och samtidigt slå vakt om lika konkurrensvillkor.
- Att bevara finansiell stabilitet och förtroende för bankerna, säkerställa fortsatta vitala finansiella tjänster, undvika spridning av problem.
- Att minimera förlusterna för samhället som helhet och särskilt för skattebetalare, skydda insättarna och minska överdrivet risktagande.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Mot bakgrund av de allmänna målen ovan är följande specifika mål av betydelse:

Förberedelse och förebyggande:

- öka tillsynsmyndigheternas och bankernas beredskap inför krissituationer och
- göra det möjligt att rekonstruera alla banker

Tidig ingripande:

- förbättra tillsynsmyndigheternas möjligheter att ingripa i ett tidigt skede.

Rekonstruktion av banker:

- Säkerställa att banker som är föremål för en gemensam tillsynsmekanism rekonstrueras i tid och på ett stabilt sätt.
- säkerställa rättslig förutsebarhet för dem som berörs av en bankrekonstruktion

³¹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³² I den mening som avses i artikel 54.2 a och b i budgetförordningen.

Finansiering:

- Att skapa en gemensam bankrekonstruktionsfond som effektivt kan absorbera geografiskt asymmetriska förluster i unionens banksystem.
- Att säkerställa att rekonstruktionen av banker på obestånd täcks helt med bidrag från finansinstitut, efter skuldnedskrivning från aktieägares och borgenärs sida.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

- Att bryta den negativa återkopplingen mellan suveräna stater och deras banker.
- Att ge alla företag inom hela bankunionen rättvisa villkor och tillgång till bankfinansiering.
- Att minimera de förluster för insättare, regeringar och skattebetalare som orsakas av återhämtning och rekonstruktion av stora och systemviktiga banker.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

- Långfristig räntespread mellan medlemsstaterna för statsobligationer.
- Antal banker som är föremål för rekonstruktion.
- Kostnad för bankrekonstruktioner, inbegripet utbetalningar från en gemensam rekonstruktionsfond.
- Förändringar i andelen skuld med möjlig bail-in i banker.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Enligt kommissionens plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union och de fyra ordförandenas rapport från 2012 är en integrerad finansiell ram eller "bankunion" en viktig del av de politiska åtgärderna för att Europa åter ska gå mot ekonomisk återhämtning och tillväxt. Icke-samordnade nationella åtgärder vid bankkonkurser har ökat fragmenteringen av den inre marknaden när det gäller utlåning och finansiering. Resultatet är att utbredningen av den gemensamma monetära politiken försvagas, och ringmärkning äventyrar utlåningen till företag och konsumenter.

Detta är särskilt skadligt inom euroområdet. Med föga utrymme att använda monetära verktyg för att hantera svagheter inom banksektorn fortsätter beroendet av nationella finanspolitiska resurser för hantering av bankkonkurser att orsaka negativ återkoppling mellan banker och suveräna stater. Företag i medlemsstater som upplever att de ha försämrade möjligheter att undsätta nödlidande banker inom sitt territorium har en allvarlig konkurrensnackdel. Dessutom har krisen visat att problem i vissa medlemsstater i euroområdet via tvivel och ekonomiska band snabbt kan sprida sig till andra medlemsstater som av marknaderna uppfattas som utsatta för liknande risker.

Europeiska rådet förklarade i sina slutsatser från toppmötet i december 2012 att i "ett sammanhang där banktillsynen faktiskt flyttas över till en gemensam tillsynsmekanism kommer det att krävas en gemensam rekonstruktionsmekanism som har tillräckliga befogenheter för att säkerställa att alla banker i de deltagande medlemsstaterna kan bli föremål för rekonstruktion med hjälp av lämpliga verktyg".

Snabba framsteg mot en bankunion är nödvändiga för att säkerställa finansiell stabilitet och tillväxt i euroområdet. På grundval av det starka regelverk som är gemensamt för de 28 medlemmarna av den inre marknaden (ett enda regelverk) har Europeiska kommissionen därför tillämpat en inkluderande strategi och föreslagit en färdplan för bankunionen med olika instrument och åtgärder som kan stå öppna för samtliga medlemsstater men i varje fall omfattar de nuvarande 17 medlemsstaterna i euroområdet.

I det första steget, den gemensamma tillsynsmekanismen för banker i euroområdet och för banker i de medlemsstater som vill gå med i euroområdet, ges ECB befogenheter att utöva viktiga tillsynsuppgifter beträffande sådana banker.

En annan viktig aspekt av bankunionen, förslaget till direktiv om fastställande av ett ramverk för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag (direktivet om återhämtning och rekonstruktion) som antagits under 2012 är för närvarande under förhandling av medlagstiftarna. Direktivet om återhämtning och rekonstruktion anger regler för hur rekonstruktioner ska genomföras på den inre marknaden och ger nationella rekonstruktionsmyndigheter befogenheter och föreskriver förfaranden som möjliggör rekonstruktion av banker.

I linje med Europeiska rådets slutsatser kräver integreringen av unionens bankmarknader en rekonstruktionsmekanism för hela euroområdet för att banker i svårigheter ska kunna hanteras och spridningsrisken tyglas för att skydda euroområdets finansiella stabilitet till förmån för hela den inre marknaden.

I linje med kommissionens utkast från 2012 är det långsiktiga målet att skapa en bankunion för bankerna i samtliga medlemsstater. Direkt ECB-tillsyn i kombination med en gemensam rekonstruktionsmekanism för banker och effektiva och solida insättningsgarantisystem i alla medlemsstater kommer att upprätthålla tilltron till hållbar stabilitet i unionen.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå:

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EU-fördraget ska unionen, på de områden där den inte har exklusiv befogenhet, vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Endast åtgärder på EU-nivå kan säkerställa att banker på obestånd rekonstrueras på ett icke-diskriminerande sätt och enligt en enda uppsättning regler för att förbättra den ekonomiska och monetära unionen och den inre marknads funktion. Trots den djupa integrationen inom unionens banksektor kan avsevärda skillnader mellan rekonstruktionsbeslut som fattas på nationell nivå medföra oacceptabla risker för den finansiella stabiliteten.

Den gemensamma valutan kräver gemensam tillsyn och rekonstruktion av banker i euroområdet för att en destruktiv ekonomisk fragmentering ska kunna undvikas. En gemensam rekonstruktionsmekanism kommer att fungera mer effektivt än ett nätverk av nationella rekonstruktionsmyndigheter, särskilt när det gäller bankkoncerner som är etablerade i flera länder och där snabbhet och samordning är av särskilt stor vikt för att minimera kostnaderna och återställa förtroendet. Rekonstruktionsmekanismen kommer också att medföra betydande stordriftsfördelar, samtidigt som man undviker de negativa externa effekter som kan uppkomma till följd av rent nationella beslut.

1.5.3. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter:

I det första steget, den gemensamma tillsynsmekanismen för banker i euroområdet och för banker i de medlemsstater som vill gå med i euroområdet, ges ECB befogenheter att utöva viktiga tillsynsuppgifter beträffande sådana banker.

En annan viktig aspekt av bankunionen, förslaget till direktiv om fastställande av ett ramverk för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag (direktivet om återhämtning och rekonstruktion) som antogs 2012 är för närvarande föremål för förhandlingar med medlagstiftarna. Direktivet om återhämtning och rekonstruktion anger regler för hur rekonstruktioner ska genomföras på den inre marknaden och ger nationella rekonstruktionsmyndigheter befogenheter och föreskriver förfaranden som möjliggör rekonstruktion av banker.

I linje med Europeiska rådets slutsatser kräver integreringen av unionens bankmarknader en rekonstruktionsmekanism för hela euroområdet för att banker i svårigheter ska kunna hanteras och spridningsrisken tyglas för att skydda euroområdets finansiella stabilitet till förmån för hela den inre marknaden.

I linje med kommissionens utkast från 2012 är det långsiktiga målet att skapa en bankunion för bankerna i samtliga medlemsstater. Direkt ECB-tillsyn i kombination med en gemensam rekonstruktionsmekanism för banker och effektiva och solida insättningsgarantisystem i alla medlemsstater kommer att upprätthålla tilltron till hållbar stabilitet i unionen.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period 2014–2014,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet³³

Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- genom dess avdelningar, inklusive personal vid unionens delegationer
- via genomförandeorgan

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Indirekt förvaltning genom delegering till

- tredjeländer eller organ som de har utsett
- internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- EIB och Europeiska investeringsfonden
- organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- offentligrättsliga organ
- privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

³³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Enligt artikel 47 i förordningen ska nämnden vara ansvarig inför Europaparlamentet, rådet och kommissionen vid tillämpningen av denna förordning, och bland annat varje år lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska revisionsrätten om hur genomförandet av de uppgifter som den tilldelats genom denna förordning.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Förslaget skapar inga nya risker med avseende på en laglig, ekonomisk, effektiv och ändamålsenlig användning av budgetanslag.

Den interna riskhanteringen bör dock ta hänsyn till den särskilda karaktären hos mekanismen för finansiering av nämnden. Till skillnad från många andra organ som inrättats av gemenskaperna kommer de tjänster som tillhandahålls av nämnden uteslutande att finansieras av finansinstitut.

För det andra kommer nämnden att ansvara för förvaltningen av den gemensamma bankrekonstruktionsfonden. Med tanke på detta måste interna kontrollförfaranden utarbetas och fastställas.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet:

Ramar och regler för intern kontroll bör följa det mönster som tillämpas av andra myndigheter som inrättats av kommissionen, utom vad gäller förvaltningen av den gemensamma bankrekonstruktionsfonden, som kräver införandet av särskilda regler.

2.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel:

Nämndens förfaranden ska omfattas av interna kontroller om förfarandena är relevanta för att den ska kunna fullgöra sina skyldigheter och utföra de uppgifter den tilldelats. Kostnaderna för sådana förfaranden får inte väga tyngre än fördelarna med att undvika väsentliga fel.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

För att bekämpa bedrägeri, korrupktion och alla andra olagliga verksamheter ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som genomförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) gälla för Esma utan begränsningar.

Nämnden ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för nämndens hela personal.

Finansieringsbesluten samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagare av utbetalningar från nämnden samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

I artiklarna 58–63 i förordningen om inrättande av nämnden anges bestämmelserna om genomförande och kontroll av nämndens budget samt tillämpliga finansiella bestämmelser.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

Analysen nedan omfattar en beräkning av de totala kostnaderna för nämnden och dess administration (nedan kallad *nämnden*) samt av de kostnader detta förslag kommer att medföra för kommissionen.

Nämndens utgifter kommer helt och hållet att finansieras av finansinstitut som omfattas av den europeiska rekonstruktionsmekanismen. Cirka 6 000 banker i euroområdet kommer, utöver sitt årliga bidrag till den gemensamma bankrekonstruktionsfonden, att betala en fast proportionell andel av detta belopp för att fullt ut täcka nämndens budgetutgifter. Denna finansieringsandel och en budget för nämnden kommer att godkännas årligen. Bankernas finansieringsandel kommer att ses över varje år för att garantera balans i nämndens budget.

Nämnden kommer att utföra uppgifter relaterade till att förbereda och genomföra resolutioner och bidragen till och hantering av rekonstruktionsfonden. När det gäller utarbetandet av resolutioner kommer nämnden att utarbeta eller revidera rekonstruktionsplaner, delta i gränsöverskridande rekonstruktionskollegier samt förbereda en faktisk rekonstruktion. För ett stort antal institutioner och koncerner kommer nämnden, i samarbete med den (samordnande) tillsynsmyndigheten och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna, att behöva utarbeta rekonstruktionsplaner, som möjliggör rekonstruktionsåtgärder som kan vidtas när villkoren för rekonstruktion är uppfyllda, och minst en gång per år se över och vid behov uppdatera planerna. Nämnden måste också bedöma möjligheten till rekonstruktion av institut och koncerner och hantera eventuella potentiella väsentliga hinder för rekonstruktion.

De nationella rekonstruktionsmyndigheterna måste också utarbeta rekonstruktionsplaner för övriga enheter och koncerner, som nämnden måste se över. Om en koncern omfattar enheter som inte bara är etablerade i deltagande medlemsstater ska nämnden företräda de deltagande medlemsstaternas nationella rekonstruktionsmyndigheter i rekonstruktionskollegiet. Rekonstruktionskollegier inrättas för att garantera samarbete och samordning mellan berörda myndigheter och de utför bland annat uppgifter i samband med utarbetandet av rekonstruktionsplaner, bedömning av möjligheterna till rekonstruktion och faktisk rekonstruktion.

Om kommissionen har beslutat att rekonstruera en enhet kommer nämnden att övervaka genomförandet av resolutionen och bedöma om företagets plan för omstrukturering av verksamheten är genomförbar.

Med hänsyn till fonden måste nämnden ta ut årliga finansieringsandelar av nästan 6 000 institut, säkerställa att underlaget för finansieringsandelen för de enskilda bankerna fastställs korrekt, att finansieringsandelarna betalas in i tid och att obetalda belopp faktiskt drivs in. I detta syfte kommer nämnden att utföra inspektioner av bankkonton. Det belopp som ska tas ut och förvaltas skulle överstiga hälften av den årliga unionsbudgeten. Nämnden ska också förvalta medel på ett sådant sätt att riskerna är låga och att det är möjligt att vid behov snabbt ställa resurserna till förfogande för att finansiera rekonstruktion. Detta förutsätter en genomtänkt långsiktig investeringsstrategi, varvid bland annat investeringarna art, geografiska placering och förfallodag. Naturligtvis måste dessa linjefunktioner stödjas av personalfunktionerna vid nämnden, bland annat inom informationsteknik och kommunikation.

Viktigaste antaganden

Nämndens personalstyrka och kostnadsstruktur:

- Nämnden förväntas fungera med full kapacitet i slutet av sitt första verksamhetsår, vilket innebär att all personal måste anställas under det första året: Inverkan på budgeten uppskattas till 50 % under det första året och 100 % från och med det andra verksamhetsåret.
- Med tanke på avsaknaden av nationella rekonstruktionsmyndigheter med betydande tidigare verksamhet i Europa bygger beräkningen av personalbehovet för nämnden på en jämförelse av nämndens uppgifter med motsvarande uppgifter för amerikanska Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC) — se tabell 1 nedan.
- Vad gäller de insättningar som omfattas och målstorleken på rekonstruktionsfonderna är beloppen jämförbara mellan USA och euroområdet, medan de banktillgångar som omfattas av en rekonstruktionsmekanism är betydligt större inom euroområdet än i USA.
- När det gäller omkostnader har en jämförelse gjorts med europeiska tillsynsmyndigheter (ESA). Med tanke på att andelen omkostnader för de europeiska tillsynsmyndigheterna har varit större än de som beräknades med FDIC som jämförelseobjekt, har det senare, dvs. en mer försiktig beräkning på 11,5 %, använts. Ytterligare antaganden och förtydliganden om en jämförelse med FDIC redovisas nedan i tabell 1. År 2012 hade FDIC 7 476 heltidsekvivalenter.
- Eftersom FDIC har ett mer omfattande mandat än nämnden har endast de relevanta avdelningarna inom FDIC tagits med i jämförelsen.
- På grundval av jämförelsen beräknas personalbehovet uppgå till 309. Det bör noteras att 21 % av FDIC:s personal består av icke fast anställda. Det mest försiktiga antagandet att FDIC i ett icke-krisrelaterat scenario endast skulle ha fått behålla sin fast anställda personal skulle minska nämndens målstorlek med 75 anställda till 244 i en icke-krisrelaterad situation. Det är därför viktigt att se till att nämnden har tillräcklig flexibilitet att anställa extra personal eller lägga ut arbetsbördan.
- Följande personalfördelning föreslås:
 - 80 % TA (68 % AD och 12 % AST).
 - 10 % END.
 - 10 % CA.
- EU-institutionernas tjänsteföreskrifter kommer att tillämpas, vilket återspeglas i de kostnader per person som används:
 - genomsnittlig årlig kostnad för en TA: 131 000 euro
 - genomsnittlig årlig kostnad för en END: 78 000 euro
 - genomsnittlig årlig kostnad för en CA: 70 000 euro.

Utöver lönen inkluderar denna kostnad indirekta kostnader såsom byggnader, utbildning, IT och infrastrukturkostnader för sociala tjänster och hälsovård.

- Med tanke på att nämndens placeringsort inte är känd i det här skedet har en lönekorrigeringskoefficient på 1 använts. En annan placeringsort skulle antagligen kräva en omprövning av kostnaderna.
- Övriga personalutgifter, administrativa utgifter och driftsutgifter har beräknats på grundval av en jämförande analys av den nuvarande kostnadsstrukturen för de europeiska tillsynsmyndigheterna.

- Driftsutgifterna väntas uppgå till 25 % av de totala kostnaderna för nämnden, framför allt för utveckling och underhåll av informationssystem och för att bygga upp förbindelserna och en gemensam tillsynskultur med nationella rekonstruktionsmyndigheter mot bakgrund av den europeiska rekonstruktionsmekanismen, där det bör finnas ett nära och effektivt förhållande mellan nämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheter som främst medverkar i genomförandet av beslut om rekonstruktion.
- Den beräknade kostnadsstrukturen för nämnden sammanfattas i tabell 2 nedan.

Tabell 1. Nämndens beräknade personalbehov på grundval av amerikanska FDIC:s struktur och personalstyrka

	FDIC ¹	NÄMNDEN
Egenskaper		
Antal banker	7,181 ²	6,008 ³
Tillgångar totalt	\$14,451 (mrd, 2012)	€29,994 (mrd, 2011)
Garanterade insättningar totalt	\$6,027 (mrd, mars 2013)	€5,514 (mrd, 2011)
Målstorlek för fonden	\$81 (mrd)	€5 (mrd)
Nödlidande institut 2008–2012	465	90 ⁴
Anställda		
Totalt antal anställda (heltidsekvivalenter, 2012; % vid huvudkontoret)	7,476 (28,6 %)	
(a) Anställda vid avdelningen för rekonstruktioner och konkursförvaltning (heltidsekvivalenter, 2012)	1 428	82 (uppskattning) ⁵
(b) Anställda vid finansavdelningen (heltidsekvivalenter, 2012)	176	88 (uppskattning) ⁶
(c) Anställda vid kontoret för komplexa institut (heltidsekvivalenter, 2012)	148	74 (uppskattning) ⁷
(d) Anställda vid rättsavdelningen (heltidsekvivalenter, 2012/% av totalt antal anställda)	716/9,6 %	30 / 9.6% (uppskattning) ⁸
(e) Totalt antal anställda vid relevanta avdelningar (heltidsekvivalenter, 2012) (summan av a, b, c, d)	2 468	274
(f) Personalfunktioner (it, kommunikation etc.) (antal/% av totalt antal anställda)	863/11,5 %	35/11,5 % (uppskattning)
(g) Totalt antal anställda vid nämnden (summan av e och f)		309 (uppskattning)
(h) Icke fast anställda (% av totalt antal anställda, 2012)	21% ⁹	21%
(i) Totala antalet fast anställda vid nämnden		244 (uppskattning)
¹ Källa: www.fdic.gov.		

2	Antal medlemmar i insättningsgarantifonden, 2012.
3	Antal kreditinstitut i EU-17 per januari 2013. Källa: ECB.
4	Källa: Kommissionens arbetsdokument "Fakta och siffror om statligt stöd i EU-medlemsstaterna", uppdatering 2012 Det faktiska antalet nödlidande institut i euroområdet är högre, eftersom institut som gått omkull men inte fått statligt stöd inte ingår.
5	Det antas att 20 % av de anställda berörs av rekonstruktioner och 80 % av konkursförvaltning. Nämnden skulle endast arbeta med rekonstruktioner. På grundval av fördelningen mellan de centrala och regionala nivåerna i FDIC har man antagit att 28,6 % av de anställda som berörs av resolutioner kommer att arbeta på central nämndnivå och 71,4 % på nationell nivå. Detta är ett försiktigt antagande eftersom förslaget innebär att alla uppgifter som gäller rekonstruktion kommer att ligga kvar på nämndnivå, medan endast genomförandet av rekonstruktionsbeslut kommer att genomföras på nationell nivå och övervakas centralt.
6	FDIC:s finansavdelning utför sina uppgifter på central nivå. Denna avdelning deltar inte bara i arbetet med att samla in finansieringsandelar och förvalta fonden utan också i mer övergripande verksamheter, t.ex. kontroll, finansiella transaktioner och finansiell planering. Därför antas det att 50 % av antalet anställda vid FDIC:s finansavdelning kommer att behövas på central nämndnivå för att förvalta finansieringsandelarna och fonden.
7	Rekonstruktionsplanering för de stora bankerna i euroområdet är ett av nämndens ansvarsområden. Nämnden kan uppmana nationella myndigheter att lägga fram ett utkast till rekonstruktionsplan. Därför utgår man från att 50 % av de anställda kommer att arbeta på central nämndnivå.
8	FDIC:s rättsavdelning arbetar inte bara med rekonstruktion och konkursförvaltning, utan sköter t.ex. även en del av FDIC:s övervakningsuppgifter. Därför används andelen anställda vid rättsavdelningen i förhållande till det totala antalet anställda för att beräkna antalet anställda som nämnden behöver.
9	Andelen icke fast anställda har beräknats på grundval av det totala antalet anställda vid FDIC, exklusive de anställda vid avdelningen för rekonstruktioner och konkursförvaltning, som i de flesta fall är anställda på regional nivå.

Tabell 2. Beräknad kostnadsstruktur för nämnden på grundval av 309 anställda

Belopp i miljoner euro)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Personalkostnader (inklusive löner och ersättningar och anknytande kostnader såsom kostnader för byggnader och möbler samt it-kostnader)	18	37	38	38	39	40	41
Andra personalkostnader (rekrytering, tjänsteresor, övriga externa personalkostnader (tillfälliga arbetstagare, externa tjänsteleverantörer)...) -	3	3	3	3	3	3	3
Delsumma personalkostnader och därmed sammanhängande utgifter totalt	22	40	41	42	43	43	44
Administrativa utgifter (telekommunikation, utgifter för information och publikationer, möteskostnader och andra)	3	5	5	5	5	5	5

Delsumma - administrativa utgifter totalt	3	5	5	5	5	5	5
Övriga utgifter (styrning, it-projekt, samarbete med relevanta myndigheter i europeiska länder och tredjeländer, gemensamma projekt och seminarier med nationella rekonstruktionsmyndigheter och andra relevanta organ, osv.)							
Delsumma - övriga utgifter totalt	8	16	16	16	16	17	17
Summa utgifter	33	61	62	63	64	65	66

Gemensam bankrekonstruktionsfond:

- Målstorleken för den gemensamma bankrekonstruktionsfonden har fastställts till 1 % av de garanterade insättningarna i banksystemet i de deltagande medlemsstaterna. På grundval av uppgifter från 2011 om banker skulle den beräknade målstorleken för fonden vara cirka 55 miljarder euro.
- De deltagande bankerna betalar sin riskjusterade andel till den gemensamma bankrekonstruktionsfonden inom en tioårsperiod. Den årliga ackumuleringen av rekonstruktionsmedel bör således uppgå till cirka 5,5 miljarder euro om man inte beaktar avkastning och eventuella utbetalningar.
- I absoluta belopp kommer de största bankerna att lämna de största bidragen till den gemensamma bankrekonstruktionsfonden. Kommissionens ungefärliga beräkningar på grundval av uppgifterna från 2011 utan hänsyn till bankernas riskprofil visar att de 17 största europeiska bankerna kommer att betala in omkring 40 % av all bankers bidrag till fonden.
- När det gäller förvaltningen av fonden bör det noteras att kostnadsberäkningarna för nämnden endast har omfattat konsekvenserna i fråga om personalresurser. Andra kostnader, t.ex. investeringskostnader, antas dras direkt från fonden.

Budgetkonsekvenser på kommissionsnivå:

- Det beräknas att en tillfällig tilldelning av 15 tjänster specialiserade på personalfrågor, budgetfrågor och andra administrativa frågor av betydelse för inrättandet av nämnden kommer att behövas på kommissionsnivå under det första verksamhetsåret (2014) under nämndens startfas (uppskattningsvis 6 månader). Man antar att nämnden kommer att placeras i Bryssel. Finansieringsöversikten nedan kan komma att ändras beroende på vilken placeringsort man väljer.
- Från och med 2015 kan kommissionen behöva uppskattningsvis 10 tjänster för att den ska kunna utföra de uppgifter den tilldelas genom förordningen, särskilt uppgiften att

förbereda rekonstruktionsbeslut. Detta förutsätter att ett beslut fattas i samband med det årliga budgetförfarandet.

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Man beräknar att 15 tjänster kommer att behövas på kommissionsnivå under det första verksamhetsåret (2014) under nämndens startfas.

Från och med 2015 kommer kommissionen att behöva 10 tjänster för att kunna utföra de uppgifter den tilldelas i förordningen, särskilt uppgiften att förbereda rekonstruktionsbeslut.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Beteckning...]
---	--------	-----------------

GD: <..... >			År n ³⁴	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
• Driftsanslag								
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1)						
	Betalningar	(2)						
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)						
	Betalningar	(2 a)						
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³⁵								
Budgetrubrik (nr)		(3)						

³⁴ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för GD <....>	Åtaganden	=1+ 1a +3								
	Betalningar	=2+ 2a +3								

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTAL anslag för RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	Administrativa utgifter
---	----------	-------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Kommissionen									
• Personalresurser		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Övriga administrativa utgifter – tjänsteresor		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
TOTALT kommissionen	Anslag	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Betalningar	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)										TOTALT		
	RESULTAT																		
	Typ ³⁶	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 1: ³⁷																			
- Resultat																			
- Resultat																			
- Resultat																			
Delsumma för specifikt mål nr 1																			

³⁶ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antalet studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
³⁷ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

SPECIFIKT MÅL nr 2																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ³⁸	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	--------

—

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Övriga administrativa utgifter	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Delsumma RUBRIK i den fleråriga budgetramen	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

—

Belopp utanför RUBRIK 5³⁹ i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Personalresurser	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Andra utgifter av administrativ natur	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

—

TOTALT	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Personalbehoven ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

³⁸ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (uttryckt i heltidsekvivalenter) FTE)⁴⁰							
XX 01 02 01 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och andra experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ⁴¹	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationerna						
XX 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	15	10	10	10	10	10	10

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Se beskrivningen ovan.
--------------------------------------	------------------------

⁴⁰ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁴¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Extern personal	
-----------------	--

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.⁴²

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

⁴² Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet (avseende perioden 2007–2013).

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁴³						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel.....								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

⁴³ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.